[illegible]

[illegible]

[illegible]

T.D.R.C 3222.

RR No 235-3-1888

൧

O-,2MRR,5

M88

6063

உ

கடவுள் துணை.

சகுந்தலை விலாசம்.

இயலிசைநாடகமென்னு முத்தமிழ்வல்லவராகிய

இராயநல்லூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

இராமச்சந்திரகவிராயரவர்களா

லியற்றியது.

இஃது

மயிலம்.

சுப்பராயலு நாயுடு

அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

அமுந்தூர்,

வீராசாமி நாயகர்.

பெங்குளூர்;

இரத்தின நாயகர்.

அவர்களது,

வித்தியா தரங்கிணி

அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

MADRAS.

1888.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலருக்கும் அறிவிப்பது யாதெனில்- சென்னை இராயபுரம் மன்[illegible]சுவாமிகோவில்வீதி (10) வது நெ. வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் வித்தியா தரங்கிணி அச்சுக்கூ[illegible]த்தாரிடத்திலும் குஜிலிக்கடை, ம-ா-ா-ஸ்ரீ [illegible]சபாபதி செட்டியார் கட்டடத்தில் புஸ்தகஷாப்பு வைத்திருக்கும் பெங்குளூர் - இரத்தினநாயகரிடத்திலும் தெலுங்கு தமிழ் கிரந்தபுஸ்தகங்களும் விற்பனை செய்துக்கொண்டு வருவதால் வேண்டியவர்கள் தபால்மூலமாக பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

11663

திருச்சிற்றம்பலம்.

[illegible]

[illegible]

உமையவள்தோத்திரம் - விருத்தம் - இ-ம்- பந்துவராளி.

மூதிர்நவையின்சேர வினைகளின்கோசிக முனிவழிவந்தசகுந்தலை
யின்கதைச்சுகிர்வடமொழி யினிருந்ததை யோர்பெற தமிழில் விலக்கியத்
தின் செயல்கூறவே. கதிர்மதிகொன்றையணிந்த சடாதரி கவுணியதுன்
ன்மிவனாக்கபயோதரி. அதிர்கழல்சம்பி வின்னம்பமனோகரி மரியபதத்
துணையிணைத்தினிவாழ்குவரம்.

இதுவுமது-விருத்தம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

அமரிசந்திரசேகரியன்பர்கள் அறுவினைதொழுமாமயிலஞ்சவி
கமரிங்கைசமனோன்மணியம்பிகை கலனுறைநதெவாபாலுறை ம்பிகை
குமரிகுண்டலிகோமளிசங்கரி குவலயந்தருதேசவிலக்கதரி
சமரிமன்னிசகாமசவுந்தரி சரணபங்கயசாருமிறைஞ்சுவாம்.

திருமால்தோத்திரம்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மஞ்சவரத்தாதவிண்டபாரவாந்திட்டமாயன
வஞ்சிபாஞ்சாலிக்கன்றுமானர் துகில்கொடுத்தோன்
தஞ்சமெனவுரைத்தபாலர் தன்னிடர்தீர்த்தளித்தோன்
மஞ்சடர்மேகவண்ணன் மலர்ப்பதம்போற்றிவாழ்வாம்.

குருதோத்திரம்-விருத்தம்- இ-ம்-காம்போதி.

அகத்துளவிருளைப்போக்கி யருமறைமுடிவைத்தாக்கிச்
சகத்துளகவலைநீக்கிச் சங்கற்பவிகற்பநீக்கி
மகத்துளதனபோலாக்கி வரம்பிலாநந்தத்தேக்கிச்
சுகத்துளசுபாவமாக்குந் தூயசற்குருதாள்போற்றி.

அவையடக்கம்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

கனத்தினிமிகுமணிதமுத் தமிழின்வல்ல - கவிப்புலவர் முன்
புகலையறிவில்லாத மனத்தினிமிகு மொருசிறியேனிந்தக்கதையை வழுத்
தாத மிகத்துணிவு வந்ததன்மை, தனத்தினிமிகுமுலையமாதைத்
மாலே - தொடுத்து விற்பவர்க டம்மையப்பார்த்து, வனத்தினி
லே சிவந்திருக்குங்கோத்து மானிறத்தில் விலைபகர்க்கொன்வாறு
தாமே.

சாற்றுகவி-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

அதிர்கழல்வீரமேர்ற்று மதிபெறுமியாயகல்லுர்
சதிர்குலத்தரசனாய்ய கலியாமச்சந்திரனுரு
முதிர்சுவைவட நூல்கற்றே மொழிக்கிசைகாதைதன்னைச்
சதிர்பெறுவிலாசமாகத் தமிழினிலுரைசெய்தானே.

நாட்டை-இ-ம்-தாளம்-ஜம்பை.

மயிலைவளம்பதி வணிகதானன் மனது மகிழ்ந்திட மிகுபொற்
பான - வியன்மைசகுந்தலைக்கதைமெய்ப்பாய் விலாசமது சொல்லவே.
ஆ- ஆ- சபதிருசெம்பொன்னின் மலைவிற்பாரதமது மனமகிழ்ந்தெழுதிய
மெய்ப்போத - கயமுகனைப் பரனிருபொற்பாதகமலமலர்த் துணையே-
ஜெயஜெய.

எல்லவரும்புகழுந்திசேரும் என்னருமங்கல மரணமாதமெல்லிசகு
ந்தலைச்சிலையாம் விலாசமதைசசொல்லவே. ஆ- ஆ-
வல்லபெருந்தவஞானதேசர்-வள்ளியமகிழுங்காநகரவடுமேசர்
சொல்லருங்குருநவாம்விலாசர்-துணைப்பதங்கடுணையே. ஜெயஜெயமி
கிறுதலாவின்பங்கிளிர்வை-வருகுழிசேனாகரும்பதுபோல
மிருதுமொழியாள் சகுந்தலையாம்-விலாசமதுசொல்லவே. ஆ- ஆ
கதியுயக்கரணிகாஜோதன-கவிர்கடவேலதாயின் நயவேதன்
சதுருமையாளிக்கினராமா-சாலவநிருந்துணையே. ஜெயஜெயா

தாடயம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-தாளம்-திரிபுடை.

சீதன் மணிக்குளப்பிரத்தியாதன - அதிகாரப்பிரசாதன் - இலபுர
தத்துவபேதன் - தானப்பலஙீது-சகுந்தலைவிலாசமதை - புலாசயாகச்
சொல்லவே- ஜெயஜெயா.

சந்தனயலர் லவவரதமுமினர்வேதன் - புகிழ்வொடு பலவிபாதன்- அசுரர்கள் குலபேதன் பரிவிருருகாதன் - துணை செய்யவே-ஜெய- வைபக்தாளவணிபுந்திருமுகரா உந்தியின்வழிவந்திடு- தவமுயர்வேதன் - பலகலையசசொல் - வல்லவனா கலைகளைப்புவிசெழுமருவியவேதன்-ஜெய ஜெயா.

பாரபுனல்சாற்க்கன்ருடர் - சேப்பலலோகங்களு மிதில்இவகும்சரசரமெனும்லகுவிது உயிர்களெலவுமுலவிய- சிருட்டிவேதன் மகிழ்வொடுபவிபாதன் - அசுரர்கள்குலபேதன்-பரமசிவகுருநாதன் - துணைசெய்யவே-ஜெயஜெயா.

தெய்வவணக்கம்-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ரூபகம்.

தந்திமுகத்தி- தண்முத்தாகம்பெறு தெசந்தபொருந்தியவிளுர் - இவசுத்தமிதந்தருள்பாவச்-மிகு- கரும்பொன்நிப - கருப்புருசிலருப்புபெற- விருப்பம்பெற- ருசிக்கும்படி-பசிக்கவெண்டு - புசிக்குஞ்சிகைகரநா - அங்கப்பதங்களைப்பணிவாம் - பொறித்தலைகப்பதுமமப்பணிவாம்.

அனநகராதிகளென்ற கிசசனெனவாறகதிர் வடிவேலைகண்ணுள்ளின்ற வுமைபருள்பாலர்-இருள் அறமயிர் - நூலவத்தினர்பொருளமகத்துவத்தினை-வினைத்தனபொடி-கனத்தினைநிருசேர்திக்குபுல - ஜுவள்ர்த்துவிருவைபாளர்-வும்பொற்பதங்கள்சிறவாருடு - செழுஞ்செம்பொற்பதங்களைத்தொழுவாம்.

இகட்பிறையாம் - கங்கைப்பணிமணி - மக்களைப்பிரசன்னகாபாலி-அரி- தருணையிற்பலனாகிரிகுலி-விடையுன்மக்குரு ஜெகமதெவம்பும்பல-பிறபெலபலைக - யனுக்குஞ்சகார- மெற்றக்கலைபொருள்-முலகண சாணை டிக்குஞ்சிவகாமி - வாமப்புத்தனைபணிவாகு - சிவ-செம்ப்பதங்களைபணிவாய்.

பூமியிலே வேதஞானியிலே கீதம் - மேவியசித்ரவாணி - செ[illegible]பவிப்புத்தகபாணி - கனரூப் - விரிக்கும்பல்பொருட்குக் குருடலாக்குந்திற - மிருக்குக்யசுர்சாமக்கலை, தெரிக்கும்படி - அருட்கண்புரியாள - விக்கனப்புத்தகமதனைத்தொழுவாம் - அதுவிக்கப்பதங்களைத் தொழுவாம்.

மங்களம் - இ - ம் பக்துவாாளி - தாளம் - திரிபுடை.

மங்களஞ்செயமங்களம் - தங்கும்கலைக் கியானகன - சகலமுந்தருகான் முகத்தனகாரபரவிய - கலைகவேளியழுமைகளிக்குந்த அதகனகாத்துக்கும் - குருமுனியவர் - கருதித்தமிழ் நூலுரைக[illegible]புகழ்விருத்திபெவலர்க்கும்ஜெய - மங்களம்.

ஜெகஜாலக்தனிலேநிக்கி - ப[illegible]கோலக்தனி[illegible]க்கித் - அநைப்புறுவோவிதுவோ கிழக்கியமெ[illegible]பவோ - பொருமோமென - வழுது மென - மனைத்தமெ[illegible]ற்றி [illegible]பாருள்மெரு - தமதிறகளுபற்றிக்கமென - மாபெருமெற்நீக்கு மெபாருருருப்பன - திருவளிருதிருவடிதனக்கெபுரிய - மங்களம்.

தேரைகமொருபாக[illegible]நுகு - சருதித்தலையினிடையிலமொருதேனை தொடர்க்கெதரும் பவங்[illegible]யர் - சுகம்பெருஞ்சுகந்தரும் - பசுக்தேரனை - தொடர்பவனேபெறு மாயைத்தன - தருளபுரியிருபதமெமயிற்றிற் - சுற்றிக்கொற்றித் - துகள்படமெயற் - கத்துச்சத்தெதறுமெருபதியை - தேரனை - மங்களம்,

ஆலங்கு மேலதேசக்குங் சுகமுடைநுலகம் - வருத்தமிர்வாகக்கும் மலை[illegible]னி நிருமகளுக்கும் மலருறையுக்திருமகளுக்கும் - வளமிகுமக்கலைமகளு[illegible]கும் மயிலைவபெருஞ்சுரர் முனிவர்க்கும் - மதிகதிர் விண்ணமபுவிக்கு[illegible]கும் - வாழிபெருமை[illegible]மனைகளுக்குஞ்ஜெய - மங்களம்.

பொதுவிருத்[illegible]ம் - இ - ம் - மீரா.

பு[illegible]த்தலைகொழிக்குமுக்[illegible] புடைமிகம்பூமித்தனி[illegible]
சகுந்தலையெழுமமெபண்பா[illegible]ச் சரிதைக்குமுன்னதாக
மிருத்தலைகாத்தக்தவ்[illegible] மேனிமேபாபாகனுள
தருத்தலையாலே நுண்டான [illegible]போயர்முகவர்கைத்தரர்.

வாகயகர்[illegible] தரு - இ - ம் - கலியாணி - தாளம் - ஆதி.

[illegible]

மக்கக[illegible] வகரு ளக்குரசாசா - கருணைவிசர் [illegible] மங்கேறுந்துநல் வல்லமை[illegible]பிரானெனர் - தன்கும்பனைக்கு தக்கநுரேகள் ஆரியப்பிரகாசர் - தருசமெகர்ஞேரமார் செந்தர்க்கதனிலவாசர் - பெருங்குமலமுகரூதனைலாட்டிய - பூரணமெர்திதினிற் - பாரதக்கிட்டிய - ஐங்கரனைஅநகசெய்நாட்டிய - ஞானைக்குருக்கமி, லாபத்தைக் காட்டிய ஆகமச்சதாரவேதமெய்பொரு - னர்க்குப்பவர்தாயிறப்பவர் - ஆனைமுகத்தவரைமருத்தவர் - அவருமிருப்பவ சொக்குமிருப்பவர். (௧)

பொது - வசனம்.

அகோ தெப்பமெயன்றால் சக்கிரவர்த்திசித்திரியாபுரிமகாராஜன் [illegible]ல் பதினெந்தாண்தலைமுறையைக் [illegible] பிறப்பிறபதின்மூன்றாம் முறையர் ஆகுபத்த மகாராஜன் ஏக[illegible]மகவிரதன் ராஜ்ய பரிபாலனை செய்யுங்காலத்தில் விசுவாமித்திரரிஷியானவர் இமோத் பர்வதச்சசிலே தவஞ்செய்ய வருகிறவிதத்[illegible]லைக.

பொது விருத்தம்.

சதித்தனைமுனிகளைந்த [illegible]றவத்தைச்சாக்க
அதித்தபல்வேள்வியும் [illegible]விநோத
உதித்தபல்லுலகத்தனை [illegible]ரெல்லாம்
விதித்திடற்குரிய விசுவாமித்திரர்தாமுவந்தார்.

விசுவாமித்திரர்வருகிற - தரு - இ - ம் - கோசலம் - ஆதிதாளம்.

மிருதக - தவ - மருக்லை - மிதால் விசுவாமித்திரனே.
துக்கிவெனக்கினை - ஊண்டோடண்டோரெண்டெசான
சகலமொர்த்தன் - இக்க - தாணிபெரிக்தன்மிரு
சாபாதுக்கிரகசாமர்த்தியனிது

தனைமெய்வர்திருவர்சதுர்முகனிருவன்.

அண்டாண்டபிண்டமெண்டிசைமெல்லாம்
அலைமொருமிருண்டாக்குவேன்
அனைத்துலகும்படைத்தசதுர்முகப்பி[illegible]மனை
அதிரவெக்கத்தாக்குவேன்
விண்ணுடையிர்த்தாலக்தமும்முர்த்தி[illegible]
[illegible]லாவெற்றித்தாக்குவேன்
மிடைப்பேசுவார்முனிக்கிரதிதேவர்க்[illegible]
விட்டோடவுக்குவேன்
சொல்லுவேனெக்கனுமென்றுடன்[illegible]ரிச்[illegible]க்குச்
சொற்கத்தையும்படைத்தேன
சுருள்கட்கத்திரிவமனைத்தாக்கித்திடுமடைத்தேன்
தண்டும்வெட்டர்யமகத்தைசாம்பலாகச்செய்தேன்

தாடகையுயிர்வதைத்தேன்
பண்டரிச்சந்திரனைப்பறையன்கையிலொப்பித்தேன்
பின்னுஞ்சந்திரமதியைப்பார்ப்பான்வீட்டில்விற்பித்தேன்
பாதலமேழும்-உயர்-மீதலமேழும்-இந்தப்
பதினாலுங்கிடுகிடுறெனவதிரச்
சுழன்றாலும்பொறிகடந்தவெற்றிப்
பாரதவத்தாக்கேதொருதத்தப்பாருலகத் தக்கபொறுசத்தப்
படிபதனிற்கொடுவினைகள்பொடிபட
அருள்பரிபத்தவமுயனத்திகழ்பெற
பரிதிதொறுதிசைநமதியுனவ்னம்பிப்
படிகெடியுநலெகுசுஅனவைரினதிறி [illegible] (விருத்தம்).
விசுவாமித்திரர் [illegible]ல் - வசனம்.

ஆரடாசிஷியா காலாக்கினி (சுவாமி) அடா காலநேமி (ஐயா) அடாபயல்கள் (சிஷியர்சொல்வசனம்) சுவாமிக்கு கண்ணே தெரிந்தால் குடிமிநீக்குப்போகாதாகண்கெட்ட [illegible] வாழிமகன் (காலநேமிவசனம்) ஆம் சுபோதி வோழிமகன் (விசு-வசனம்) ஆரடா சிஷியா காலாக்கினி (சுவாமி) அடா காலநேமி ([illegible]) அடாயிது பரியந்தம் எவ்விடம்போயிருந்தீர்கள் (சிஷி-வசனம்) [illegible] சுவாமி தேவரீர்காலின்கிழைமுடங்கிதோமையா (வி-வசனம்) பாதமலரைவணங்கி யிருந்தோமென்று முன்னமே சொல்லப்போகாதா - ஆ - அந்தப்பயல்களே ஆரடாசிஷியா காலாக்கினி (சுவாமி) அடாகாலநேமி (ஐயா) நான்தவஞ்செய்யவேணும்தவத்துக்கு யோக்கியமான இடம்பார்த்துவாருங்கள்பிள்ளாய் (சிஷி-வசனம்) அப்படியேபார்த்துவருகிறோம் சுவாமி- அப்பன்மாரே ஐயன்மாரே எங்கள் சுவாமி தவஞ்செய்து கொட்டப் போகிறாராம் எங்கேயாகிலும் அட்டைக்குழி அரணைக்குழிபார்க்க வில்லையா (காலநேமி சொல்வசனம்) அடா அண்ணா அப்படிச் சொல்லாதை நம்முடைய [illegible]மி கேட்டால் சபிக்கப் போ[illegible]றார் (கா-வ-ம்) சபித்தார் சபித்தார் [illegible]வை நீர்வற்றிப் போகச் சபிக்கச்சொல் பார்ப்போம் - அது இன்னம் பெருக்கும் பெருத்த[illegible] லெங்கையிர் போசுப்போ (வி-வ-ம்) ஆரடாசிஷியா காலாக்கினி (சுவாமி) அடாகாலநேமி (ஐயா) இவ்வளவிடம் பார்த்து வருகிறதுக்கு இரண்டு பேர் போகவேணுமோ ஒருவன் போனலாகாதா வரட்டு[illegible] தாயோழிபிள்ளைகள் உங்களை நீராய்ப் போகச் சபித்துப்போடுகி[illegible]றேன் (சி-வ-ம்) அடாஅப்பா பெட்டிமகன் வெகுதலை சிறேவிருக்கு [illegible] மொழிப் போகிறான் தறிதலை யோழிமகன் ஆமாம் தாயோழிமகன் (வி-வ-ம்) ஆரடாசிஷியா காலாக்கினி (சுவாமி) நீயாகிலும்போய் நல்லஇடம்பார்த்து வாரும்பிள்ளாய் (சி-வ-ம்) அப்படியேபார்த்துவருகிறேன்சுவாமி.

அடா காலநேமி நீ யாகிலும் போய் நல்லயிடம் பார்த்துவாரும் பிள்ளாய்-அப்படியே பார்த்துவருகிறேன் சுவாமி-அடா அண்ணா காலாக்கினி என்னடா தம்பி காலநேமி நம்முடைய சுவாமிதவஞ்செய்ய தநிமாறி யிருணப் போறாராம் பள்ளத் தாக்காய் அல்லது மேட்டுப்பாங்காயிருக்க வேண்டுமோ யாதொன்றுந்தெரியவில்லை அடா போடா போ நான் பார்த்துச்சொல்லுகிறேன் அடா தம்பி காலநேமி நம்முடைய சுவாமி தவம் பள்ளத்தாக்கிலேயா நடக்கப்போகிறது- அதுஉனக்கெப்படி தெரியுமடா-அண்ணான் அதாவது தோண்டிவலுவைபயில் அப்படிக்குத்தொழுதுகின்றது [illegible] ஒருவ்சரிதான் அப்படியுமிருக்கும் (கா-வ-ம்) சுவாமி சுவாமி என் பிள்ளாய்நானபார்த்துவந்தயிடம் நல்ல ஜலசவுக்கியமாய்ச்சோலைகளும் சூழ்ந்ததாய் [illegible] கிருக்கிறது சுவாமி. (வி-வ-ம்) அது எவ்விடத்திலே பிள்ளாய் சுவாமி சுவாமி அந்த யிடத்தை யென்வாக்கினாலே சொல்லமாட்டேனாபாரு [illegible] சொல்லும்பிள்ளாய்-சுவாமி நான் அதைச்சொன்னால் தேவரீர் கே[illegible] கொள்ளுவீர்களென் றுபயப்படுகிறேன் [illegible] பயப்படாமற் [illegible] பிள்ளாய் (சி-வ-ம்) அவ்விடத்திலே [illegible] பார்த்தாலும் பெண்களுடைய சஞ்சாரமிருக்குது சுவாமி (வி-வ-ம்) அது [illegible] பெண்களிருப்பது [illegible] கண்ணிலுகும் பார்க்கிறதில்லை [illegible] நினைக்கிறதில்லை கனவிலும் காண்கிறதில்லை பெற்ற [illegible] தயிர்பெத்தமாச்சித்து அடா அதை எங்களுக்குத் தெரியாதா. (சி-வ-ம்) சுவாமிசுவாமிபுத்தி புத்தி ஆமாம் சரி மெய்தான் மெய்தான் (வி-வ-ம்) ஆரடா சிஷியா காலாக்கினி சுவாமி அடா காலநேமி [illegible] [illegible] இந்த இமோர்பர்வதசாரலிலே தவஞ்செய்ய [illegible] மெத்தமநாயிருக்கு இடஞ்செய்துவையுங்கள் பிள்ளாய் அப்படியேசெ[illegible] செய்கிறோம்

விசுவாமித்திரர்சொல்லுகிறதரு-இ-ம் தோடி-ஆதிதாளம்.

நல்ல யிடம்தனிலே தவஞ் செய்ய எனக்கிது நன்மையிடம்தானே
சொன்னபடிக்கினிவை [illegible] வல்லியமாகவே
அந்தமிருக்குது [illegible] சந்தனருக்குமிடம்
விந்தையாக [illegible] சிறைத்தவன்சிந்தவல் (நல்ல)
தக்குமுருவிகள் பொங்கியிருவதலாஇ
அந்தமுனிவர்கள் தொக்குமருவணை (நல்ல)
நிறிதுபச்சுதது பேரின்பிருக்குதல
போதியைமபறு தாரமெனுக்கவம் (நல்ல)

(வி-வ-ம்) ஆரடாசிஷ்யாகாலாக்கினி சுவா[illegible] அடா காலநேமிஐயா காணிக்கத்தடையில் அகோரவுக்கிரதவஞ் செய்யப் போகிறேன் ஆதலால் இவ்விடத்தில் சாட்டாளை காவ சிலர் செய்யப் [illegible] இனை [illegible]

யிருக்கிறவர்களுடைய சத்தமு மாகாது குருவிகள் பறக்கப் போகாது காகங்கள் கத்தக் கூடாது நீங்களிரு வரும் பெருமூச்சுவிடப் போகாது அதிக சாக்கிரதையா யிருக்க வேண்டும்பிள்ளாய்- சுவாமி சுவாமி பெருமூச்சு விடப்போகாதாவிடலாகாது ஆனால் இருக்குமேனுக்கும் ஆப்போன் நடிக்கப்போகிறேன்சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர் தவஞ்செய்கிற தரு இ-ம்- நீலாம்புரி.

ஆதியுமந்த மில்லாதவரும்பொருளே
தாதவிழ்கொன்றை தும்பைச் சடையிற்றரித்தோனே ஆதி
வேதவில்லாமலெனக் கின்பமிகப்பொருந்த
மாதுமையாள்பாக வந்தருள்வாய் ஆதி
மாரன்றனைஎரித்தாய் பூமதியைத்தரித்தாய்
மேருவில்லாய்வளைத்தாய் மூவர்க்காசளித்தாய் ஆதி
ஆரவமணித்தாய் அத்திதனையுரித்தாய்
சீர்பெறுமோட்சமதை சிந்தைமகிழ்ந்தருள்வாய் ஆதி

(பொ-வ-ம்) அகோதெப்படியென்றால் இப்படியாக விஸ்வாமித்திரமகாரிஷியானவர் இமோர்பவர் ...ரவிலே தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்போது தேவேந்திரன்வாசல் வலங்காரஞ் செய்யுங்கட்டியக்காரன்வருகிறவிதங்காண்க.

தரு- இ-ம்-சங்கராபரணம்- ஆதிதாளம்.

கட்டியக்காரன் வந்தான் விதரணக்கட்டியக்காரன் வந்தான்.
மட்டவிழ் கற்ப கத்தரு சுனைசூழவே மருவியெக்காளும்
வாழ் தேவேந்திரன்வாசல் கட்டியக்காரன் வந்தான்

முப்பத்துமுக் கோடி தேவர்களும் நல்ல முதறிவுளர் யோரும் செப்புங்கருடர் கின்னரர் சித்தர் வித்தியாதரர் கிரமான முனிவோர்களனைவோரும்-எப்பொழுதெந்த காலிந்திரன்வருகுவ தெதிரொதிர்கேட்பார்க்கிது தருணமென்று சொல்ல-வெப்புலி பொப்பனவக்கிரமூர்த்திமிக்கமற்ற கனத்தனை யொத்த அதட்டிவெருட்டியுருக்கிமூறக்கி ஆனைசிங்கக்குட்டிப் பானமத்தகக்கட்டி- கட்டி

கட்டியக்காரன்சொல்வசனம்,

அகோ தெப்படியென்றால் முப்பத்து முக் கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் சூழத்தக்கதாக தேவேந்திரமகாராஜன் கொலுவுக்கு வருகிறவிதங்காண்க.

பொ-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

வானவர் தொழுதுபோற்ற மாதவமுனிவர் வாழ்த்த
தானவர் பணிகலங்கத் தருயலர் கவரிவீச
மேன்மலகாததீதம் வித்தியாதரர் கள்பாட
கோனெனு மிந்திரன்றான் கொலுவுக்கு வருகின்றானே.

தேவேந்திரன்- வருகிற-தரு-சாவேரி- திரிபுடைதாளம்.

இந்திரன்வந்தானே- கொலுவிருக்க- இந்திரன்வந்தானே.
சந்திரமிகு பைந்தனைர்மூடி
ஐந்தருநிழல் விந்தையின்மருவிய (இந்தி)
கோரிலத் தவமுனிவர்கள் புடைசூழ முப்பத்துமுக்
கோடிதேவர்களும் மிசைதாழ
சேர்திபள்ளெனும் திலகுகாந்தி
அலங்கிருதிவ்யச்சி ராயுதமேந்தி (இந்தி)
சித்தர்கருடர்களிருபுறமும் வருகவே தேவகிந்திராணி
திகழுமிளமூலையுளகக் தருகவே
வித்தியாதரர் இதம்பாட
விபுதரிநகல் லமுதெனாட (இந்தி)

தேவதாக்காமிதேடுகிடைக்கும் ஆசாரியர்களின்
செய்திமென்னெனவுமிக்கமுதிர் மிகவும்பெய்ய
தாவுமல்ர்மழை திருக்தாகுசெய்ய (இந்தி)
அவர்க்கனோகத்

பொர்றாவிருத்தம்-இ-ம்- மத்யமாவதி.

ரகைதாமினிமைப்பிலா முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்
இச்சையினிற்கருடகின்தர் மேலாகத்துதவர்சிந்தை
திளைத்திருக்குறபதெண்ணாயிர முனிவருஞ்சூழ
உதித்திடுமின்றுமலகிசிக்கா ஆயர்கொலுவிருந்தானே.

கட்டியக்காரன்-சொல்கட்டியம்.

இடமுதி ஒளிமுடி பெருகுள்வனா விரிகின்ற தகப்படையாட்டு அடன்மிகுபகார்கவுரிட வுளிவிடவலருயிர்களாசட்ட கட்டவருதருமணிகரிபரியுள வெகுமர்சாட்சி புடைசொலுவினில் வருமதபதிபுன்னடியாரணிதனையார்த்தி.

இந்திரவுந கட்டியக்காரன்-கட்டியம்.

சக்கூழ்நறக்குகடிழைன்நிகழுங்கத்திறைநிமேவிய விக்ைதநிற பிரபலயாய்வினாசிலாதி நுக்கிரவச்சிரதுனைபராக்கு. கற்பதருத்தலசிராயுதத்தனை துறைப்பநற்குருப்பதியே ஜனைதமுத்திபட்லகோடிமமலை நிறைபுரந்தநிலகாபராக்கு சதமகத்திருகார்தூதியாகராதிபயத்திராவைதேயே விதித்தநிறி செயம்பக்டோமழைபெய்யகேசர் தேவர்பராக்கு.

பொ-விருத்தம்- ...சாவேரி.

புகைசுற்பகமுஞ்சூழ்நகைப் பூஞ்சுகாமரதனும்
அஞ்சுசவிபுரிந்திமகை வைக்கப்பாரமுதலளா
சித்திரமாசித்தஞ்செய்ப ஏளவர்ஆதி ...பெசத்
விஜித்தேயசிசெய்யட விளக்கினனிக்கு ...

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-கலியாணி.

அறக்கிளர் முனிவர் தேவ ராய்ந்தசகந்தருவரேத்த
திறக்கிளர் வடிவேற்கண்ணனின் றிவ்வியமாதராட
சிறக்கிளர் தருவின்மேவு கொடிமுடிவச்சிரபாணி
கிறங்கிமிகொலுவினுக்குப் பிரகஸ்பதிதான் வந்தார்.

பிரகஸ்பதி-வருகிற-தரு-இ-ம்-பூரிகலியாணி-ஆதிதாளம்.

சார்குருபிரகஸ்பதியிதோவந்தார்-மறைநெறிமுழுதுணர்
சார்குருபிரகஸ்பதியிதோவந்தார்.

பொருளெலாபொரு ளிலேயெனவெ
அருளிங்கரு ணிலேயெனவெ
போற்றுபவர்கண் மனதிற்றேற
ஆற்றலுடனே யருளிற்கூற (சார்குரு

காலுவேதப்பொருள்களைத் தேர்ந்தே இகபரமெனும்பது
குலுவோகவாழ்வையுஞ் சார்கந்தார்

மேலுஞ்சுருதி நீதிப்பாலுற
விதிமிதாவென் றெவர்க்குந்தோன்ற
மிருத்தவத்தோட றாங்தொருதய்ய
மகத்தவத்துட னைத்தருள்செய்ப (சார்குரு

பசியுமிமையுமிரண்டு மேகவே யந்தாவில்வந்த
பல்வந்தனினல்லமுதுண்டாகவே

இசையுமுகூர்த்த காலக்குறித்தே
இனிதுடனபுத்த கந்திறப்பொறித்தே
விநிதமாகவே தேவர்க்குரைத்தே
வேலைத்திரை யமிர்வதித்தே (சார்குரு

பயனுக்கிரகத்தினில் சோதிடர் சுகந்தருள்
பதிவோரமிட்டத்திற் பாக்கியர்

கயருண்முளன் வேதியர்மெய்ஞ்
ஞானமுதல் நீதியர்திகழ்
பலனிதைத்த நூலையுரைத்தரு
நிலைதருத்தும் மனைதநிறுத்தும்

இந்திரன்-சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

அமரர்கண் முடியேபோற்றி அமரர்கண் மணியேபோற்றி
அமரர்களுயிரேபோற்றி அமரர்களன்பேபோற்றி
அமரர்கள் வாழ்வேபோற்றி அமரர்களிறைவேபோற்றி
அமரர்கள் குருவேபோற்றி குருபிரகஸ்பதியேபோற்றி.

பிரகஸ்பதி-சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

கற்பகத் தருவும்வாழ்க கனத்த வெள்ளானைவாழ்க
அற்புதநிதியும்வாழ்க அருங்காமதேனுவும்வாழ்க
அறவுள மயிந்திரனும்வாழ்க அரம்பையர்தியர்கள்வாழ்க
பொற்புறு சசியும்வாழ்க புரந்தரர் வாழ்க வாழ்க.

இந்திராணிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

இமையவர்க்கரசனென் னன்னிருகணாம்கேளாய்
அமைந்துறு கற்பகத்து மலர்க்கிடிமலரின்றேன்கள்
இமைபொருந்தாளிந்தாலே மெய்களுங்குளிர்கநிருக்கும்
கமைபெறுதவர்க்கத்தலைமை கமிந்கனைவதுமெசாவ்வாய்.

வசனம்.

கேளும் மும்மைத்தழுக்கோடி தேவர்களுக் கதிபதியான என்பிராணநாயகா நம்முடைய கற்பகச்சோலையிலே மலர்ந்த புஷ்பங்களிலிருந்து தேனைகள் சிந்து தவிறுனும் புஷ்பதருக்களின் அடிமுளிகிருனும் எப்பொழுதும் குளிர்ந்து உல்லாசமா யிருக்கப்பட்ட சுவர்க்கலோகமெல்லாம் அக்கினிதாபத்தால் வீசுகின்றவிதம் என்ன அதைனக்கு தெரியச் சொல்லவேண்டும் சுவாமி.

இந்திரன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

ஆரிதமெய்த்தோர்ந்த அழகியசசியேகேளாய்
நிலமிசைக்கு மர்க்கலோகந் தித்திரன்பரந்தேமிக்க
வேமுறுமெங்குங்காட்டி மெய்யெலாம்புழுங்குதிக்கத
காமினியறிந்திலேன்யாம் கலங்கவேபயப்படாதே.

வசனம்.

கேளாயென்னுடைய அழகிய இந்திராணியே சுவர்க்கலோகமெல்லாம் அக்கினியவாலைபா யிருக்கின்றது மெய்யே மெய்யே அதனாலசுவர்க்கமெல்லாம் புழுங்கி வேகுகின்றது அதை இமைக்குமன்னே அறிந்துசொல்லுகிறேன் பயப்படாதே பெண்ணே.

இந்திரன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

தேவர்முனிவரோடு சித்தர்கின்னரரேகேளீர்
ஏவும்மிவதிசயத்தை யென்றுநான்கண்டதில்லை
தாவுபொன்னுலகையெல்லாந் தகிக்கின்றதனால்சோதனை
மேவியங்கிருக்கவொண்ணா வெப்பமேதுரைப்பீர்.

வசனம்.

கேளும் தேவ முனிவ கருடகாந்தருவ சித்தர்வித்தியாதரர்களே ஏதோ ஆச்சரியமாய் நம்முடைய சுவர்க்கலோக மெல்லாம் பற்றியெரியப்பட்ட அக்கினியோ இதனால் சரீரமெல்லாம் புழுங்கி வேகுது போகின்றது இந்த அக்கினி வெப்பத்திற் பிறந்தது தெரியவில்லை என்ன செய்வோம் தேவர்களே.

தேவர்கள்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

இறைவனேகேளாய்பாரில் இமயமலையில்
பொறைபிலா விசுவாமித்திரன் பொருந்தியே தவஞ்செய்கின்றான்
நிறைதவத்தினிலெழுந்த கொடியதனல்
அறைதவிர்த்திடக்கருதல் அவனருளேயாகும்

வசனம்.

கேளும் தேவேந்திர மகாராஜனே இமோர்ப்பர்வதச் சாரலிலே விஸ்வாமித்ர மகரிஷியானவர் அகோரமாகிய தவஞ் செய்கிறார் - அவருடைய தபாக்கினி இப்படிக்கிளிசுகின்றது இன்னமென்ன விளையுமோ தெரியாது சுவர்க்கலோகத்துக்குப் போகுமாய் இதற்கென்ன செய்யலாகுஞ்சுவாமி.

இந்திரன்சொல்-தரு-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

சப்பிவெப்படிபிழைப்பேம் விஸ்வாமித்திரன்
தவத்தையெவ்விதமழிப்போம்.

எப்படிச்சொல்வோமிக்க — இ[illegible]க்கமக்கினிமேலே
எழில்விசுவாமித்திரன்றவத் — [illegible]க்க அக்கினியாலே (தப்)
சத்தமேகங்களை — [illegible]த்தாலும்மோட்டுவான்
தனைவிடுவைவிட்டாலும் — த[illegible]ட்டாய்ஞ்சுட்டுவான்
அத்திகளைவிட்டாலும் — [illegible]மாரு[illegible]ட்டுவான்
அலைகடலைவிட்டாலும் — [illegible]ற்றுச்சங்கல்[illegible]ட்டுவான் (தப்)
வடவைத்தீயைவிட்டாலும் — [illegible] வாரியள்ளிக்குடிப்பான்
மலைகளைமீதெறிந்தாலு — மணற்பொடியாய்ப்பொடிப்பான்
கிட்மாக்வெள்ளத்தைவிட்டாற் — சிறுபொடியாலடைப்பான்
தேவர்களைவிட்டாலும் — சிதையும்படிப்பிடிப்பான் (தப்)
சந்திரசூரியர்களைக்கொண்டு — தடுத்தாலுமடங்கானே
சதுர்முகஞ்சேர்பிரமன் — தனதுவிமடங்கானே
விக்கைதயண்டமிடிக்க — விழுந்தாலுமொடுங்கானே
மேல்கீழ்கீழ்மேலானாலு — மௌனமனமடங்கானே (தப்)

[illegible]ந்திரன்சொல்விருத்தம்-இ-ம்-பைரவி.

கடலதுபொ[illegible]ங்கினாலும் காசினிமுழுகினாலு
முடிவுதனி[illegible]பிரம்மாண்டம் முகிடிடிக்கிடவிழுந்தாலும்
அடல்வட[illegible]ப்பாழ்ந்தாலும் அசையாதவிஸ்வாமித்திரன்
உடைபெருந் தவத்தைவெல்ல உபாயமொன் றுரைசெய்வீரே.

வசனம்.

கேளுந்தேவ முனிவர்களுடகாக்கருவளிந்த வித்தியாதரர்களே இந்த வுருகடலுங்பொங்கி ஜலப்பிரளயமானாலும் பூமியெல்லாம் முழுகிப்போனாலும் பிரம்மாண்டகடா[illegible] இடிந்து விழுந்தாலும் மகமேரு அதோகெதியிலமுங்கிப்போனாலும் அசையாத விஸ்வாமித்திரனுடைய அகோரதவத்தை வெல்லுவ[illegible]தற்கு ஒரு உபாயஞ்சொல்லும் தேவர்களே.

கருட்கர்த்தருவ[illegible]ல்விருத்தம்-இ-ம்-ஆகந்தபைரவி.

பெருகியவுழிகால[illegible]பி[illegible]ண்டமாருதமடிக்க
வெருகியதுகாக்[illegible]மேகங்கள்தம்மையிட்டு

வருமிமைப்பொழுதுமோயா மழைகளைப் பெய்துவித்து
சுருகருவிஸ்வாமித்திரன் சுடுந்தவமழிக்கலாமே.

வசனம்.

கேளும் எம்[illegible]மையாளுடைய தேவேந்திரமகாராஜனே ஒருவிதஞ் செய்யலாம் அ[illegible]வென்றால் வாயுவுபகவானையும் வருணதேவனையு மழைப்பித்து விபரீதமான காற்றுமழையுமகலத்தடிக்கச்செய்தால் அந்த விஸ்வாமித்திரர் நினைத்தத்தவத்தை விட்டோடிப்போவாரென்று நினைக்கிறோம் சுவாமி.

[illegible]த்தவித்தியாதரர்சொல்விருத்தம்-இ-ம்-ஆகந்தபைரவி.

அண்டமுங்கிடுகிடென்றே பதிர்ந்திடக்கடல்கலங்க
எண்டிசாமுகங்குலங்க [illegible]வருந்திடுக்கிட்டேங்க
மண்கெல்லிடிகள்கம்மா[illegible]லைகள்விழவேசெய்து
கண்டிதவிஸ்வாமித்திரன் சுடுந்தவமழிக்கலாமே.

வசனம்.

கேளுந் தேவேந்திரமகாராஜனே இன்னமொருவிதஞ் செய்யலாம் அதென்னவென்றால் அண்டகடாகமுமெ கிடுகிடென நதிரும்படியாய் அலைகடலும் கலங்கும்படியாய் திக்குகளெல்லாந் திடுக்கிடும்படியாயிடிகற்பாந்தகால கோடைமேகங்கள் ஒன் றின்மே லொன்று இடைவிடாமல் விழும்படிச்செய்தால் அந்தவிஸ்வாமித்திரர் பிரமித்து மனங்கலங்கி தவத்தைவிட்டோடிப் போவாரென்று தோன்றுகிறது சுவாமி.

பிரகஸ்பதிசொல்விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

அகம்பெருகுழியைவெட்டி ஆனையைப்பிடிக்கவேண்டும்
புகலுமோராட்டைக்காட்டிப் புலிதனைப்பிடிக்கவேண்டும்
முனைமைசமதாராலே முனிவனைவெல்லவேண்டு[illegible]
வித்தமின்மிதுவேயல்லால் வேறொன்றால்வெல்லொ[illegible]ணாதே.

வசனம்.

கேளுந்தேவேந்திரமகாராஜனேநானொருஉபாயஞ்சொல்லுகிறேன் மதப்பட்ட யானையைப்பிடிக்க ஒருபெருகுழி வெட்டி அதிலே விழும்படிச்செய்து அதைப்பிடித்துக் கொள்ளுகிறது - பெரும்புலியைப் பிடிக்க அதற்கிரையாக ஓராட்டைக்காட்டிப் பிடித்துக்கொள்ளுகிறது- அப்படிப்போல ரிஷிகளை வெல்லவேண்டுமென்றால் கல்வியையனமானவர்களைக்கொண்டு வெல்லவேண்டுமே யல்லாமல்வேறொருவிதத்தினாலும் வெல்லக்கூடாது மகாராஜனே.

இந்திரன்சொல்விருத்தம்-இ[illegible]-காம்போதி.

தருமிதுநன்றாய்ச்சொன்னீர் தாருகாவனத்தில் முன்பு
சங்கமன்மோகினியைக்கண்டு முனிவர்க[illegible]ளமிழந்தார்

வனைாடன் பார்த்தாற்பெண்ணின் மயங்காதரிஷிகளில்லை
தகைபெறுங் குருவேசிதான சபாசுகன்ருகச்சொலவீர்.

வசனம்.

ஆ- ஆ- இதாவேசரி தகுத்தரும் முன்னாலே தாருகா வனத்திற் வஞ்சிரப்த சுர்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள் ஒரு மோ[illegible]னியைக் கண்ட மாத்திரத்தி லல்லவோ தங்கள் தங்கள் தவமிழக் [illegible]ழிப் போனா ர்கள் யோகிக்குள்ளேயில் ஸ்திரீகளைக்கண்டு மயங்காதரிஷிகளில்லை சபாசுகன்ருபசொன்னீர் அப்படியே செய்கிறேன் சுவாமி.

இந்திரன் சொல் வசனம்.

கேளுங் தேவர்களே அரம்பையை பதிகசிக்கிரத்தில் வரச்செய்யுங்கள்- அப்படியே வரச்செய்கிறோம் சுவாமி.

பொது வசனம்.

அஃதெப்படி யென்றால் தேவேந்திரமகாராஜன் சபைக்குத் தெய்வரம்பை வருகிற விதங்காண்க.

தெய்வரம்பைவருகிற-தரு- இ-ம்-பூரிகலியாணி- ஆதிதாளம்.

பதுமமலர்வதன அதிகசாசருண பருவரம்பையுவந்தாள்
மதனரதிதுதிசெய்பதி கவடிவழுபெ
மான்போலும்விழியாள்ருசிபைத்தரு
தேன்போலுமொழியாளவசித்திர
ரேகைபோலுங்கலாபடைடுபு
தோகைபோலும் வாருவர்வசததன (பதுமமலர்வதன)
கொங்கைக்குட்மிரண்டுக் குலுங்கப்பாக்கு
குவிந்து திரண்டுமிமிர்க்க வளர்ந்திடு கொங்கை
குழுகுமென் [illegible]தமகமென்றுபரிமள
மிருகதம்ப[illegible]பொடி திமிர்ந்தபுளகித கொங்கை
பந்தமுறத்தசக[illegible]ந்தை விலைத்திமிமுனிவர்கள்
கண்டுபிரமித்து[illegible]தண்டலிடிய பொற்கணங்கமர் கொங்கை
முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்க்குமதிகலங்க
தங்கும்பாதவிதத்தன்னில்விநாணிக
சரசல்லிவுசிதஜொலிதமுறுமிவன்
உரிசைதருமதுராரசமெனகொலுவினில் (பதுமமலர்வதன)

அரம்பைசொல்கட்டளைக்கலிப்பா- இ-ம்-புன்னாகவராளி.

அக்தாத்திமைம யோகளுக் கண்ணவே
ஜூடனேயெமையாண்புருண்மெய்யனே
சந்தையுலமகிழ்க் தென்னையழைப்பித்த
செய்தியையருளிச் செய்குவீரையா.

இந்திரன்சொல்-விருத்தம்- இ-ம்-தோடி.

கோதையேசொல்லக்கேளாய் [illegible]கின்றதக்கதாளிங்கே
போகவேவனலதாகிப் புழுகதுதானமாட்டோம்
ஆதலால் [illegible]யப்போ தவஞ்செய்யுந்தபசுதன்னை
வாதுசெய் [illegible] வகையுடனிருக்குமாபே.

வசனம்.

கேளாய் ரம்பையே இகோப் பயத்தச சார்லிலே விசுவாமித்திரமகரிஷி தவஞ்செய்கிறார் அவர் தவத்தை யழித்து வாரமெனக்கு பெண்ணே

அரம்பை சொல் கட்டளைக்கலிப்பா-இ-ம்-புன்னாகவராளி,

கொக்குமாமலர்ச் சேர்குழிவென்னிட
தோலதமருடன் சென்றிடும்வேளையில்
வித்தகோசிக மாமுனியைத்தொழு
வாருமம்மாவென் றேயெனைதாழ்த்திருர்.

வசனம்.

கேளுங் தவர்[illegible]தேவேந்திரமகாராஜனே விசுவாமித்திரர் தவத்தை தபழிக்க அவர்க்கு [illegible] செய்தால் ஒரு நாள் [illegible] தபுவாகுனே [illegible] யத்தன்னிடம் இருக்கும் போது அவ்வழியாய் வந்த வசிஷ்ட மித்திர மாகரிஷியைக்கண்டு அனுசரிவணக்கஞ்செய்தேன் அதமாயிருவுமாவென்றுசிர்வதித்தார் அவர் எனக்கு தக்கதருணை பார்த்தவல்லவை வெல்லுதற்கென்றலைக்கு அமேவைலக்கையா யரவழைத்தனுப்பியெடுக்குசுவாமி.

இந்திரன்சொல்விருத்தம்-இ-ம்- கும்பகாபோதி.

[illegible]ருங்குற லரன்மேருமலைபெயலுந்தனந்தாளா கென்னவ [illegible]
[illegible] மிழ்பாளசோதியன்னொலு மிகப்பாள [illegible]ய
மின்[illegible] பாலைவிசுவா மித்திர[illegible] வெல்ல[illegible]
மேனல[illegible] தெனேலுமொழியீருக்கிர்ச சீக்கிரமா[illegible]

வசனம்.

கேளுங்[illegible] வர்களே தெய்வமேனகையை அதிசீக்கிரத்தில் அழைத்துவரச் செய்யுங்கள் அப்படியே அழைத்துவரச்செய்கிறோம்சுவாமி

பொதுவசனம்

அஃதெப்படியென்றால் தேவேந்திரமகாராஜன் கொலுச்சபைக்குத்தெய்வ மேனகை வருகிறவிதங்காண்க.

மேனகை வருகிற-தரு-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

இவ்வியப்பரிமள ஜெகன்மோகன திவ்யசவித ஜோதி சரசவிநய தெய்வ
(மேனகைவந்தாள்)

முவ்வுலகின் [illegible] முனிவரரொருவர் மதிகமழ்[illegible]தான்
முதலாக [illegible]
[illegible] பொய்யனவழியமக (இவ்விய)
[illegible] சக்கிரவிம்பமேம்போது
மெய்த்தவத் தின்வழி முத்தி பெற்ற வர்தம் (மின்னையுருக்குருமக
[illegible] விச்சை [illegible] பொழிக்[illegible]
தவமிதென்று சிவமிதெனறுக ளெய்தி சற்குணப்புனி [illegible]குணத்தவர்
தம். (மின்னையுருக்குருமக)

செப்பும்பொருளிவட்குச் [illegible]
மக்கள [illegible] மதிமயக்கமெப்படி [illegible]
[illegible] சொலப்படுமிதற்கு [illegible] சிவசிவவதிசயமிது
[illegible] (இவ்வப்பரிமள ஜெகன்மோகன)

மேனகைசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

அண்ணலே போற்றி போற்றி ஆயிரங்கண்ணா போற்றி
விண்ணமர்கரசே போற்றி விளங்குமிந்திரனே போற்றி
தன்னலேத்தலைவா போற்றி சபைதனிலெனையிப்போது
இன்னமாயழைத்தசெய்தி தேவரீருரைசெய்வீரே.

இந்திரன் சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

வாவின்மேனகையே கேளாய் வளம்பெறு மிங்குச்சாரல்
அடல்பெறு விசுவாமித்திர னென்கிறமாய்த் தவஞ்செய்கின்றான்
[illegible] மேல் கோபிக்கச்செய் [illegible]
கொடியவன் [illegible] வருகுவாயே.

[illegible]

கேளாய் மேனகை [illegible] சாரலிலே விசுவாமித்திர
ன் தவஞ்செய்கிறான் அவனுடைய தபாக்கினியினாலே திரிலோகமும்
[illegible] இடத்திற்குப்போய் அவனை உன்
[illegible] தவத்தை யழித்து [illegible]

மேனகை சொல் விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

[illegible] சிருஷ்டிக்க வலிமைபெற்றோன்
[illegible] மிக்கதோர்
[illegible]
[illegible] தான்.

(வ-ம்) கேளுங் தேவேந்திரமகாராஜனே தேவரீர் சொல்லுக்குத்த
டங்கலில்லை அந்த விசுவாமித்திரர் மகிமை நீர் அறியாததா அவர் பி
ரம்ம சிருஷ்டிக்கெல்லாம் பதில் சிருஷ்டிக்க வல்லவர் மேலும் பிரம வி
ஷ்யாகிய வசிட்டருடைய பிள்ளைகளையெல்லாம் பஸ்மமாச்சமித்தவர்
எப்படிப்பட்டவர்களும் அவர் முன்னே நிற்கமாட்டார்கள் மிகுந்த கோ
பாக்கினியுள்ளவர் அவர் தவத்தை யழித்து வருகிறதற்கு என்னாலாகு
மோ சுவாமி.

இந்திரன்சொல்விருத்தம்-இ-பந்துவராளி.

கோபத்தில் வெகுண்டபேருக் கொலைசெய்த் [illegible]பெருஞ்
சாபத்தின் மிகுத்தபேர் [illegible] உயர்ந்தபேரும்
தாபத்தைக்கொடுக்கும்பெண்கள் தம்வசப்படுவாரிந்த
ஆபத்தைத்தீர்ப்பதற்கோ ரட்டிசொல்லவேண்டாம்.

(வ-ம்) கேளாய் மேனகையே கொடுதான கோபக்காரரும் அஞ்
சாமற் கொலைசெய்யப்பட்டவரும் தீர்க்காட் [illegible]
பட்டவரும் பஞ்சேந்திரியங்களையடக்கி மகத்தானதவஞ்செய்யப்பட்
டவரும் [illegible] மோகாந்தகாரத்திலே மூழ்கி [illegible]
களாதலால் [illegible] தபாக்கினியினாலே திரிலோகத்துக்கு வந்
த ஆபத்தைத்தவிர்க்க [illegible]டியொன்றுஞ் சொல்லாமல் அவன் தவத்
தை யழித்துவாராய் பெண்[illegible]

மேனகை சொல் விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

வாவெனச்சொன்னவெங்கள் வானவர் தலைவா போற்றி
தாணியிலெவராலும் தவம்புரிந்திருக்கும்போதை
வரிவிழிப்பட்டால்வார்த்தை வழுலயாலதவஞ்சிதைத் அந்
திரன் முடன்வருவனென்றன் திராணியைப்பாருஞ்சுவாமி

(வ-ம்) கேளுங் தேவேந்திரமகாராஜனே தேவரீரென்பேரிற் கி
ருபையிரங்கிச் சொன்னபடியால் அடியேனிந்த ஆபத்தைத்தீர்க்கவேண்
டியதே காணிப்போது அந்த விஸ்வாமித்திர மகாரிஷியி [illegible]
போய் எவ்விதமாகிலும் அவர் தபோ[illegible]கத்தையழித்[illegible]
வருகிறேன் என் திராணியைப்பாருஞ்சுவாமி.

இந்திரன் சொல் வசனம்.

எவ்விதமாகிலும் அந்த விஸ்வாமித்திரன் தவத்தை யழித்து
வரவேணும் பெண்ணே மேனகை (அப்படியே யழித்து வருகிறே
ன் சுவாமி.

பொது விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

அன்னலைப்புவிமாந்தர்க்குஞ் சாருக்குமீண்டுவந்த
உன்னலைத்தவிர்ப்பதாக வெழில்விசுவாமித்திரன்றன்பால்
கன்னலைமிதர்த்தசெஞ்சொற் [illegible]யழித்தசெவ்வாய்
மின்னலைமொத்தமேனி மேனகைகடுக்கவுற்றாள்.

பொது வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் இமோர்ப்பர்வதச் சாரலிலே விசுவாமி த்திர மகாரிஷிசெய்கிறதவத்தை யழிக்கும்பொருட்டுத் தெய்வலோக த்திலிருந்து மேனகைவருகிறவிதங்காண்க.

மேனகைவருகிறது - இ-ம் - புன்னாகவராளி - ஆதிதாளம்.

உல்லாச அபிநய விலாச உசிதமேனகைவந்தாள்
சொல்லானுயர்மூன்று செல்லாமனமுருகி.
சல்லாபமுமிச் சல்லாபமேனகை
சுராசுரதுதிசெய்யபிரம சரசவசன லலிதநவரத பரதவிரகவிநி
தோயக்கவித்துவ லீலையிலேருசி
வாய்ந்தநித்தினி ஞாதிவசீகர (உல்லாச அபிநய)
சேலைக்கடிக்குவட்டி வேலைத்தாரக்கிண்கன்
இடைதளமசைவலி தனிஞயர்முனிவர்கள்
செய்யுவத்தைப்பூஞ்சிதைக்கும்
இவளுமதாரிதகறபலவிதமுறக்கண்டால்
ஜெகதலமதிலனு வளவுமசைவிலாக்கற்
சிலைபுயிடக்கு பதைக்கும எவருந்
தேடியெடுத்தகற் கண்ணுடிமையொத்தகன்னங்
தெளிவுறச்சதாமரை முடிவுணரறின்
செய்யவுமிரை வதைக்குந்
இக்கரத்திலதமிடு சக்கிரப்பிரபையிநீர்
திருநகவிளேஞ்சன மனதைவெகுவிரகக்
கெப்பினிவிட்டுப்புகைக்கும் யாருஞ்செப்புமற்புதசகத்தி
னிற்பெருத்த மத்தகத்தை செப்பாக்கநிந்துபொற்கு
டத்தையொப்பழித்துத் திரண்டு பாக்குதியிக்கு
வளர்ந்துசெறிந்து ததுப்பி ஈதென்குபடர்ந்து
செழுவம்போற் களைவென்ற குழும்பிற்பெருகளோக்கு
சுதம்பம்போபடி திமிர்க்குங்கும்பக்கலசனிக்கு
சிந்தபலையும் செய் குந்தளச்சிரிப்பக்கு
சேவகரமயக்குமாரு மூவவுருக்குமது
வேனிலைவருத்துமமணி காகரையழிக்குநிறை
போர்களைவருத்துமூல கோர்களைமருட்டுமிதவ்
லாமெல்விருக்கும் விரகசனலை மெழுப்புமொழின்
ல்நகைபடி மெத்தனை மத்தனை மிதுநிலை
கற்றுநடையக்கோடிபைப்பொருமீனிக்
சேலைமிஅவாருசேரு
மேகலைதங்கிய நாகரிகம்பதி
ஜாதுலங்கனே மேவிலேகொண்டிடு

தேசுலாவுமாநிலாதமேனி விளங்கிய
காணையமென்சொல
விரும்பகும்பொனி ஞானமாரகண்டது
காருகாருமரசையாள
காமடிருந்கனு கோகககக்கரு
நான்முழுக்குநலேலே கண்டவள்
வானுலாமிளர்மையான
காதலவிந்தரூபசவுக்தர
ரேகையணிக்கு விதமிலங்கின
சோதிதாம்பலாமல்லிக
லிவரத்னமோ ஆலைக்காசமுத்தமோ மகத்
தானசித்திரமோ அனற்குளிக்கமோ பரிக்
காதபுஷ்பமோ வெறுங் காதசக்கியமோ தெவிட்
டாவிருப்பமோ கார்க்கனமுக்கியமோ
ஓறுபங்கனயிசை மருவுதன்னடையுடன்
அவிசத்தகையது கலசெல்லலிடவும்
இடைநடக்கிரு விழிகுலுங்கவள
நடைகடக்கு குலாசமடைக்கல
சித்ரமயிலைநிகர் [illegible]
சேர்வையாக வாகுலை [illegible] (உல்லாச அபிநய)

மேனகை சொல் வசனம்.

அடி பெண்ணே நவரத்தினமாலை (தோழி வசனம்) என்னமா இவர்தான் விசுவாமித்திர மகாரிஷி போற்காணுதே இப்படிப்பட்டவரு கோர தபசுசெய்கிறவர் கண்ணைத்திறந்து பார்க்கிறதே என்பேரில் மோகிக்கிறதே இந்த தபசு அழிகிறதே எனக்கொன்றுந்தோற்றவில்லையே தோழி.

(தோழி சொல் வசனம்) இந்த விசுவாமித்திர மகாரிஷியானவர் இருக்காறும் கண்ணைத்திறந்து பார்க்குமளவும் அவரெதிரேசாற்றின் வழியாகப் போய் நின்றைமேயானல் உனதுபாதமுள வாடையினால் ருவேளை கண்ணைத்திறந்து பார்ப்பாரென்று நினைக்கிறேனம்மா அப்படியே செய்கிறனடி நவரத்தினமாலே.

விசுவாமித்திரர் சொல் வசனம்.

ஆரடா இதுபார் காவாக்கினி, சுவாமி அடா காலகேயி, ஐயா [illegible] இவ்விடத்தில் சுகந்தபரிமளவாடை வீசுகின்றது (இ-ம-ம்) அது [illegible] தம்பி காலகேயி ஏனண்ணே நமக்கில்லாதவாசனை இவ்வளவுக்குந்திரம் எங்கேயடாயிருக்குது, அண்ணே [illegible] என்னத்தைச்சொல்ல [illegible] ஆனல் இந்த கொடிம்பூவாசனையா இக்கூக்கோரம் [illegible]

யோ இந்த மெருக்கம்பூ வாசனையோ இந்த மருக்கம் பூவாசனையோ.

சிந்தர்சொல் விருத்தம்-இ-ம்-ஆநந்தபைரவி.

சந்தனம்பரிசாதஞ் சண்பகம்சோருபுன்னை
கொந்தலரகில்பொற்கொன்றை குங்குமங்கோங்குநாவழி
சிங்காரகடம்புருதஞ் செறிந்தவனத்திலே
விந்தையாஞ்சுகந்தவாடை மேன்மேலும் வீசுதையா.

(வ-ம்) மல்லிகைமுல்லை இருவாட்சி சண்பகமுதலாகிய விருட்சங்கள் எங்கனு மலர்ந்திருப்பதினாலே பரிமளவாடை வீசுகின்றது சுவாமி.

விசுவாமித்திரர் சொல்வசனம்.

ஆமடா சிஷியா காலாக்கினி (சுவாமி) அடா காலகேமி (ஐயா) காலிந்த விடத்தில் வெகுகாலமாய்த் தவஞ்செய்கிறேனே ஒருகாலும் இப்படிப்பட்ட அற்புத திவ்விய பரிமளவாடை வீசினதைக் காணேன் இன்றையத்தினம் இந்தப்பரிமள வாடைவீசுகிறதே போக்கியமாயிருக்கப்பட்ட மனைதக்கிலத்தப்போகுகின்றது அனை [illegible] னைருய்ப்பரிசோதித்து வாருங்கள் பிள்ளாய் அப்படியே நன்றுய்ப் [illegible] சோதித்து வருகிறோஞ் சுவாமி.

சிஷர் [illegible] சனம்.

சுவாமி சுவாமி தேவரீர்சொன்னது மெய்தான் மெய்தான் (வி-வ-ம்) என்னடா மெய்தான் மெய்தானென்கிறாய். தேவரீர் தவஞ்செய்யுமிடத்திற்குத் தெற்காக ஒரு மரத்தினடியிலே என்னமோ ஒன்று வந்திருக்கின்றது சுவாமி அதைப்பார்த்தால் கண் கூசுகின்றது அடா அதென்னடா அக்கினிச்சுவாலையா (சி-வ-ம்) உம்-உம். அல்லது சூரியப்பிரகாசமா (சி-வ-ம்) அவைகளெல்லாம் மல்ல சுவாமி (வி-வ-ம்) பின்னை யென்னடா கண் கூசுகின்றது (சி-வ-ம்) இன்னமொருதரம்போய் பார்த்து வருகிறோம் சுவாமி (வி-வ-ம்) ஆனால் போய் பார்த்து வாருங்கள்பிள்ளாய் (சி-வ-ம்) அப்படியே பார்த்துவருகிறோம் சுவாமி அடா தம்பி காலகேமி [illegible] க்கு ஏற்காற்பணம் ஆருதட்டித்தாலும் போயிருக்கின்றதே யென்னடா அண்ணாவ் காலாக்கினி நீயப்படிச் சொல்வானேன் காலே யாராக்காற்பணம் மூன் துதட்டித்தாலும் (சுவாமி சுவாமி) என் பின்னாலிருக்கிறவனை பொன்றுமிங்கே அந்தமரத்தினடியிலே ஒரு சோதியன்னவென்று வருகிறதேதுபோகிறதேது இருக்கிறதேது என்னடா உளருகிறாகன ஆமடா காலாக்கினி (சுவாமி) அந்த மின்னலானது என்னமாயிருக்கின்றது (சி-வ-ம்) சுவாமி சுவாமி ஒரு கொண்டல் இருகவென் [illegible] ட இரு கொங்கைக்கனி இரண்டு தங்கக்குடம் மேற்சொல்லிப குட [illegible] இகொரு குழந்திற்கடியிலே ஒரு அல்கு

ற்கூடு இவைகளெல்லாம் அந்த மின்னலி லுண்டாயிருக்கின்றது சுவாமி வி-வ-ம்) அந்தமின்னலெங்கே யிருக்கின்றதுபிள்ளாய் (சிஷ-வ-ம்) அதோ வனக்குகோராக யிருக்கின்றது பாருஞ் சுவாமி.

விசுவாமித்திரர் சொல் வசனம்.

ஆ-ஆ-பெண்ணே நீயித்தனைதூரம் என்னைத்தேடிவரவேண்டுமோ என்னை வரச்சொல்லி உத்தரமனுப்பினால் நான் வரமாட்டேனு ஆமடா சிஷியா காலக்கினி சுவாமி அடா காலகேமி ஐயா இவளழகைப் பார்க்க என்னிரண்டு கண்கள் போதுமா (சி-வ-ம்) சுவாமிசுவாமி இவ்விடத்தில் ஆறுகண்களிருக்க இரண்டு கண்களாகப்போவானேன் (வி-வ-ம்) என்னடா ஆறுகண்கள் (சி-வ-ம்) சுவாமிசுவாமி என்கண்ணிரண்டு தம்பிகண்ணிரடு தேவரீர் கண்ணிரண்டு ஆக கண்களாறல்லவா இவளழகைப்பார்க்க இந்த ஆறு கண்களும் போதாதா (வி-வ-ம்) அடபோடா அஷடப்பயலே இவளழகைப்பார்க்க ஆறு கண்களும் போதாது ஆயிரங்கண்களும் போதாது இதுகூடகண்களும் போதாதே அரகாரசிவசிவா.

விசுவாமித்திரர் சொல்லுகிற-தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

கண்கள் போதாதே அரகாரசிவசிவ ஒரு கோடிக்கண்கள் போதே பெண்கள் சிகாமணி யழகைப்பார்க்க [illegible] கண்கள்
சுந்தரமாகி நிறைந்தசிறப்பால
சந்திரனுக்கொப்பான சுந்தரமுகத்தைக்காண கண்கள்
கன்னலை வென்றசொல் மின்னலையோசோதி
இன்னிசைசேரிவளன்னிலைமெய்க்காண கண்கள்
தங்கப்பிரகாசஞ்செய் தங்கப்பதுமைபோல்
இங்கிதச்சேர்வை யலங்கிருதத்தைக்காண கண்கள்

விசுவாமித்திரர் சொல் வசனம்.

ஆமடா சிஷியா காலாக்கினி சுவாமி ஆடா காலகேமி ஐயா இந்தவனத்தைவிட்டு அப்படியாகிலும் போகும்பிள்ளாய்.

[illegible] ல் வசனம்.

அடா தம்பி காலகே [illegible] னைன்னை ஒரு காளையஉபத்திரமல்லவிவருடனே போராடுகிறது பல [illegible] ரும் உபத்திரவுதான்.

விசுவாமித்திரர் சொல்-இங்கா [illegible] பத்தியம்-இ-ம்-புன்னாகவாராளி.

திருமாலிக்கமோ திவ்வியரக்ஷியமோ
மோடியாயெதிர்நின்ற [illegible] ங்கி
மாசற்றதங்கமோ மதனவிலக்கமோ
வந்தெதிர்நிற்கின்றவசியோக்கி.

கவரத்தினமாலேயோ கயற்கண்வாசலேயோ
குயிலொடு கிளி [illegible] காமனேயம்பு
மதுரசமேட்டியோ மாதுரிமேட்டியோ
நிறைவாய்ந்தே [illegible] மாரனம்பு
என்னுமனையோதை [illegible] தென்றலுறையோ
அமிழ்துருகி [illegible] நிலையத்த தன்புனலிலேயோ
சேலை [illegible] ஆகச்செய்தவகையெனமோ
காவில் [illegible] தந்தேறுவேனே.

(தி-வ-ம்) அம்மா சுவாமி பெரிய அக்கினியோடி வேண்டாமென்று சுகமாய்ப் போய்விடும் போய்விடும்.

மேனகை சொல் வசனம்.

அடிபெண்ணே நவரத்தினமாலை எம்பெருமான் கண்டுபிறந்த புத்தியறிந்து நீ அவளைக் கேளும் ஒருஅதைப் பிடித்தவர்கள் முகம்பார்த்திருப்பேனென்று தோழிகளும் ஆ அம்மா நானையோ நீ யொருபாவத்தையும் அறியவில்லையே அந்த யோகிதான் பார்த்தால் இலட்சத் [illegible] ப்பதுறைபார்த்துக் கு [illegible] ஆ ஆ கணக்குமோடா.

விசுவாமித்திரர் சொல்-தரு-இ-ம்- சங்கராபரணம்- ஆதிதாளம்.

அடியேனிந்தப்பிமாட்டு பெண்கிளைகந்த கண்ணாட்டி
சிறாட்டு பெக்கதுரைக்க [illegible]
கூவலயக்கண்ணின் பிணைந்தெழுடி பொலுமானுதே
குறித்தாலேயபடிமெ கொண்டாவத்தாற் போற்றுறுதே
கைச்சமென் சுமமாவாலாம் கும்பிட்டாற்சேர்வைதாலாம்
கூட்டிவைத்ததே குருகடாட்சம். (வண்ணவனோ)
கூவுமாள் குயிலோ மயிலோ தாவுபூவலியோ வெளியோ இ
அரிவையிதழைப்பார்த்தாலடியேன் வாய்த்தேனூறுதே
ஆனது மெழுணுயோ அதிகாமீறுதே
அழகுத்தால் தானுருகோ அழைபாவிட்டாவுயிர்கேருமே
அதைநனிறுமனக்தானும்

ஆ [illegible] யின்றேவல்லேனதன் விரைவிருப்பவோ [illegible] ஏன்,
தேற்றப்பட்டுக்கருதும் [illegible]
சிலைசொலிலட்டாவனை [illegible] (னே)
செய்ததவப்பயனும் [illegible] நாட்டு தந்தா
திரும்பிப்பாராத அ செய்தவக்குறையோ [illegible] எவளோ
இரத்தினமோ [illegible] பொற்தனியோ தனியே
இவளருகுவைக்க [illegible] குருதே
இதைநீட்டவேதே [illegible] மோட்சமே
என்னையும் [illegible] இருக்கிறதேதன் தருவானா
இரண்டுபோகதிரும் போய் [illegible]
ஏன் [illegible] [illegible] சிக்கிலேனே இவ்

சீ-வ-ம்- அடா அண்ணே காலக்கினி என்னடா [illegible] நம்முடைய சுவாமி தவஞ்செய்கிற வேளையில் என்னடா அவலட்சணமாயழுகிறாய் உன்னுடனேசொன்னால் தீர்க்கப்போகிறையா குருவைப்போலும் இனி யொருத்தரைக் காணப்போகிறமா சிஷனுக்குப் புடைப்பெருக்குப் போகுதேனறல்லவோ புலம்புகிறாய் அல்லடா அல்ல முட்டாளுதாயோடி அதோ வந்திருக்கிறானே அந்தம்மாளைப்பார்த்தல்லவோ அழுகிறாய் உனக்கெனடா ஆனா லவர்பாடவர்க்குத்தான் என்பாடெனக்குத்தான்.

சிஷன்சொல்தரு- இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

எனக்கேனிந்தப்போராட்டம் இதற்குவாராதாவாட்டம்
நானென்னசெய்குவேன் என்னோரம்பின்கலாட்டம்
எனக்குவந்தார் போறமம்பி உனக்குவந்ததேயானால்
எதிரெதிர்போட்டுக்கொண் டிமுக்கலாம்பறிக்கலாம்
முழங்கால்மட்டுதளர்ந்து முன்னுமபின்னுமாடுதே
முன்கையாற்றுகைத்தாங்க முழுதும்நழுவியோடுதே
முதேவிபுட்டையுந் சிறக்குமா இன்னம்
முழுப்வளர்ந்தாலேட்டை பொறுக்குமா பஞ்சு
மூட்டையம்மாத்திரம்பருத்ததே
முண்டைகளுக்கு தவாம்லேயோதொடை
யண்டைமுட்டுதையோசிவனேயிது

மேனகை சொல் வசனம்.

அடிபெண்ணே நவரத்தினமாலை இந்தரிஷி என்னைப்பார்த்துக்கண்ணாட்டியென்று சொல்லுகிறாரே ஆ ன்னாயிருக்குது(தோழி-வ-ம். ஆ அம்மா ஆசைபல்லவா கெட்டது அதோ கிற்கிறானே வளியிறங்கின பயல் அவன் பேரிலெனக்காசையாயிருக்கின்றது-மே-வ-ம்- அடி நவரத்தினமாலை என்னடி பெண்கின்றைபதினம் இருந்திருந்து காமவிகாரங்கண்ணைமயக்குகிறதடி இதென்னடி-தோழி-வ-ம்- அம்மா உனக்கப்படிக்கிருந்தால் பிறாபசொல்லலா [illegible]

மேனகை சொல்லுகிறதரு- இ [illegible] ஆநந்தபைரவி- ஆதிதாளம்.

தனக்குத்தானேயேதோ காமம்பெருகுது
தாபம்மோகதாபங்கிரக தாபம்வருகுது
எனக்குத்தானெநெஞ்சி லெண்ணுதுமென்னுது
இந்தவிரகமென்ன வேதனைபண்ணுது தனக்கு
சித்திரம்யில்கள்கூடியாடுது சிந்தைதனில்நாடுது
சித்தஜபாணமென் மார்பைத்தாக்குது
தேகங்களைக்குது பே கம்விளைக்குது தனக்கு
மாரனாண்மலையோரக்கூடிக்குதுமல் தமகிழநடிக்குது
ஏராலமாமது வெள்ளமோடுது
இப்போதேபோகிக்க யென்னுள்ளாய்நாடுது தனக்கு

மவிற்குயில்களும்கூடிக்கூவுதுமலர்யுக்தனைத்தாவுது
பூவினிலேயென அள்ளிக்கொள்ளுது
புத்திமிதமயக்கி விதியாசக்கொள்ளுது தனக்கு

விஸ்வாமித்திரர் சொல்வசனம்.

ஆரடா சிஷியா காலாக்கினி சுவாமி அடா காலமேமி (ஐயர்) இவளென்னமோ ஒரு வார்த்தைசொல்லுகிறாள் அது என் செவிக்குத்தேவியாமிர்தஞ்சொரிந்தாற்போலவிருக்கின்றது.

விஸ்வாமித்திரர் சொல்தரு-இ-ம்-தோடி- ஆதிதாளம்.

மோடியேன்பெண்ணே யொருமுத்தம் தாடி
என்கண்ணேயொரு முத்தம் தாடி
கோடியென்னடி தகாதின் கூடினியாமே வேணுமினி- ஆ-ஆ- பெண்ணே
கோடிசாணஞ்செய்கிறேன் உனக்கு
குருவுக்குப்புண்ணியமாய்ப்போகுது
மோகத்தினிலேமெத்தவும் வாதைப்பட்டேனடியிந்தவே தோடி
கொங்கைக்குடங்களின் குலுக்கிலே
செந்தைக்கிடுமவிழாகிலுக்கிலே
திங்கட்பிறைசேர் நுதலிலே மங்கைக்கன்னிவாயிதழிலே-ஆ-ஆ-பெண்ணே
என்மனைவியிடமெல்லாம்போச்சுதே இனி
மாதவஞ்செய்து வாழ்கலாச்சுதே
மனமொத்தமிகிரகத்தனில் உன்னுடைய பின்னே இந்தவே மோகி
மன்னித்திகழுமிடையிலே அன்னநேரிபுநடையிலே
மின்னுமாவபடத்திலே உன்னுமிரகடத்திலே- ஆ- ஆ- பெண்ணே
உலகமேழுமுழுதும்போகுமே கன்னி ஒரு வனமும் இறந்தா பெரிது
ஒருவப்பட்காணுதற்கிருக்கமயத்திலிலேறதுவும் மோகி
மின்னற் கொடிபோலிடையிலே அன்னப் பெடைபோல் நடையிலே
வர்ணக்கயல்போல்விழியிலே கன்னற்கனிபோல் மொழியிலே- ஆ- ஆ- பெண்ணே
கருங்கல்லுமுருகிப்போகுமே இத்தகாயமாயுருகாமலிருக்கும்
காமத்திலேமெத்தவும் வாதைப்பட்டேனடியிந்தவே தோடி

விஸ்வாமித்திரர் சொல்கலித்துறை-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

காமமேநசையோர்க்கு காமமேமெய்யோகம்
காமமேஞானம் காமமேமெய்ஞ்ஞானம்
காமமேவேதாந்தம் காமமேசித்தாந்தம்
காமமேமோட்சம் காமமேகாரணமே

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே சகலபிர பஞ்சத்துக்கும் காமமே மூலமாயிருக்கப்பட்டது காமமில்லாவிட்டால் உலகமில்லை உலகமில்லாவிட்டால் ஞானமில்லை ஞானமில்லாவிட்டால் மோட்சமில்லை மேலும் இம்மைமறுமை இரண்டுக்கும் காமமே முக்கியகாரணமாக விருக்கின்றது என்க

காளுல் விரகவேதனை சகிக்கக்கூடவில்லை என் காமவிடாயைத்தீர்ப்பாயடி கண்ணே.

காலாக்கினிசொல்வசனம்.

அப்பப்பா ஐயையா அடா அண்ணன் காலாக்கினி என்னடா அழுகிறாய் அடா தம்பி காலமேமி நம்மையர் ஷேஷனுக்கு வயிறெரிகிறது போச்சுதென்றல்லவோ அழுகிறாய் அட போடா முட்டாளுந்தாபோழி அதோலக்கிருக்கிறாளே அந்தம்மாளைப்பார்த்தல்லவோ அழுகிறாயுனக்காக விசனப்படுகிற தல்லபோடா (அப்படியே)

காலாக்கினி சொல் தரு-இ-ம்-தோடி- ஆதிதாளம்.

வருத்தமாயெனக்கிது பருத்துபோவுதே அடா தம்பி
வருத்தமாயெனக்கிது பருத்துபோவுதே
வருத்தமாய்த்தம்பி தூக்கமாட்டேன்போடா
வல்லிடிபுட்டையைநீ சற்றே தூக்கடா
வாரித்தலைமேல்வைக்கவும் ஆருமிதைத் தூக்கப்போமிரோ (வ)

விஸ்வாமித்திரர் சொல் வசனம்.

ஆரடா சிஷியா காலாக்கினி (சுவாமி) அவளென்பேரில் கோபமாயிருக்கிறாளா சந்தோஷமாயிருக்கிறாளா பார்த்துவாரும் பிள்ளாய் (அப்படியே பார்த்துவருகிறேன் சுவாமி) சுவாமி சுவாமி அந்தம்மாள்கோபமாகத்தானிருக்கிறாளப்பா.

விஸ்வாமித்திரர் சொல் தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி ஆதிதாளம்.

இத்தனைகோபமேன்வாடி
என்னுடைசமேனகரமானபெண்ணே கண்ணே
இத்தனைகோபமேன்வாடி என்மீதில்
சித்திரத்தினைப்பழிக்கும் ரத்தினத்தின்றசொலிக்கும்
உச்சிதனகப்பிரசித்தசித்தினிச்சிறுக்கியேயுன்
சித்தமிரங்காததென்னடி என்மோகதாபஞ்
சற்றும்படங்காததென்னடி-கண்ணூட்டிகண்ணூட்டி
உன்னைச்சேர்க்கவேணுமிதழ் தான்குடித்தநின்
தேனைக்குடித்திட காணசமர்த்தனென்
சித்தத்தினிலன்பாயிணைந்து கலந்து நீ சேராதிருப்பாயோ - ஆ (இத்த)

மேனகை சொல் விருத்தம்- இ-ம்- ஆரபி.

மேதினி மாயைநீக்கி மெய்த்தவம்புரிவோருக்குக்
காதல்சேர்காமமேது கன்னியர்விருப்பமேது
நீதிலாதவங்கெடுத்துச் சேர்ந்தமை யடைந்தீருற்
பாதகமல்லால்வேறு பலனுண்டோ சொல்லுவீரே

(வசனம்) கேளும் முனிவரே உலகமாயையொழித்து மெய்யுமையாகிய தவஞ்செய்யப்பட்டவர்களுக்கு ஆசையேது ஸ்திரீகள் விருப்பமேது அல்லவென்று தவத்தைக் கெடுத்து உம்மைச் சேர்க்கையாலுல் புண்ணியமுண்டோ சொல்வீரே.

விஸ்வாமித்திரர்சொல் விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

சொல்லுமென்றுரைத்த திவ்விய தோகையேநான் முன்செய்த
நல்ல மெய்த்தவத்தாற்றெய்வ நல்கியபொருளிதன்றாய்
அல்லல் செய்காமநோய்தீர்த்! ததரத்தேன்றுளியைத் தந்து
புல்லினானுனக்கே புண்ணியம் பொருந்திட மகிழ்வோம்வாராய்

(வ-ம்) சொல்லுமென்றுரைத்ததிவ்யதோகையே நான்முற்பிறப்பில் செய்ததபோ பலத்தினாலே தெய்வங்கொடுத்தபொருள் நீதான் துன்பத்தைச்செய்யாநின்ற விரகநோய்தீர உனது அதரத்தேன்துளியைக் கொடுத்து என்னை ஆலிங்கனம்பண்ணினால் உனக்குப் புண்ணியங்கிடைக்கும் சீக்கிரத்திலணைவோம் வாரும்பெண்ணே.

விஸ்வாமித்திரர் சொல் தரு-இ-ம்- தோடி-ரூபகதாளம்.

நான்செய்தபாக்கியம் ஆகா நான் செய்தபாக்கியம்
மான்போலும் வேல்விழி மாதுகிடைத்தது (நான்செய்

வாடும்பயிருக்கு மழைபொழிந்ததுபோலும்
வண்டினத்தைத்தேடி மலர்வந்ததுபோலும்
தேடும்பொருள்கையிற் கிடைத்ததுபோலும்
திருப்பெண்ணிதரித்த தரைக்குள்கிடைத்தது நான்செய்
தேவாமிர்தமிச் செகத்திற்கிடைத்தாற்போல்
திகழும்தியெதிர் வந்துதித்தாற்போல்
மூவருஞ்சேர்ந்தொரு மூர்த்தியாய்வந்தாற்போல்
முத்தியிம்மாதென்றன் முன்னேவந்தது நான்செய்
ஆறுக்கிடப்புற மம்பிகையுற்றாற்போல்
அம்புயாசனத்தில் மாதமர்ந்தாற்போல்
திருமாலின்மார்பினி லிந்திரைசேர்ந்தாற்போல்
தேடியென்றனையுற வாடவந்ததேயிவள் நான்செய்

விஸ்வாமித்திரர்சொல்கந்தார்த்தம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

காமாயுதவிழியாள்மேனகமோகவிகாரமீறி வாடவும் வசமோ
தேமாந்தளிரியல்பெறும்பூமாதே இனியிவ்வேளை
போகிப்போம் வாடி சுகமாசை யோகிப்போம்வாடி
வேகமாகசம் போதமாக அதி தாகமாகவினியேகமாகநாம்
போகிப்போம் வாடி சுகமாசை யோகிப்போம்வாடி.

மேனகை சொல் கந்தார்த்தம்.

பஞ்சேந்திரியமடக் கிக்கெஞ்சாமிர்த மென்னுமாதர்சேர் விரிலாத
ஞ்சார்முனிவர்தங்கட்கஞ்சாமலீலைசெய்ய
வாராதாகாரனும் இன்பசுகந் தாராதாகாரனும்
சேராதாருக்கும் கூராதசொற்றமை
போராதுதேகமுஞ் சோராதுங்கையில்
வாராதாகாரனும் இன்பசுகந் தாராதாகாரனும்

விஸ்வாமித்திரர் சொல்கந்தார்த்தம்.

திங்கட்பிறையெனு நுதலுங் கொங்கைக்குடமேருவிற்குழ கோளவழு
துங்கத் தனியிதழ்பருகிச் செங்கைக் குழலணைத்துமையல் (தீர்
தீர்க்கிறேன் வாடி சமர்த்தநான் பார்க்கிறேன் வாடி
பார்க்கிலிந் தேயிரு வோர்க்கும் தொந்தமுறுறன்
மூர்க்கமேனி சரிசன் மார்க்க மாதமையல்
தீர்க்கிறேன் வாடி சமர்த்தநான் பார்க்கிறேன் வாடி

மேனகை சொல் கந்தார்த்தம்.

அன்னுறுஞ் சடைமுடிபூண்டெழில் மன்னும் பரிசாதி வாக்குமன மூடி
நன்னயக் தனிபுரைச் சேர்க்கவர் சின்னஞ் சிறுபெண்களாமசை (நத்த
தீர்ப்பாரோபோம்போ மிறைப்பெண்களோ தீர்ப்பாரோபோம் போங்காப்
பார்களைக்கொண்டு பார்ப்பார்கள் கண்கொண்டு
எற்பாரோகெஞ்சியுந் தீர்ப்பாரோ காமத்தை தீர்ப்பாரோபோம்போம்

(போ-வ-ம்) இந்தப் பிரகாரம் விஸ்வாமித்திரரும் மேனகையுங் கூடிக்கலந்தபின்பு.

விஸ்வாமித்திரர் சொல் வசனம்.

அடி பெண்ணே மேனகை நீயா இந்தவிகாரங்கொடுத்தென் தவத்தைக்கெடுத்தவள் அடி சண்டாளி நல்லது உன்னை வரவிட்டானோ தேவேந்திரன் அவனை நானறிவேன் முன்னாலே கௌதமரிஷியென்பவர் அவன் சரீரமெல்லாம் ஆயிரம் யோனியாக வல்லவாசபித்தார் அது சாபமல்ல இப்போதவனைபஸ்மமாகச் சபித்துப் போடுகிறேன் ஆகட்டும் நீபோ.

வசனம்.

ஆடா ஏஷிய காலாத்தினி (சுவாமி) அடா காலநேமி (ஐயா) நம்முடைய தண்டுகமண்டலம் வியாக்கிர மாசனத்தை யெடுத்துக் கொண்டு கட்டுங்கள் (சீ-வ-ம்). அப்படியேயெடுத்துக் கொண்டு டக்கிறேஞ்சுவாமி.

பொதுகொச்சகக்கலிப்பா- இ-ம்- புன்னாகவராளி.

மின்னுபுகழ் விஸ்வாமித்திரனு மேனகையுந்
தன்னமையாலங்கே தழுவியணைந்தளவில்
நன்னய மாயோர்முகூர்த்த காரியதியிலேயுதித்
உன்னதமதாக ஒரு பெண்பிறந்ததுவே.

வசனம்.

ஆகோ தெப்படி யென்றால் இப்படியாகவந்த விஸ்வாமித்திரமகாரிஷிக்கும் மேனகைக்கும் ஒரு பெண் பிறந்த மாத்திரத்திலேவிஸ்வாமித்திரர் இராஜரிஷியானபடியினாலும் மேனகை தெய்வப்பெண்ணானபடியாலும் பிறந்த சிசுவின் பேரிலே இச்சையில்லாமல் விஸ்வாமித்திரர் வேறோரிடத்திற் றவஞ்செய்யப் போனார் மேனகைதெய்வலோகத்துக்குச் சென்றாள் அவ்விடத்திற் றனியேகிடந்த குழந்தைக்கு

ஆகார மில்லாமல் அழுது கொண்டிருக்க அவ்வனத்தி லுள்ள சகுந்[illegible] லைப் பட்சிகள் தமது சிறகுகளாலே நிழல்செய்து காத்தாக்கொ[illegible] ண்டிருக்கும்போது அக்கவனத்திலிருக்கப்பட்ட கண்ணுவ மகாரிஷி யானவர் அவ்வழியே வருகிற விதங்காணக.

கண்ணுவர் வருகிற தரு - இ - ம் - உசேனி - ஆதிதாளம்.

கண்ணுவர் வந்தார் மகாரிஷி கண்ணுவர் வந்தார்

கண்ணுமொரு சதுர் வேதப்பொருளனி
காலுக்கெதிக்கமிடட்ம் ஞானகிரோமணி
வருத்தம்பிறவிக் கிடந்துசெயிரண்டு
வலஞ்சோதெட்ட மறைமொழிவின்று
கருத்திற் றிசைசந்த இலைகுக்றறவி
தமண்டலங்கர தலத்திலேந்திகொண்டு
கருவேக்கடவெனு முத்தமர்
பொறுமைக்கொருவே மொத்தவர் கண்ணு
சித்திபாசித்திப் பொருளேத்தோர்த்து
திருவிகற்பனன் இசைபசாரத்து
தத்துவாதிதப் பிரவைமோர்த்து
சகசசச்சிதா னந்தங்கூர்த்து
தவமைப்பெறு மூலகத்திலி
மனிகத்தவ னிலைபெற்றவர் கண்ணு
புலித்தமயிச்சடை முடியைத்தரித்து
புஜத்திலேற்கா லுரியசனித்து
இலியடைவுப மாலைதரித்து
இலகுமபிரம மந்தாமுச்சரித்து
இருளற்றி மொளித்றபர
வெளியைத்தன ளம்வைத்தியர் கண்ணு

கண்ணுவர் சொல் வசனம்.

அப்பா சிஷியா விவேக சித்தாமணி (சுவாமி) ஞானவிளக்கமு துவிதேன கேளுமப்பா அப்படியே கேட்கிறேன சுவாமி.

கண்ணுவர்சொல் லுகிறதரு - இ - ம் - புன்னாகவராளி - ஆதிதாளம்.

சத்தசித்தானந்தத் சத்தியஞ்சகத்தோரே
சத்தமறியற்ற நித்தியஞ்சகத்தோரே
மெய்க்குருபாதத்தை மேகஞ்சகத்தோரே
மேவனுடலெல்லாம் வெளியாஞ்சகத்தோரே
பொய்க்குருவைத்தேடிப் பேறுஞ்சகத்தோரே
பொன்னுமிரும்பாகிப் போகுஞ்சகத்தோரே
சாதனைகாணகயுஞ் சாருஞ்சகத்தோரே
சார்ந்தால்மெய்ஞ்ஞானம் தழைக்குஞ்சகத்தோரே
ஏதின்மெய்ஞ்ஞானந் தேயதிற்சகத்தோரே
ஏகைக்கப்பாவனை தெய்வஞ்சகத்தோரே

சடையப்பமெருதி சார்ந்தாற்சகத்தோரே
தாக்காதசஞ்சலந் தாக்குஞ்சகத்தோரே
அனைவுந்தவெண்ணை மடைந்தாற்சகத்தோரே
அல்லற்பிறவி மறுக்குஞ்சகத்தோரே
சாத்திரத்குப்பைபயைத் தள்ளுஞ்சகத்தோரே
சற்குருபாதத்தைச் சாருஞ்சகத்தோரே
சூத்திரகாதிதக் தன்னிற்சகத்தோரே
தூங்காமற்றூங்குஞ் சுகவாசஞ்சகத்தோரே

(வசனம்) அப்பா சிஷியா விவேகசித்தாமணி சுவாமி

கண்ணுவர்சொல் விருத்தம் - இ - ம் - ஆனந்தபைரவி.

வடதிசை மிலையத்தால் வனிதாசனு சாரலின்றி
கடகரி வேங்கைசெந்காய் காடிகள் வாழுமிந்த
அடவியிற்றிருகுழந்தை யழுகிற வோசைகேட்டு
நீட்டுமட்டனு மிக்குஞ்சொல் நீயறிந்திடாயோ

வசனம்.

அப்பா சிஷிய விவேக சித்தாமணி (சுவாமி) மனிதர் சஞ்சாரமில்லாத வடதிசைப் புறமான இமயச் சாரலிலே மதத்த யானைகளும் பருத்தபுலிகளுமிகுந்த காடுகளுமாயிருப்பதால் மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கப்பட்ட இந்த ஆரணியத்திலே எதோ ஒரு சிறுகுழந்தை அழுகிற வோசைபோல் காதுக்கு கேட்குது போய்ப் பார்த்துவாரும் பின்னாய் அப்படியே பார்த்து வருகிறேன் சுவாமி.)

சிஷன்சொல் விருத்தம் - இ - ம் - ஆனந்தபைரவி.

தன்னிகரில்லாத்த நின்னவனே கேளாய்தேவா
சொன்ன சொற்படியே சென்று சோதித்தாறுழ்வாய்பார்த்தேன்
அன்னைத்தந்தையுமற்றோரா ராருமக்குழந்தைதானோ
பொன்னிறக்குழக்கள் காத்துப் புவிபுகிதாகுழந்தை தானே

வசனம்.

சுவாமி சுவாமி தேவரீர் சொன்னபடியே சென்றுவனமுழுதுஞ் சோதித்துப்பார்த்தேன் அவ்விடத்தில் தாய்தந்தையாருமில்லாமல் பொன்னிறமாகிய சகுந்தலைப் பட்சிகள் தமசிறகுகளால் நிழல்செய்து காத்தாக்க அந்தப்பூமியிலே ஒருசிறுகுழந்தையழுது கொண்டிருக்கின்றது சுவாமி நீரும் அதைப்போய்ப் பார்த்துவருவோம் வாரும்பின்னாய்,

கண்ணுவர்சொல் விருத்தம் - இ - ம் - ஆனந்தபைரவி,

அரசர் விழைவிக்க அழவாய் குழந்தைதன்னைப்
பிரியமாய்ச் சுமந்தா தெய்வந்தா பெற்றவராருமில்லாமல்
கனிவாய் பெறிகாட்டிற் அவ்விடமே ளறிந்தபோன
விபரத்த வர்களாரோ யாதொன்று மறிகிலேனே.

(வ-ம்) அரகரா சிவசிவா இப்படிப்பட்ட ஆரண்யத்திலே திவ்விய மங்கள மாகவிளக்கப் பிரகாசம் போலிருக்கின்ற குழந்தை யாருடைதோ இந்தக்குழந்தையைப்பெற்ற கடின சித்தமுள்ள தாய்தந்தையாரோ அப்பா விவேகசிந்தாமணி என்னு திவ்விய திருஷ்டியி னலே பார்த்துச் சொல்லுகிறேன் பிள்ளாய் அப்படியே பார்த்து சொல்லுஞ்சுவாமி.

கண்ணுவர்சொல்லி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி

மேதினி தனிலேவிஸ்வாமித்திரன் தவமழிக்க
மாதுமேனகையையிந்திரன் வரவிட்டா னவளையந்தக்
காதிமைந் தனும்புணர்ந்த காரண மதனுல்வந்த
ஏதில்பெண் பிள்ளைதனை யெறிந்துவிட்டவர்கள்போனர்.

வசனம்,

அப்பா சிஷிய விவேகசிந்தாமணி இந்தக்குழந்தை யாரென்று பார்த்தாய் இந்தயிடத்தில் விஸ்வாமித்திர மகாரிஷி தவஞ்செய்தார் அவர் தவத்தையழிக்க தேவேந்திரன் மேனகையை வரவிட்டான் அவள் பேரில் விஸ்வாமித்திரர் மோகித்து அவளைச் சேர்ந்ததினல் இந்த பெண்பிள்ளை பிறந்தாள் விஸ்வாமித்திரர் இராஜரிஷியான படியினலும் மேனகைதெய்வப்பெண்ணுகையாலும் இந்தச் சிசுவின்பேரில் இச்சையில்லாமற் காட்டிலெறிந்து போனர்கள் ஜீவகாருண்ணியராயிருக்கப்பட்டவர்கள் இந்தச்சிசுவைப்பார்த்து அப்படிபோவார்களா ஆகையாலிந்தக் குழந்தையை யெடுத்து மடத்துக்குக்கொண்டுபோவோம்வாரும்பிள்ளாய் (சிஷியன் வசனம்) அப்படியே யெடுத்துக்கொண்டுவருகிறேன்சுவாமி.

கண்ணுவர்சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி,

இந்தநற்குழந்தைதன்னை யினமுடன் வளர்வதாகத்
தந்தையுந் தாயும்போலச் சதாசிவனருளேதாக்க
எந்தனுசிர்லாதத்தா லியாதொரு துயரில்லாமல்
அந்தமாய் புவியின்மீதி லநுதினம் வாழிவாழி.

வசனம்.

அப்பா விவேகசிந்தாமணி நாமெடுத்துவந்த பெண் குழந்தையை ஆதியிலே சகுந்தலைப்பட்சிகள் காத்திருந்த படியினுலிந்தக்குழந்தைக்குச் சகுந்தலையென்று பெயரிட்டோம் நம்முடைய சகுந்தலைபசித்திரா பால் கனிவர்க்கங்களை வேளைதப்பாமற் கொடுத்துவளர்த்து வாரும்பிள்ளாய் அப்படிகொடுத்து வளர்த்துவருகிறேன் சுவாமி)

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி

ஆரும்கல்லருள்மிகுந்தோ ரருந்தவந்தனி லுயர்ந்தோர்
பூரூரும்மலங்கடந்தோர் முனிவர்கண்ணுவரிடத்தில்
வேரும்வந்திறைஞ்சவீரை மிகுசகுந்தலைப்பெண்பாவை
காருவோர்மேனியுக நலமுடனவளர்கின்றனே.

(வ-ம்) இப்படியாக சகுந்தலை கண்ணுவரிடத்தில் வளர்ந்துவருகிற நாளில் கண்ணுவராசிரமத்துக்குச் சதானந்தரிஷிவருகிறவிதங்காண்க.

சதானந்தர்வருகிற-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

சதானந்த ரிஷி சதானந்தர்வந்தார்
நிதானந்தநியாயி யெல்லாந்தேர்ந்தமெய்ஞ்ஞானி (சதா)
மாதவப்பிரகாசர் சுகானுபவவிலாசர்
நிலைத்தவனேசர் வேதந் தெருந்திவ்வியதேசர் (சதா)
அருந்தவசிவயோகி மிக ரியகல்விவேகி
நிர்த்தரங்கனிவாசி பிரம நிஷ்டைசெயுபிரவாசி (சதா)
அதிகநற்பிரமாண மூ தறிவினுக்கதோன
கதிசருந்தனைபூண முனி கண்ணுவர்தம்மைக்காண (சதா)

சதானந்தர்சொல்வ-ம்-சரணஞ்சரணம்கண்ணுவமகாமுனியே
(கண்ணுவர் சொல்-வ-ம்) சரணஞ்சரணம்வாரும்சதானந்தரே

வசனம்.

அப்பா சிஷியா விவேகசிந்தாமணி (சுவாமி) நம்முடைய சதானந்தருக்கு ஆசனம் கொண்டு வந்து போடும் பிள்ளாய் அம்மா சகுந்தலை சதானந்தருக்கு சரணஞ்செய்துகொள்ளு மம்மா (ச-லை-வ-ம்) அப்படியே சரணஞ்செய்து கொள்ளுகிறேன் சுவாமி.

சகுந்தலை சொல்-வி-ம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

அத்து விதத்தையன்றி யனித்தியதேகமாகி
பித்தனதெனுணர்ந்து நான்கு வேதத்தின் முடிவைச்சார்ந்த
முத்தனே போற்றிஞான முனிவனே போற்றிஐய
தத்துவா நிதாபோற்றிச்சதானந்தரிஷியேபோற்றி

சதானந்தர் சொல்-வி-ம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி,

அன்னமே வாழி யாயிழை வாழி
பொன்னே மேனிய பூவையே வாழி
நன்னெறிபுணர்ந்த நங்கையே வாழி
தன்னிகரில்லாச் சகுந்தலை வாழி.

சதானந்தர்சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி,

அத்தனேமுனிவர்க்கெல்லாம் அரசனே யறிபவேத
கர்த்தனே பிரமத்தொப்பாங் கண்ணுவரிஷியேகேளீர்
இத்தனையறிவுமன்பு மிணைக்குறு மிசைந்தவிந்த
உத்தமி யாரோதன்னை யுரைசெய்வீரே

(வ-ம்) சொல்லும் கண்ணுவ மகாமுனியே, மகாபுத்திசாலியாகிய இந்த உத்தமியார் எனக்குத் தெரியச்சொல்லுஞ் சுவாமி.

கண்ணுவர்சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

இளையபருவத்தசகரனிற் கோசிகன்றவத்தைச்செய்தான்
இந்திரனங்கதையறிந்த மேனகையைவிடுத்தான்
அம்பியவன்மேன் மயக்கங்கொண்டு விசுவாமித்திரன்
கூடியபோதினிற்பிறந்த குழந்தையிதுகண்டாய்
அம்சகருக்கள்காத்திட இவ்வடவிதனிலெடுத்தே
யவர்போனபாதையொருநாளவ்வழியே சென்றேன்
சகுந்தலென்றுகண்டளவில் எடுத்தவைத்துவளர்த்தேன்
கலைகுணசாலியிந்த கன்னிகைசெறியிதுவே.

வசனம்.

கேளும் சதானந்தரே இந்தப் பெண் மகாகுணவதி யானபடியால் ஸ்திரீ யாருக்கேனும் சேர்க்கிறப் மேலும் பெண்ணை காலமாயிருக்கின்றது மல்லபோக்கியவாளைப் பார்த்து பாணிக்கிரகணஞ் செய்து கொடுக்கவேணுமென்றுயினைத்திருக்கிறேன் (சதானந்தர்-வ-ம்-) குருகடாட்சம் அப்படியே நடக்குஞ் சுவாமி (கண்ணுவர்-வ-ம்-) சகுந்தலாச்சிரமத்திலேயே தேவரீர் கெழுக் கருணையிருக்கள மென்ன தெரியச்சொல்லுமையா,

சதானந்தர்சொல்வி-ம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

ஏகமாய்ப்பலவரயென்று மில்குருநாளைக்கல்ல
அப்ரகமா தவசேரமாவை யொழித்த கண்ணுவரேசேரி
பாகமாம் வேள்வியொன்று பண்ணுதற் கிசைந்துவந்தேன்
ஆசையால் தேவரீரும் வரக்கொழுந் தருளுமே
(கண்ணுவர்சொல்-வ-ம்) அப்படியேபோவோ வாருஞ்சுவாமி.

கண்ணுவர்சொல்-வி-ம்-ஆனந்தபைரவி.

காலவு மறிவினாலிக்கச் சகுந்தலைத்தாயேகேளாய்
சீலமா முனிவர்கூடபோய்ச்சீக்கிரமாய்வருகிறேன்யான்
கோலமா யதிதிகளுக்குக் குலவுமச்சிரமத்தன்னிற்
பாலைசேர் மொழியிருநீயே பத்திரமாயிருந்திடாயே

வசனம்.

அம்மா சகுந்தலை நான் சதானந்தரிஷி ஆசிரமத்துக்குப் போய்வருகிறேன் நீ இங்கேபத்திரமாயிருமம்மா(ச-லை வ-ம்)அப்படியேஇருக்கிறேனையா.

சகுந்தலைசொல் வி-ம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி,

பெண்ணினல்லாளே யெந்தன் பிதாவிங்கேயிருந்தாராணும்
புண்ணிய கதைகள்கேட்டுப் பொழுதுபோமவரில்லாதால்
எண்ணிய பெண்களாடலிசையிலே யாடுவோமா
கண்ணிசா யென்னசெய்வோம் கன்னிகையோருரைசெய்வாயே

வசனம்.

அடி பெண்ணே சொல்லக்கேள் (என்மனயோன்னுமிர்ரவாயி
லை நாம் ஞானமாகிரிஷியிருக்கில் கன்னிபுண்ணியகதைகளைச்சொல்லித் தெ
ண்டேயிருப்பார் காமதைக்கேட்டு பொழுது போக்கலாகும்அவர் சதானந்தரிஷி ஆசிரமத்துக்குப் போயிருக்கிறபடியால்அவர் வரக்கூடிய வரை செல்லுமே அது வரையில் நமக்குப் பொழுதுபோகவேண்டுமே நலால் பந்தடிப் போமா அம்மானாடுவோமா பல்லை கற்றவோமா அல்லது கோலாட்டமாடிப் போமா என்ன செய்யலாஞ் சொல்லடி பெண்ணே.

தோழி சொல் வசனம்.

அம்மா அதுவெல்லாம் வேண்டாம் நம்முடைய நந்தவனத்திற்குப் போய் நல்ல மல்லிகைமுல்லை இருவாட்சி சண்பகம், மற்றுமுள்ள புட்பங்களைப் பறித்துக் கொண்டு பந்து விளையாடலாம் வாருமம்மா,
(ச-லை-வ-ம்) ஆனால்படியேசெய்யலாம் பெண்ணே.

பந்தாடுதல்-சரு-இ-ம்-தோடி-ரூபகதாளம்,

பூப்பறிப்போம்-அம்மா நாம்-பூப்பறிப்போம்

ஆயப்பெருஞ்சோலை	நந்தவனத்தினில்
வாய்ப்பதங்கே	இருக்குமனத்தோழி பூப்

ஆடுவோம்வாராய்- பந்தாவினை- யாடுவோம்வாராய்
நடுமிக்கதந்தாலைமேலுமனை வீடுகொண்டசோலையினிலாவினை
யாடுவோம்வாராய்- பந்தாவினை-யாடுவோம்வாராய்

பெண்ணேநாம்கைதட்டி	யோடுவோம் அந்தப்
புட்பம்பறித்தாலாம்	ஆடுவோம்
முன்னேபோய்த்தொட்டும்	பறித்தனர்பாணியாள்
முன்றேயடிப்பட்டுக்	கொள்ளவேணியாள் ஆடு
நின்றெருகாழினை	குதிப்போம் அந்த
திறந்திலாயிரம்புட்பம்	பறிப்போம்
இன்றைமுன்னே	பறித்தவர்கைதொட்டு
எண்ணிப்போடுவினி	இருபத்தெட்டுசொட்டு ஆடு
ஒருமையாய்க்கோட்டத்	தொடுப்போம் அந்த
உயர்ந்தமாங்கனியைப்போ	யெடுப்போம்
கருவாகமுன்போ	யெடுத்தவர்கைக்கொண்டு
கைமேற்குட்டுவது	கணக்காய்ப்பண்ணிக்கொண்டு ஆடு

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

தவமுனி போனபின்பு தனித்துவாச சிரமந்தன்னிற்
பவளமாய்ச் சகுந்தலைப்பெண் பரிவுடனிருக்கும்போது
அவனிபன்வந்தவாறு மருமணம் புரிந்தவாறுந்
தவறது நடந்தவாறுந் தனைமுந்திடு வாறுஞ்சொலவாம்.

பொதுவசனம்.

அதோதெப்படி யென்றால் சகுந்தலையம்மாளை ஆசிரமத்திலிருக்கச்சொல்லி கண்ணுவமகா முனியானவர் சதானந்தரிஷி யிடத்தேப்போன

பின்பு இவ்வுலக மெல்லாம் ஒரு குடையின்கீழாளப்பட்ட ஏகசக்ராதி பதியாகிய துஷ்யந்த மகாராஜன் கொலுவிருக்க வேட்டைக்குவந்த வாறும் வந்தவிடத்திற் சகுந்தலையைக்கண்டு மோகித்து காந்தருவவிவா கஞ்செய்து கொண்டவாறும் தவறுதல் செய்த பின்பு பரதமகாராஜனு க்கு அரசாட்சி கொடுத்தவாறுஞ் சொல்லத் தொடங்குவாம்.

பொது-வி-ம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

ஒட்டியவுலகத்திலுமை யொட்டியொன்னலரையெல்லாம்
வெட்டியம்புவியையாளும் விக்கிரமஜெயவுத்தண்ட
துஷ்யந்த ராஜனுக்கு அரசர் விளங்கும்வாசற்
கட்டியக் காரன்வக்குகளிப்பிற்றோன்றினனே

கட்டியக்காரன்வருகிற-தரு-இ-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

கட்டியக்காரன்வந்தானே-விதரணக் - கட்டியக்காரன் வந்தானே
அற்புதவிதரணகுணசாலிசகலஜனசாலிபூஜிதகெட்டி கட்டி
துஷ்யந்தமகாராஜனுக்கு
சூர தீர வீர மார வரிசைதிகழ்
சுற்றியசமூகனித்திய சமூகன்வாசலிற்
துலங்குமணியிலெக்கு மலங்கிர்தஞ்செய்யுங்கெட்டி கட்டி
தலையிற்பொன்னுருமாலை புனைந்த அழகுதன்னொடு மின்னவிழு
தடந்தோளிலணிவாகுவலயமுந்தாரணபணமுடனே
மலையைப்பொருவுமணி மார்பினமுக்தால்
வானிலங்கும்மின்னல்போல் விளங்கவுயர்
மத்தகஜத்தை நிகர்த்தெழுவுற்ற
வலக்கையினிற்கரிகைத்திகழப்பொரு
வெற்றிபெயரித்தெறியுக்கிரமமிகுசெய
வளையுமிக்கபெரு மீசைமுறுக்கி
இடியென்னுமிடிபோலுமியக்கி
வெகுபராக்கெச்சரிக்கைமகிபதி
வருகும்வேளையெச்சரிக்கையிடையிடை
மருவுமாசர்முந் தெவர்முதிக்கவரு
இலைதானைசெய்தருணையுடனேசபையதனில்

கட்டியக்காரன் சொல் கட்டியம்.

மன்னவர்கள்வந்துவணங்கியிறைஞ்சிட மணிமுடிப்பச்சைவேந்தனே
வருகிறவேளையிலவர்கள்மனதினிற்பயமுடனெச்சரிக்கை
கன்னல்வில்மாரனநிகரென அக்குந்தினிற்கொண்டடிமை
கவிப்புலவர்ச்சூழவருகிறவேளையில்வலவரெச்சரிக்கை
அன்னவர்தங்கள்சிரங்கேனித்தமிசடர்நின்றேறுமவனை
அருமையிபரவன்வருகிறவேளையில்வரவெச்சரிக்கை
தனவிகர்துஷ்யந்தனெனும்போர்சக்கிரகுலநிரன
சதிருடன்வருகிறவேளையிலெவர்கள்புன்னினியெச்சரிக்கை

பொருனி-ம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

சங்கரனருள் பெற்றோர்க்கு தாரவேந்த துஷ்யந்தன்
பொருளைகாழ்ச்சர்மகத்திலிப் புகழ்பெறுமிராஜனிமாரேச
டெக்கணுயிர்த்திபெற்ற வயனைமிகுகொலுவினுக்குச்
சபைதனிலிவர்மற்றேவர்போல்தவிசுசிறந்த நிடயந்தர்மென.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் ராஜாதிராஜ ராஜமார்த்தாண்டராஜ கெம்பீரசக்கிரவம் சோத்தாரவ ஏகசக்ராதிபதியாகிய துஷ்யந்தமகா ராஜன் கொலுவுக்கு வருகிறவிதங்காண்க.

இராஜன்வருகிறதரு-இ-ம்-மத்தியமாவதி-திரிபுடைதாளம்.

இராஜராஜர்பரவிய அழகிய துஷ்யந்தமகாராஜனயத்தானே
தேசதேசாதிப ரெவர்களுமிருபுறமும்வர

நியாயபோகவிக்கிரமனகன
போகவாகசந்திரகுலமக (இராஜ)
சோதிதருகவரத்தினமணிமுடி அலங்கியபிர காசமத்
தோடுசூரியர்கடலைப்போலிறைக்கொளிசூழ்ந்தின்னுவிச
காதசனுடனணிபுஜமிதியிதுடன தங்கநகையும் வாசமாலை
சுகமெய்யனமணிமார்பிலணிகளுமருவியணி லாச

சிதனிறைமதிபொற குடை பிடிக்க
ஜெயவிருதவிதுலவைகடர் படிக்க
நிதிமகத்திகர்ளிருபுரமுதந் குழு
செடுமுடியர்சாடியின்மிகை கீழ

ஷாதர்சாமரைபோட கவ மனமதிகனைக்கொண்டாட

வச்சிரமிக்கநிரை மிருக்க
மெச்சிபெச்சங்கொண்டுரை தெரிக்க
தறுகெதிவழிவேயுல கதில்
அரிமயல்வருவாமல் கீழ்யுந்த (இராஜ)

இராஜன்சொ-வி-ம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

சதிர்பெருமறைவிளக்கத்தர்மமேன் மேலுமோங்க
மதிமனுநீதிசெல்லமாதமும்மாரிபெய்ய
வதிதருபுலகம்வாழக்க மன்னவர்செங்கோறறமுக்க
அதிதரு மாதிமூலன் கணைப்பதம்போற்றிப்பாற்றி

கட்டியக்காரனசொல் எச்சரிக்கை.

மருடமுடிமன்னவர்கள்வந்துவணங்கிடவே
வணங்கிப்பராக்கெனவே
மாற்றலர்கள்வேருக்கெகொண்டு
மனவலிசவெனவே

இத்துருகரணைவீரப்பராஜர்மேற்சென்ற
எங்கெங்கேயென்னவே
இருபுறமுமக்கிரீடக்கிரிபிரதானிகள்
என்னவிலைபெயன்னவெலாவே
நலைகைபெருமிதகஜதுரகமொடுதளகர்த்தர்
தாவுபுவிபோற்றுன்னவே
தங்கையிற்போர்வீரரெல்லோருமொன்றென்று
தாங்கொக்கரித்துவரவே
சகமானசக்ரபதிராஜாராஜாதிபதி
அஷ்டியக்தனெனுமபதி
சுடர்பெற்றகவாத்னவொனுவுக்குவந்தனர்
துரைமக்களொக்கரிக்கவே
மந்திரிசொல்வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.
மதுவெறிமன்னபோற்றி மாற்றலர்கூற்றேபோற்றி
தவிசிகரிஷிலாபபோற்றி ஜயசக்ரவர்த்தி போற்றி
புனிதகற்குணனேபோற்றி புகழ்மதிகுலத்தாய்போற்றி
இனிதுறி அஷ்டியக்தயிறைவனேபோற்றிபோற்றி
மந்திரிசொல் வி-ம்-இ-ம்- ஆனந்தபைரவி.
துப்விஜயமேவுமார்த்தாண்டகுலசேகராஜகம்புகழுமாதிதிரா
பமுடனேயதிவீர சூரர்கள்பணிந்திடப்பலயாதர்கவரிவீச (துத்தி
வியன்மணிச்சிங்காதனம்வீற்றிருக்குமிசுமென்மேல் செங்கோல்செ
லுமுடன்வாழ்கின்ற அஷ்டியக்தமகாராஜராஜனே போற்றிபோற்றி
கட்டியக்காரன் வி-ம்- ஆனந்தபைரவி.
வீரர்கண்மெய்ச்சும் வீரபோற்றி
மாரனொக்குமவடிவாபோற்றி
தாரணிமெச்சுஞ்சதுராபோற்றி
ஆரியமுனர்ந்தஆண்டைகைபோற்றி
இதுவுமது.
படையிற்பெரிய பார்த்திபாபோற்றி
கொடையிற்பெரியகொற்றவாபோற்றி
நடையிற்பெரியகாதிபாபோற்றி
அடையிற்காக்கு மாண்டவைகபோற்றி
பொது-வி-ம்-இ-ம்-புன்னுகவராளி.
அன்னெனன்னபாரிபட்டேவிட்டதோர்பயிரையெல்லாம்
வன்னவர்ளாககளாகவளைகக்கொருமிருகம்வந்து
தின்னபின்னம்செய்து இனயானமழிக்குதென்று
மன்னனேநினைப்பதற்குவருகின்றார்குடிகள்தானே

குடிகள்வருகிற-த-ரு-இ-ம்-புன்னுகவராளி.
குடிகள்வந்தாரே பயிரிடும் குடிகள்வந்தாரே
கெடுமுடியஷ்டியந்த மகிபன்முன்
இறைமனதன்ன குறைசொல்லிக்கொள்ள (குடிகள்)
காட்டினமிருகங்களமிகுக்து செழுமை கதிர் புனத்தினிற் புகுந்து
வட்டமாய்ப்பலசேதஞ் செய்ய
மன்னவனுடன்சொல்லிக்கொண்டுய்ய (குடிகள்)
பறவைகள்மிகச் செழித்த இட்ட பயிர்களை யெல்லாமழித்தே
குறைசெயுமிந்தச் செய்தியைசொல்லக்
கொற்றவன்றிருக்காதில்விழச்சொல்லக் (குடிகள்)
மன்னவர்க்கெல்லாமன்னன் நல்ல வளமை பெறு விற் பன்னன்
இந்நிலவேந்தனென்று சொல்லப்பட்ட
இறைவன் அஷ்டியந்தராஜராஜன்கிட்ட (குடிகள்)
இராஜன்சொல் தேசவிசாரணை
பாரிலேம்பத்தாறுதேசத்தாராஜர்க்கள் பகுதிப்பணங்கள் தா
பாக் கிரிக்ரமலே தேசத்தினுண்டானபணைமுழு தும்வந்துதயா
பகுருப்பத்திரண்டறமும்வழுவாமலே பழுதிலாமுண்டக்குதா
பார்த்தபோருப்பத்திரண்டறத்துக்கு பெருகு பழுதின்றி நடக்குதயா
சீரியுயர்தேவாலயங்களாகாரதனைச்செய்பூசைகள்நடக்குதா
இதல்வேந்தனேயுனதுபத்திரப்படி சிந்தனைசெய்பமாய் நடக்குதையா
வேதப்பிராமணாகளா சாஸ்திரியங்கள் செவ்வையாக நடக்குதா
திரிகாலமும் லகானபானஜபங்கள் செவ்வையாய் நடக்குதையா
தாரணியிலெங்கனுமழும்மாரி தாழ்விலாமற்பெய்யுதா
சதாகாலமுந்தங்கள் மும்மாரிபொழியுதே அருளைமை குறைகளில்லை
யையா
நாவினழுமின்றபுவியும்பகவு மோர்துறையிற் தண்ணீர் குடித்துவருதா
சக்ரேஸ்வரா உனதுசக்ரநெறிப்படித் தண்ணீர்குடித்து வருது
ஏரிநுயர்விளைவு வெளாண்மையால்லை மிகவுமிலாதவே விளையுதா
இறைவனே விளைவு வெளாண்மையாலை மிகவுமிலா விளையுதையா
எப்போது மாதிலொருகடமையிக்கேகுடிகளெல்லோர்களும்சேஷமமா
எல்லோர்களும் க்ஷேமமப்போது உங்களை இறைஞ்சி நின்றுராசனே
குடிகள்சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.
வேந்தர்கள் வேந்தே போற்றி விரமக்கிரமனே போற்றி
சாந்தமாயுலகையாளுந் தயாளாட்சகனே போற்றி
ஏந்தெழில் மிகுந்திருக்கு மெங்களாண்டவனேபோற்றி
வாய்ந்தசீர் பெறுஅஷ்டியந்த மகிபதி போற்றிபோற்றி
(இராஜன் சொல் வசனம்.) ஆ ஆ மந்திரிகளே நம்முடைய துஷ்மி[illegible]
ஷ்புரத்தில் வாழாநின்ற குடித்தனக்காரரெல்லாரும் [illegible]
தென்னகாரியம் நன்றாய் விசாரணை செய்யுங்கிறீர்களே.

மந்திரிசொல்-வி-ம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

போற்றிநின் றிருவைக்கூப்பிப்புகழ்ந்திடுங் குடிகள்கேளீர்
எற்றமாங் கொலுவிற்கிப்போ தென்னகாரியமாய்வந்தீர்
மாற்றலர் பயமுமில்லை மன்னனுமெய்யாருந்தீங்கில்லை
வேற்றொரு குறையுண்டானால் வேந்தன் முன்னுரைசெய்வீரே

வசனம்.

கேளுங் குடிகளே உங்களுக்குச் சத்துருக்களாலே ஒரு பயமுமில்லை இந்தா கமது ஆண்டவனுமாய் இராஜ கண்டீரவனுமாய் விளங்கியிராநின்ற துஷ்யந்த மகாராஜா வினாலே ஒரு பொல்லாப்புமில்லை யென்னகாரிய மாய்க் கொலுவுக்கு வந்தீர்கள் தெரியச் சொல்லுங் குடிகளே.

குடிகள்சொல்-வி-ம்-இ-ம்-தனக்குறைபரவி.

இறைவனே போற்றிபோற்றி யெமக்கொரு தாழ்வுமில்லை
அறைதரு புவியிலுங்களளவிலாப்பயிரிட்டோமுந்
செறிபல மிருகத்தாலே சேதமாய்ப் போகுதிந்தக்
குறைதவிரவைக்கட்குவேறோர் குறையில்லை யெங்கள்கோவே

வசனம்.

சரணஞ் சரணம் இராஜ பரமேஸ்வரா ராஜவுத்தண்டராஜமார்த்தாண்டராஜ கெம்பீர உங்கள் கிருபாகடாட்சத்தினாலே ஒரு குறையுமில்லாதிருந்தாலும் பலவித மிருகங்களால் நாங்க ளிட்டப்பட்ட பயிர்களெல்லாம் பலசேதமாய்ப் போகின்றது ஆதி லொரு கஷ்டம் சொல்லுகிறதேது அடங்கலுங் கொடுத்து விடுகிறதாய் தோற்றிவருத்தப்படுகிறோம் அதனால் விண்ணப்பம் பண்ணிக் கொள்ள வந்தோம் மகாராஜனே.

இராஜன்சொல்வசனம்.

ஆ ஆ மந்திரிகளே கமது கொலுவிற்குவந்த குடிகளுக்குச்செய்பத்தரும் வெகுமதிகள் செய்தனுப்பும் மந்திரிகளே.

இராஜன்சொல்-வி-ம்-இ-ம்-காம்போதி.

இடுபல பயிர்களெல்லா மியம்பிய மிருகத்தாலே
கெடுபல போகுதென்று கிளர்த்தியவதனுக்காகும்
படுபல கருவிகொண்டு வேட்டைக்குப் போகவேண்டும்
அடுபல சேனைதன்னை யமைச்சரே வரச்செய்வீரே

வசனம்.

கேளும் மந்திரிகளே பலவித மிருகங்களினாலே யிடப் பட்டபயிர்களெல்லாஞ்சேதமாய்ப் போகுதென்று கமதுதேசத்துக்குடிகள்வந்து சொல்லிக் கொண்டபடியால் நாம்வேட்டைக்குப் போக வேண்டியிருப்பதால் எட்டுத்திசைக்கு அதிவீர பராக்கிரம சேனைகளை யெல்லாம் அழைப்பித்து பிரயாணங் கட்டுங்கள் ஆயத்தம் செய்வியும் மந்திரிகளே.

மந்திரிசொல்-வி-ம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

மூட்டிய தனுக்கொப்பாருமிலைக்கொடுஞ் சேர்வைக்காரா
காட்டக வேட்டையாடக்காவல னினைந்ததாலே
பூட்டிய வலைகண் ணிறைப் பொருபடைக் கணைகைக்கொண்டு
நீட்டிய சேனை தன்னை நிமிஷத்தி லழைத்து வாராய்.

வசனம்.

ஆரடா அடா சேர்வைக்கார கம்முடைய மகாராசா வேட்டைக்குப்போகச் சித்தமாயிருக்கிறபடியால் வேட்டைக்கிசைந்த சேனைகளை யெல்லாம் அதிசீக்கிரத்துக்குள் அழைத்துவாரும்பிள்ளாய் (அப்படியே அழைத்துவருகிறேன் சுவாமி.)

கட்டியக்காரன் சொல் கவி.

வில்லியர்தலைவா புல்லியவேட்டைக்
கெல்லையிலாசன் ஒல்லையிலழைத்தான்.

வசனம்.

ஆரடா அடா காணகத்தலைவேடா நம்முடைய மகாராஜா வேட்டைக்குப் போக சித்தமாயிருக்கிறார் வேடர் வில்லியர்வேட்டைநாய் செந்நாய் முதலான வைகளை யதிசீக்கிரத்துக்குள்ளழைத்து வாரும்பிள்ளாய் (அப்படியே அழைத்துக் கொண்டு வருகிறேன் சுவாமி.)

தலைவேடன் சொல் வசனம்.

அடெடா அம்புகள் தும்பைக்! அடெடா ஆயுதைக் குப்பைக், அடெடா வலையெறிப்புலியன்! அடெடா மாரிவிலைசந்தான் அடெடா குறியிறக்கிப்பான். அடெடா குன்றேறிநின்றான், அடெடா காட்டையளந்தான் அடெடா நம்மிட ஐயன்வேட்டைக்குப் போகிறானும் ஓடிவாங் ஓடிவாங்,

வேடர்வருகிற தரு-இ-ம்-கலியாணி-ஆதிதாளம்.

வேடர்காங்களே ஐயேமலை வில்லியர் காங்களே

காடுமலைகடுகிடென்ன அடர்ந்து
கட்டுவலைகொண்டு பொட்டெனத் தொடர்ந்து
ஓடும்பெருமிர்க மிழலின் மறைந்து
ஓட்டிக்காலைத்தட்டிக் கட்டிப்போர்செய் கெட்டு (வேடர்)
ஓங்கெழும் வேங்கைப்புலிகளை
தடுத்து ஐயே,
ஓடிப்போய்த்
ஓவ்வப்பெருந்தோடைக் கௌவுஞ்செந்நாய்களை
உடைப்புமேல் விடுத்து
ஆக்கதன்வீரிய மடங்கி கழிக்க
அசந்துபோய்பசபசென்று விழிக்க

சக்கித்திமிக்க வெள்வராகுவலயத்தில்
சலபத்திக்கொள்ள மார்பிற்குத்தித் தள்ளும் (வேட்
பொருத்தென்று பாய்ந்தும் பிறப்புமெய்ப்பன்றிப்
புதக்கர்த்தித் தடிப்போம் ஐயே
போக்குக்கரடியைப் பாய்ந்ததைக்குத்தி
பிழிக்குரத்தை குடிப்போம்
மத்தமருப்புள்ள யானையைத் தாக்குவோ
ஆளிசிங்கத்தை யிரண்டுதுண் டக்குவோம்
காய்த்தமிருகங்க ளெல்லாம்பட்டவிலைக்
கட்டிப்பிணித்தலை வெட்டித்துணிக்கின்ற (வேட்
கல்லியர்க்கென்று விருப்புங்கொடுத்துக்
கடலாவாக்கியும் கொடுத்து ஐயே
கவியாணைக்கண்டால் கடுக்கமெடுத்தவர்
கன்றுக்கு அமிசப் பயித்து
பின்னுமுன்னென்னுமல் வாளாலக்காலுக்கும்
பேய்களுக்கொப்பான நாய் கூடம்வாயிலே
அக்கினிமேய்க்கிரமச் சக்தரன் கவி
ஆப்பையடித்தப்பின்வா யாப்பைப்பிடிக்கின்ற (வேட்
இன்பமாய்த்தேடிய செம்பொன் தனிலே
இச்சையுடு மிருத்து ஐயே
இல்லறத்தன்னிலே நல்லறஞ்செய்யாமல்
எல்லாம்புதைத்து வைத்து
மன்புவிதன்னிலே வெந்தேசகாவடு
வாழ்ந்திடுமின்றைச் சிந்தையகாட்டாமற்
அன்புறுகின்ற இம்பைக்கடம்பைகள்
தோக்கைப்பிடித்திகழச் சிகைத்தடைக்கின்ற (வேடர்
பாம்புலவர்கள் தம்மைக்கண்டோதுக்கிப்
பயந்துபோய்ப்பந்தவைத் தப்பிதக்கி
வாடித்திருட்டுக் குவியமொழும்பு
மாட்டைப்பிடித்திக்கக் கட்டிவதைக்கின்ற (வேடர்)

வேடர் மந்திரிக்குச் சொல்வசனம்.

சரணஞ் சரணம் இராஜமார்த்தாண்ட ராஜதேஜப்ரதாபஉத்த ண்டாசுவாமி தேவரீருத்தரப் படியேனங்கள் வேடுவச் சேனைகளுடன் வேட்டை நாய்களை யழைத்துக் கொண்டு ஆயுத முஸ்திப்புடனேவந் தோமையா

மந்திரி இராஜனுக்குச் சொல்வசனம்

கேளும் இராஜபரமேஸ்வரா தேவரீருத்தரப் படியே வேட்டைக்குப்போக வேண்டியதாகிய இருப்பு வலைக்காரர் தடிக்கண்ணிக்காரர் குந்த

கண்ணிக்காரர் வறிவலைக்காரர் சிறுவலைக்காரர் குவலை செக்காய் வேட்டைநாய் வல்லூறு டேகைக்காரர் இவைமுதலாகிய அநேகபராக்கிரம சேனைகளெல்லாம் வந்திருக்கிறார்கள் சுவாமி ஆனால்வேட்டைக்குப்போவோம் வாரும் மந்திரிகளே அப்படியேபோவோம்வாரும் சுவாமி.

இராஜன்வேட்டையாடுகிறதரு - இராகம் - அடாணா - சாபுதாளம்.

வேட்டையாடுவோம்வாரீர் ஐய வீரர்களே சூரர்களே வன
வேட்டையாடுவோம்வாரீர்
விளைகெற்பயிர்பொழிந்மேதரு
பலவினைச் சிதைவச்செய்யுமாமிருக (வேட்டை)
காட்டையதஞ்செய்யுகூட்டமிருகங் களைக்
காட்டுக்கொரு சேதமில்லாமலே
காட்டுக்கொருபூசமில்லாமலே (வேட்டை)
பிரசண்டதுளையெடுப்போம் காரிகையைப்பூட்டி
பிறைநுகவாளிதொடுப்போம்
திசைக்குபிறைமருப்புயர்க்குமன்றிகள்
இற்றுச்சென்டாய் தலைமேசெமு
சுற்றித்தண்டாய்ப்புவிமேல்விழ (வேட்டை)
கிளைத்தநாய்களை விடுப்போம் தடைவொட்டாமல்
துரத்திப்போயசைப்பிடிப்போம்
வனத்திலேசங்கியகாத்தவேங்கைகள்
வாய்விட்டலறித்துள்ளிப்பட
மேலும்அதறிக்கொள்ளத்தடி (வேட்டை)
வளமுழுதும்போய்ப்பிடிப்போம் விட்டுவிடாமல்
வலியவில்லை கட்டுவோம்
அனைத்துமிருகங்க ளிருக்குமிடத்திட
அடவித்திரள் மேலே பற்றும்
காட்டுவக்கனல் போலே முற்றும்

இராஜன் சொல் வசனம்.

ஆ ஆ மந்திரிகளேவீரர்களே சூரர்களே இந்தவனத்திலிருக்கிற மிருகப்பட்சிமிருகங்களினுடைய அதிசயத்தைப் பாரும்மந்திரிகளே.

இராஜன்சொல் தரு - இராகம் - பக்துவாராளி - ஆதிதாளம்.

வாரும் வாரும் வீரரே விக்கைதமிருத்தமெமிகவனத்தினி
லிருக்குமிருகங்களைத்தனையும்பாரும்பாரும் சூரரே
ஆனையுடனேயானைபோர்செய்யுந்தோ
அதனைக்கண்டோருமிக பயந்தவருக்கே

ஆனைத்தலையுடனேருத்தலையொரு
அம்பால்விழுவெறி தெம்பாகவுமே (வாரும்)
வேங்கையுடனேயுக்ர வேங்கைப்போர்செய்யுதிதோ
வெகுண்டுசெந்நாய்தனை வெல்லவருகுதிதோ
வேங்கையுடனேசெந்நாய் குடல்சரியவே
வேல்விடுவீர்புலி மேல்விழுவீரே (வாரும்)
பன்றியுடனேபன்றி பதைத்துப்போர்செய்யுதிதோ
பாய்ந்துகொல்லவோர்புலி மதுங்கிவருகுதிதோ
பன்றியுடனேயெதிர் பாயும்புலிவிழ
பரிசையைமெறிவீர் வரிசையதாகவே (வாரும்)
எல்லாமொன்றுடனேயொன் றெதிர்த்துப்போர்செய்யுதிதோ
ஏதேதுபகையுள்ளதோ எதிர்த்துவருகுதிதோ
எல்லாருங்கள்கை வில்லாயுதங்களை
எய்திடுவீர்வதை செய்திடுவீரே (வாரும்)

இராஜன்சொல் வசனம்.

அதோவாரும் வீரர்களே சூரர்களே இந்தவனத்தில் இப்படிப்பட்ட பொல்லாதமிருகங்க ளிருக்கிறபடியால்நாமிவைகளை உபாயமாய்ச் சங்கரிக்கவேண்டுமாகையால் நீங்கள்நாலுதிக்கும் வலையைக்கட்டிப்பதனமாய் வாருங்கள் வேடர்வில்லியரே.

வேடர்சொல் தலைவன் விருத்தம்.

வனத்தினிலெங்குமிந்தவனமிருகத்தையெல்லாம்
தனித்தனியாத்திபெய்துச் சங்கரித்திடக்கூடாது
புனித்திடுவலையைக்கட்டிப் போகவொட்டாமற்கூட்டிக்
கனத்ததோர் துஷ்டியத்தகர்த்தர்க்குக்காண்பிப்போமே.

வசனம்.

கேளும்வேட வில்லியர்களே இந்தவனத்தி லிருக்கப்பட்ட மிருகங்களையெல்லாந் தனித்தனிச் சங்கரிக்கிறதற்குக் கூடாது ஆதலால் வலைகளைக்கட்டி ஒன்றையும் போகவொட்டாமற் கூட்டி நம்முடைய ஆண்டவனுக்குக்காண்பிப்போம்வாருங்கடங்.

வேடர்சொல் தரு- இ-ம- பந்துவராளி- ரூபகதாளம்.

வலையைக்கட்டடா ஐயே இருப்பு
வலையைக்கட்டடா ஐயே
நிலைத்தொட்டும் அத்தமலைமட்டும்
செரியுதுவிரியுது திரியுதுபோபோ (வலையைக்

தனியப்பன்றிமுன்னே பேர்குது அதைத்
தழுவிப்பன்றி களெல்லாமேவுது
களிவாயொருபன்றியை யொருபன்றியதோபார்
கடிக்குதுபிடிக்குது துடிக்குதுபோபோ (வலையைக்)
புள்ளிமானதோவொன் றுமேயுது அதைப்
புல்லியொருகலைமான் [illegible] பாயுது
மெல்லவேசிலமான்கள் வெகுண்டுவெகுண்டுமிக
மிதிக்குதுகுதிக்குது கதிக்குதுபோபோ (வலையைக்)
கடம்பையதோவொன் றோடுது அதைக்
கரணும்பெண்கடம்பை தேடுது
அடருங்கடம்பையதோ இரண்டையுங்காணுமல்
அலையுதுமலையுது கலையுதுபோபோ (வலையைக்)

இராஜன்சொல்-வி-ம்-இ-ம்-காம்போ.

மந்திரிபாராயிந்த மான்போகும்வேகந்தனை
வந்திடும்வாயுவேகமனோவேகமிதற்கொவ்வாது
விந்தையாயிந்தமானை விடாமலேபின்றொடர்ந்தே
எந்தன்கையம்பினாலே யெய்தாளவருகுவேனே

வசனம்.

ஆ ஆ மந்திரிகளே வீரர்களே சூரர்களேஅதோ போகின்றமானினுடைய வேகத்திற்கு வாயுவேகமும் மனோவேகமும் அதற்கொவ்வாது ஆதலால் என்கை அம்பினாலே அந்த நிமைப்பொழுதில் எய்துவருகுறேன் பாருங்கள் மந்திரிகளே (ஆனால்அப்படியே எய்துவாருஞ் சுவாமி.

இராஜன்சொல் தரு-இ-ம- பரிசு-ரூபகதாளம்.

போகுதுபாரொருமான் விடுவேனோ நான் விடுவே[illegible]
போகுதுமானதிவேகமதாகதினைப்[illegible]
புனத்தைச்சங்கரித்து[illegible]
செடிக்குட்சஞ்சரிக்கப் (போகுது)
அன்றொருநிறை கண்டதுவாக
நின்றதுபோலச் சென்றதுதானே தலை
கெறித்துக்கந் தரத்திற்றன்
சினத்தைக்கொண் டடிக்கப் (போகுது)
மேய்வதுபோல பாய்வதுபோல
சாய்வது போல வாய்வதுபோல அது
தனித்துச்சென் றினத்தைப்பின்
படுத்துக்கொண்டொளிக்கப் (போகுது)
சினத்து வாடி வனத்திற்கூடி
இனத்தைத்தேடி கனத்திலோடி கையில்

சகுந்தலைச்சாரத்தைக்கண்
டொளித்துக்கொண்டிருக்கப் (போகுது,

இராஜன்சொல் - வி-ம்- இ-ம்- ஆனந்தபைரவி.

சம்பகக் கொடிக்குவந்த வெழில்பெறுமானைக்காணும்
வெய்யலில் விளைத்துத் தண்ணீர் விடாய்க்கொண்டுவியர்வுசிந்தி
ஐயுறு கலைவக்கெய்தியபார்த்துக நடைக்குதிப்போ
துய்யவே விளைத்தாற்றண்ணீர் துறையிடக்கேடுவீரே

வசனம்.

ஆ ஆ வாரும் மந்திரிகளே நாம் இந்தப்பெருங்காட்டிலே ஒரு மானை யெய்யும் பொருட்டால் வெகுதூரம் வந்து விட்டோம் மானும் அகப்படவில்லை நமது சரீரத்துக்கு மிகவும் வருத்தமுண்டாச்சுது வெய்யலில் அடிப்பட்டபடியால் எனக்குதாக விடாய்க்கொண்டிருக்கின்றது இந்த விடாய் திரும்படி சீக்கிரத்தில் தடாகமிருக்கின்ற இடம்பார்க்கவேண்டும் மந்திரிகளே.

மந்திரிசொல் வசனம்.

கேளும் ராஜபரமேஸ்வரா நாம் சேனைகளையெல்லாம்விட்டுவெகுதூரம் காமெலேநாம் அவைகளுக்கடந்து இந்தப்பாலை நிலத்தில்வந்துவிட்டோம் இவ்விடத்தில் நம்முடைய சரீரத்திலுண்டாகப்பட்ட வியர்வை நீரேயல்லது வேறேநீர் கிடையாது இவ்விடத்திற்குக்கிழக்கேநெருங்கிய சோலை தோற்றுகின்றதினாலே குளிர்ந்தகாற்று வருகின்றது அவ்விடத்திற்றடாகமிருக்குமென்றுநினைக்கிறேனாகலால் அந்த இடத்திற்குப்போவோம்வாருஞ்சுவாமி (அப்படியேபோவோம்வாரும்மந்திரிகளே,

மந்திரிசொல் வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

இன்னிசைக்குயில்போன்பூவைக்கிளியுடனிருந்து கொஞ்சும்
[illegible]நுரை வருக்கைபுன்னைச் செண்பகத் தருக்கள்சூழ
வள்ளி[illegible]செந்தாமரைமலர் நெருங்கிரணும்
சான்னது தடாகமொன்[illegible]இருக்குது பாருஞ் சுவாமி.

வசனம்.

கேளும் ராஜபரமேஸ்வரா குளிர்ந்தகாற்று வீசுகின்ற இந்தச்சோலையினிடத்தில் உன்னதமான தடாகமொன்று இதோயிருக்கின்றது பாருஞ் சுவாமி (இராஜன்சொல்வசனம்) நம்முடைய புண்ணியவசமென்றென்று சொல்லலாம் இந்த ஆரணியத்திலே திவ்வியமான தடாகத்தைக்கண்டோம் இதில் ஜலபானஞ்செய்துதாகமது விடாயைத்தீர்த்துக் கொள்ளலாம் வாரும் மந்திரிகளே[அப்படியே செய்யலாம் வாருஞ் சுவாமி]

இராசன் சொல் வசனம்.

ஆ ஆ மந்திரிகளே நல்லவிடமறிந்து அழைத்துவந்தீர்கள் நம்முடைய புண்ணியவசமென்றென்று சொல்லலாம் இந்த ஆரணி

யத்திலே இப்படிப்பட்ட தடாகமும் மகா உன்னதமான சோலையுமிருக்கின்றதுபோலக்ரெங்கும் கண்டதில்லை இந்தயிடமே இப்படியிருக்கும்போது வனமுழுதுமெப்படியிருக்குமோ தெரியாது முற்றிலும்போய்ப்பார்த்துவருவோம் வாரும்மந்திரிகளே [மந்திரிகள்சொல் வசனம்] சுவாமி சுவாமி நாங்கள் தாகந் தீர்ப்பிட்டமாத்திரத்திலே சரீரம் ஒருவகையாயிருக்கின்றது மகாராஜனே (இராஜன்சொல்வசனம்) ஆ ஆ மந்திரிகளே ஆனால் அதோ ஒரு குருக்கத்திமரம் நன்றாய்த்தழைத்து புஷ்பித்து மகாவுன்னதமாயிருக்கின்றது அந்த மரத்தின்நிழலிலே போய்ச்சயனித்துக் கொண்டிருங்கள் மந்திரிகளே (அப்படியே சயனித்துக்கொண்டிருக்கிறோஞ்சுவாமி)

இராஜன்சொல் கோச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

மூவரிருப்பிடமோ முப்பத்துமுக்கோடி
தேவரிருப்பிடமோ செய்தவத்தோர்வாழிடமோ
காவிபொழிலுக்குள்ளிருப்பதென்ன சொல்வேன்
காவலிருப்பிடமோ யாதுமறிகிலேனே.

வசனம்.

ஆ ஆ மும்மூர்த்திகளிருக்கப்பட்டவிடமோ முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் வாசஞ்செய்யப்பட்டவிடமோ அல்லது ரிஷீஸ்வரர்கள் தவஞ் செய்யப்பட்ட விடமோ வனதேவதை யிருக்கப்பட்ட விடமோ தெரியாதே நம்போலுக்கு தோற்றுகின்ற[illegible]ம் போய்ப்பார்ப்போம். ஆ ஆ இந்த மரங்களிருக்கின்ற அழகேயழகு இந்த தடாகமிருக்கின்ற உன்னதமே உன்னதம் இந்தத்தடாகத்தில் செந்தாமரைமலர்களலர்ந்திருக்கின்ற விசித்திரமேவிசித்திரம் ஆ ஆ அசோகமரந்தழைத்திருக்கின்ற அலங்காரமே அலங்காரம் இந்த அசோகமரத்தினில் பஞ்சவர்ணக் கிளிகள் கொஞ்சுகிற ஓசையே ஓசை இதோ ஆ ஆ ஆ இந்த [illegible]வனத்தில் சித்திரப்பதுமைபோல் தோற்றுகின்றது ஆ ஆ.

இராசன்சொல் கோச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

அன்னப்பெண்டோ அழகுபசுங்கிளியோ
வன்னக்குயிலோ மடமயிலோ வானம்பியோ
மின்னற்கொடியோ விளங்குமின்னோ மேனகையோ
என்னுட்கலக்கவந்தவிவள் யாரென்றறிகிலேனே.

இராஜன்சொல்சிக்காரபத்யம்-இ-ம்- புன்னாகவராளி.

சித்ரமோவொளிவீசும்ரத்தினமோதெரியாது
கேருடனேனென்றர் நின்றமாயம்
மங்கையோமதனிரதி தங்கைபோதெரியாது
வெக்ஷணுஞ்செகதிர்மின்றயிந்தவுருவம்
வாணியோவுசிதயிந்தராணியோதெரியாது
வலியவந்தெனையாள வந்தவடிவம்
அன்னமோபுடமிட்டசொன்னமோதெரியாது
தமியன்முன்னிறைகாட்சி தந்தவடிவம்
என்னமுகவிம்பசுகதம்பமென்னடம்பம்
என்னகலசிலைமணிமாலையென்னவாலை
என்னகஞ்சாடை யொயில்வாடையென்னவாடை
என்னவதிசேரபம் வெகுதரப மென்னரூபம்.

இராஜன் சொல் தரு-இ-ம்-அசாவேரி- ஆதிதாளம்.

ஆரோ அரிகரி ஒகோ ஆ ஆ இத்தனைச்
சோதிப்பிரகாச ரத்தினம்போல் கீர்த்திறபெண் (ஆரோ)
காரர்செழுஞ்சோலையிலேயொரு கன்னி இள
அன்னம்போலோயிலாய் மின்னி
பொன்னின்வன்னம்போலெக்தன்
கருத்தாக்கிசைந்த அழகியவஞ்சி தனிசபாஞ்சி
வந்திவ்விருக்கே நவரசரஞ்சித சொகுசுடனின்றவள் (ஆரோ)
[illegible]விழினத்தைக்கோன்றைக்காவைமிருதோ
கொண்[illegible]வென்றகொண்டைச் சொருக்கும் ஒரு
கோடிபூரண[illegible]பழிக்குங்ல
கோமளமானமுகத் திருக்கும்
புன்னுலவுகலவை கதம்பகஸ்தூரிபூசும்
புளகிதகும்பஸ்தன செருக்கும் இத்தப்
பூமியந்தர்சொர்க மூன்றையும்விலையிடும்
பூவைச்சிங்காரச் செருக்கும் காமச்
கலகஞ்செய்தமன்மதனும் கண்டுபணியுருவம்
கண்ணாட்டியிளங்கன்னி கற்பழியாப்பருவம்
இளைமிவனமுகைக் கண்டாலவேறென்னதோஷம்
இசைந்தாலிதல்லாலெனக் கென்னபாக்கியம் வேணும்
இவள் ஒழிலுங்களமு மலங்கிருதமிகுசெயலும் மாலும் மதிக்கென
இளையளாகுருகுவா மிகமயல்பெருகுவா
அவள்மனதினைதெ[illegible] அறிவதெவ்விதமிவள் (ஆரோ

சகுந்தலை சொல் வசனம்.

அடிபெண்ணே சௌந்தரவல்லி (ஏனம்மா) அதோகமக்குநேரா கவருகின்றதாரடி இராஜகுமாரனைப் போற்காணுகிறது.

தோழிசொல் தரு-இ-ம்-தோடி-ரூபம்.

இவரோ துஷ்டியந்தமகிபதி அம்மாஏகசக்ராதிபதி
அவனிபோர்போற்றுங்கிரீடபதியுல
காதிபதிகல்லகீதிபதிசொல்லேனே (இவரே
சந்த்ரவம்சகுலோத்துங்கன் நல்லசற்சனசாதுசங்கன்
இந்திரன்மகா தந்திரன்புய
மந்திரன்திவ்ய சுந்தரன்சொன்னேனே (இவரே)
மன்மதருபிலும்ரூபன்எழில்மாதர்மகிழ்பூபன்நிதம்
தன்மவானுயர் சென்மவான்மதி
வன்மையரன்கனகன்மையன்வருமமா (இவரே)

தோழி சொல் வசனம்.

அம்மா இவரித்தஉலகையெல்லாம் ஒருகுடையில் ஆளப்பட்டஏக சக்ரேஸ்பரனாகிய துஷ்டியந்தமகாராஜன் இவர்தானம்மா.

சகுந்தலைசொல்-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

பொன்னின் முடிபூண்டு பூவலயந் தானளிக்கு
கன்னகெடுவின் மதன்போற் கைதனில் வில்லம்புகொண்டு
கன்னந்தனியே சௌந்தரியதுஷ்டியந்த
மன்னனிவ்வனத்தில் வருவதென்ன மாயமிதே.

வசனம்.

அடி சௌந்தரவல்லி உலகத்தையெல்லாம்ஒருகுடை லாளப்பட்ட துஷ்டியந்த மகாராஜனுனல் இந்தவனத்தில் நம்முடையஆசிரமத்தேடிவருவதென்னடியம்மாதோழி (ஆனதென்னவாட்டுக்கேட்டோமம்மா)

இராஜன் சொல்-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

அன்னப்பெடை யென்னாரியமொழிவமிருந்தாற்
கன்னியொடின்று மொனஅாகாதலுடன் சொல்லுவரார்
மின்னற்கொடியாளருகின் மெல்லப்போய் நின்றுசில
கன்னயமாய் வார்த்தைசொல்லிதாயனையறிகுவனே.

இராஜன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

தெரிவையர்க்காசேயின்பத்திகழ்இளங்குயிலேகேளாய்
இருள்கன்முனிவாரோ டெவரிருப் பிடமோவேண்டி
அருமையாபுன்னைப்பெற்ற அன்னையார்தந்தையார்சீர்
பெருகிய கீர்த்தன் பேரொளகருணைசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே நீ தேவரம்பையோ அல்லது இந்திராணியோ உன்னைப்பார்த்தால் காமரசவிலாசதிரிலோக சுந்தரியைப்போலுந்தோணுதே இந்த ரிஷியாசிரமத்தி லிருக்கவேண்டிய தென்ன உன்னுடைய தாய்தகப்பன்யார் நீயார் உன்பேரென்ன எனக்குத் தெரியச்சொல்லும் பெண்ணே.

சகுந்தலை-சொல்-வி-ம்-இ-ம்-தோடி.

அன்னைமேனகை யெந்தை யருந்தவ தனியுயர்ந்த
கண்ணுவமுனிவர் வளர்த்ததால் இம்மகீதே
கண்ணுவருக்கு மனத்திற்கிசைந்த புத்திரியானேனடிக்க
தன்னை வளர்த்ததினால் வென்பேர் சகுந்தலை யென்பர்தானே.

வசனம்.

கேளும் மகாராஜனே எனது தகப்பனாகிய கண்ணுவமகாரிஷியுடைய ஆசிரமமிதுதான் அவருடையபுத்திரியாள் என்பேர் சகுந்தலையென்று சொல்லுவார் மகாராஜனே.

இராஜன்சொல்-வி-ம்-இ-ம்-காம்போதி.

பூதலமாதர்க் கொப்பாய் புகழோடு வழிவிளங்க
காதலிருவாய் இவ்விய சகுந்தலைப்பெண்ணே கேளாய்
காதல்சேருந்தன் றந்தைக் கண்ணுவரென்று சொன்ன
மாதவரெங்கே போனார் மயிலே நீயுரைசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளும்பெண்ணே சகுந்தலை உனது தகப்பனாகிய கண்ணுவமகாரிஷியெவ்விடத்திற்குப்போயிருக்கிறார் அவரெப்போது வருவார்தெரியச்சொல்லும் பெண்ணே.

சகுந்தலை சொல் வி-ம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

மூண்டரு மெளனர் சகண் மூடிபெரிடிப்பட வேதாக்குத்
திரண்டமேருவுக் கொப்பான திண்புய வரசர்கோவே
தெருண்டகண்ணுவரை வேதேர் செயமுனியமுத் தப்போனார்
இரண்டு நாழிகைக்குள்ளாக இவ்விடம் வருகுவாரே.

வசனம்.

கேளும் மகாராஜனே என் தகப்பனாகிய கண்ணுவ மகாரிஷியானவர் ஸ்நானந்தரிஷி ஆசிரமத்திற்குப் போயிருக்கிறார் இன்னம் இரண்டு நாழிகைக்குள்ளாக இவ்விடம் வருகுவார் மகாராஜனே.

இராஜன் சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

இகபரமுனிக்கு நாரியையென வதைத்து முழுதுவிப்
புகழுறுவாசை விட்டுப் பூரணப்ரத்தைச்சார்ந்து
தகைமைசேர் அத்தியாய ஞானமுனிகண்ணுவர்க்கு
மகளெனப்பிறந்தாய் தெளிந்துரைசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே சகுந்தலை முமலங்களையுங் கடந்த தபசியாகிய கண்ணுவரிஷிக்கு நீ மகளாகவந்ததெந்தவாலாறென்ன அவரைப்பார்த்தால் ரிஷியாயிருக்கின்றது உன்னைப்பார்த்தால் ராஜவம்சமாயிருக்கிறது அதை எனக்குத்தெரியச்சொல்லும்பெண்ணே.

சகுந்தலை-சொல்-வி-ம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி.

மன்னனே யொருநாளிங்கோர்மாதவமுனிவரிங்கே
என்னையாரென்று கேட்கவெந்தை கண்ணுவரவர்க்குச்
சொன்னபோதருகிருந்து ருட்சியாய்க்கேட்டிருந்தேன்
பன்னுமென் வரலாறெல்லாம் பாங்கமாயுரைசெய்வேனே.

(வசனம்) கேளும் மகாராஜனே என்னுடைய வரலாறு எனக்குத்தெரியமாட்டாது ஒருநாளிங்கே ஒருரிஷிவந்து என்னையாரென்று அவர் என் தகப்பனாகிய கண்ணுவ மகாரிஷியைக்கேட்க அந்தரிஷிக்கு அவர் சொல்லும்போது நானருகிலிருந்து மெய்யாய்க் கேட்டிருந்தேன் அதைத்தெரிந்தமாத்திரம் சொல்லுகிறேன் மகாராஜனே.

சகுந்தலை-சொல்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி.

மகிபகாலப்பிறந்தவரலாறுகேளாய்
மிருகவயிசுவாமித்திரனென்போன்
வளமைசேரிமயமலையினிற்றகுந்தே
இன்பமாய்த்தபசுசெய்திடும்போதில்
இந்திரனந்த வெழிற்றவமழிக்க
விந்தைமேனகையைவிடுத்தனனவளோர்
இச்சையுண்மகிழ்ந்து சேர்ந்தபோதுதித்த
எச்சேயைந்தனத்திலெறிந்துவாபோனார்
அவ்வழிவந்தவரியகண்ணுவர்கண்
டிவ்விதமாகவெடுத்தெனைவளர்த்தார்
மையலார்மக்கருத்தக்கரையர்மூவர்
எய்யுநான்முறைபடைப்படியென்றால்
இன்பமாய்ப்பெற்றோருளிடாதெனைத்தீர்த்தோன்
அன்புடனெனைவளர்த்திரட்சித்தோன்
இந்தமூவர்களும் பிதாமகர்களுக்குத்
தந்தையென்றவைக்குஞ்சகலசாஸ்திரமும்
ஆதலாலென்னையருமையாய்வளர்த்தாக்
காதல்சேர்ந்தகண்ணுவரென்னை
மகளெனச்சொல்லியகுச்சியாய்வளர்த்தார்
தருமெனக்கவரே தகப்பனானாரே.

இராஜன்சொல்-வி-ம்-எதுகுலகாம்போதி.

வேந்தர்கள் வேந்தன் விஸ்வாமித்திரனுற்பிறக்கத்தாலே
ஏந்திழையானோயுன் மேனிச்சைவந்தது அறிவுடைய

வாய்த்தவெஞ்சோகமெல்லாமன்மதபாணம்பட்டுப்
பாய்கதுமேயுருகுதெத்தன்பரிதாபந்தீர்த்திடாயே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே சகுந்தலே அந்தராஜரிஷியாகியவிஸ்வாமித்திரருடைய புத்திரியானபடியினாலே உன்பேரில் எனக்கு இச்சைவந்தது மெய்யே என்விரகவேதனை தீர்க்கூடி மருவவேண்டும்பெண்ணே.

இராஜன்-சொல்-தரு-இ-ம்-தேசிகம்-ரூபகதாளம்.

மயலாகினன் மானே நான் மயலாகினன்
மயிலேயிளமாங்குயிலேமிகநான் (மயலா)
வடிவிழியிலே கண்டுமொழியிலேமனம்
மயங்கித்தயங்கிக்கலைபுரிந்தச்சமருக்குத்தினம்
அற்புதப்பொற்புறுவேறபின்லிப்பவுகாய் (மயலா)
சேர்வைமணியிலேகடனச்சேர்வையணியிலே
குலைந்திப்படிகடமப்பயனமருள்கைப்படவிம்போற்கனை
குத்திடதைத்திடமெத்தவுநான் (மயலா)
மின்னாயிடையிலேஅன்னநடையிலேஉளந்
திரும்பிச்சுகம்விரும்பிப்பரவசம்பெற்றுனையணைந்திச்சையில்
சித்தமுமொத்திடமுத்திடமெத்தவுநான் (மயலா)

இராஜன்சொல் வசனம்

ஆ- ஆ- பெண்ணே சகுந்தலே நான்முன்னே உன்பேரென்னவென்று கேட்டபோதெப்படி மனதுசந்துஷ்டியாய்ப் பேசினையோ அப்படி யிப்போது முகத்தைப்பார்த்து என்மையல் தீர இரகசியமாய் ஒருவசனஞ் சொல்லும் பெண்ணே.

இராஜன்சொல்- தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி- ஆதிதாளம்.

சொக்கிப்போகுதே நெஞ்சஞ்சொக்கிப்போகுதே
மிக்கசிறந்தகண்ணாட்டிமுகச்சந்திர
விம்பத்திலேஸ்தனகும்பத்திலே (சொக்)
குதலைமொழியிலேநெடுமதனவிழியிலே
விதனமேவிடச்செய்திடுமுடை
மெலுக்கிலேநடைகுலுக்கிலேநெஞ்சம் (சொக்)
தாண்முபரிசிலேஇந்தக்கன்னவோயிசிலே
உன்றுமங்கைப்பருவக்குறி
வகுப்பிலேசெக்கச்சிவப்பிலேநெஞ்சம் (சொக்)
முத்தாநகையிலே பொருமித்தவகையிலே
மற்றுமொருவரொப்பிலாத
லக்ஷத்திலேபாவத்திலேநெஞ்சம் (சொக்)

இராஜன்செல்-சிங்காரபத்தியம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.
கார்கொண்டகங்கையேசரியமாற்றங்கையே
கலைமேவுமங்கையேகனகமானே
பார்கொண்டகன்னியேபசுமைசேர்பொன்னியே
பாதாளமன்னியேபாவைநீயே
சீர்கொண்டவன்னமேசெழுமேனியன்னமே
செய்யபூஞ்சொனமேசித்திரமின்
வார்கொண்டகொங்கையெமரகதக்கங்கையே
வசமாகவிருதானவாடிலாடி
வஞ்சகஞ்செய்யவேனோ நருணமலடி
பஞ்சமாயாதகப்பழிதினையாதடி
அஞ்சவெனநறைபடிபுன்மனமிதல்லடி
தஞ்சம்வேறில்லையோருவார்த்தைசொல்லடிதையல்லாடி.

இராஜன்-சொல்-தரு-இ-ம்-பைரவி-திரிபுடைதாளம்.

விரகம்பொல்லாதேஎன்விரகம்பொல்லாதே
விற்பனர்போற்றும்சித்தனமேஅம்புதபொற்சரியமே- எத்தம்
மருவனர்தேனேபெண்மடமானேயெத்தனை (விரகம்)
விரைமலர்குடிமிகவிளையாடி
அருமையாய்க்கூடிகாமனைகுவம்வாடியெத்தன் (விரகம்)
காவுசொல்லாதேகுமாகடுஞ்சொல்லாதே
மருவியல்லாதேயெக்குணமனமில்லாதேயெத்தன் (விரகம்)
உனையினிமேவியினைசுகடபாவி
உனைமனந்தாவினைப்போவுருகுதென்னுவியெத்தன் (விரகம்)
அருகினில்வாராயுந்தனருட்கணும்பாராய்
விரும்பிதென்றாயக்காமவிடாயதனைதீராயெத்தன் (விரகம்)

சகுந்தலை-சொல்-சொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

எந்தைவெளுமக்கண்ணுவனுநில்லாதவேளையிலே
வந்துமையல்கொண்டுபேசுவதுமோறெனனறுசொன்னால்
உந்தனெதிர்முனிவருளமறியாமலோர்
சிந்தைகைப்பேசுறுமக்கட்குறியரமன்னவனே.

வசனம்.

கேளும் மகாராஜனே எனது தகப்பனாகிய கண்ணுவமகாரிஷியாரவர் இல்லாதவேளையில் நீதனித்துவந்து இப்படிக்கு என்னுடனேபேசுகிறது சரியல்லவே கண்ணுவமகாரிஷியார் வரட்டும் மகாராஜனே.

இராஜன்சொல்-சொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

கற்றறிஞனென்னொக்கதனுடனே வளர்ந்து
மற்றொருவர்க்கிபோமல்லைத்திருக்கவிப்பழுது
குற்றமில்லைபெண்ணைகூடிமணமாதகாதத்திரு
வெற்றிதருமாமுனிவேயெண்ணுந்திசில்லாதே;

வசனம்.

வாரும்பெண்ணே சகுந்தலை உனதுதகப்பனாகிய கண்ணுவமகரிஷியானவர் உன்னையெடுத்து வளர்த்தார் இனிமேல் நல்லயோக்கியனைப் பார்த்துப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்துகொடுப்பாரெல்லாமல் சும்மாவைத்திருக்க ஞாயமில்லை ஆனபடியால் இப்போது நீ என்னைக்கூடினதினால் அந்தக் கண்ணுவமகாரிஷி ஒன்றுஞ்சொல்லமாட்டார் வாரும் பெண்ணே.

சகுந்தலை சொல்-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

சொல்லாரெனவுரைத்தோன் றவேந்தநெறி
எல்லாமறிந்தவர்களிப்படியுஞ்சொல்வாரோ
வல்லாரறியவிவாகஞ்செய்யாமன்மட
கல்லார் தமைமருவவருமோமன்னவனே.

வசனம்.

கேளும் மகாராஜனே உம்மைப்பார்த்தால் எல்லாநீதியுமறிந்தவர்போற் றோற்றப்படுகின்றதே எனதுதகப்பனாகிய கண்ணுவமகாரிஷியானவர் இல்லாதவேளையில் வந்து விவாகமில்லாத பெண்களைக்கூடி மருவுதல் நீதியோசொல்லும் மகாராஜனே.

இராஜன் சொல்-கொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

விண்ணினமுதே கேள்விவாகத்திலெட்டுவிதம்
பண்ணும்பிரமபிரசாபத்தியமாரிடந்தெய்வந்
தன்னைரசிராட்சசபைசாசுடனே காந்தருவம்
கண்ணுமதிற்காந்தருவ கல்விவாகமிதே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே சகுந்தலை விவாகத்தினுடையமுறைமையைச் சொல்லுகிறேன் பிரமவிவாகமென்றும் பிரசாபத்திய விவாகமென்றும் ஆரிடவிவாகமென்றும் தெய்வவிவாகமென்றும் இராக்ஷவிவாகமென்றும் இராட்சசவிவாகமென்றும் பைசாசவிவாகமென்றும் காந்தருவவிவாகமென்று இப்படிக்கு எட்டுவிதவிவாகமுண்டு அதில் காந்தருவ விவாகமென்பது கொடுப்போருங் கேட்போருமில்லாமல் ஸ்திரீபுருஷாள் இருவருந் தனித்தெதிர்பட்டுத்தாமே கூடுவது காந்தருவவிவாகம் இதுவே விதியானபடியினாலே அந்தகாந்தருவவிவாகமாக நாமிருவருங்கூடுவோம் வாரும் பெண்ணே.

சகுந்தலை சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

கல்லெனத்திரண்டதோளாய்காந்தர்வ விவாகஞ்செய்து
மெல்லியலாளைக்கூட்டிவிதியுளதென்றுகொண்டாய்
எல்லையிலுனைக்கையாளுமிறைவனே யுனக்குத்தேவி
இல்லையோவுண்டோமெய்யாயெனக்கதையுரைசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளும் மகாராஜனே என்னைக்காந்தருவவிவாகஞ்செய்து கொள்ளவேணுமென்று சொல்லுகிறீரே உமக்கிதுவரையில்விவாகமில்லையா பட்டத்துக்குத்தேவியான மனையாளில்லையா என்னுடனே உண்மையாகச்சொல்லுமகாராஜனே.

இராஜன் சொல்-வி-ம்-இ-ம்-காம்போதி.

மன்னியவுலகையாண்டுவந்ததல் லாமல்வேறாய்
கன்னியையிதுவரைக்குங்கலியாணஞ்செய்ததில்லை
இன்னிசைக்குயிலேகேளாயினக்கிபென்விரதத்தால்
பன்னுவதுனைநீயென்பட்டத்துத்தேவிகண்டாய்.

வசனம்,

கேளும் பெண்ணே சகுந்தலை நானிதுவரைக்கும் ஒருவரையுங் கலியாணஞ் செய்ததில்லை எனக்குப் பட்டத்துத்தேவியுமில்லை இப்பவும் என்னுடனே கூடிக் காமவிடாயைத் தீர்ப்பையேயானால் நீ என்பட்டத்துத்தேவியென்பதற்குச் சமுசயமில்லைவாரும்பெண்ணே.

சகுந்தலை சொல்-வி-ம்-இ-ம்-சாவேரி.

என்பெருமனையாளினியென்றுகல்விதனைச்சொல்லி
அன்புடனென்னைச்சேர்ந்துனைக்கரைதீர்ந்தபின்பு
மென்புவியறியவேறேவிவாகஞ்செய்துகொண்டால்
இன்புறுமரசாகேளேயிதற்குநானென்னசெய்வேன்.

வசனம்,

கேளும் மகாராஜனே எனக்குப்பெண்சாதியென்றும் நானேயுனக்குப்பெண்சாதியென்றும் நானேயுனக்குப்புருஷனென்றும் இப்போது இதுவார்த்தைசொல்லியென்னைக்கூடியபின்பு உம்மனக்கரைதீர்ந்தபின்பு வேறேவிவாகஞ்செய்து கொண்டால் பின்பு நானென்ன செய்குவேன் மகாராஜனே.

இராஜன் சொல்-வி-ம்-இ-ம்-தோடி.

கன்னியர்தம்மைவேறேகளவிலுநினைப்பதில்லை
அன்னமேசொன்னேன்சொன்னேன் வேறேயினிகொள்ளவேண்டாம்
உன்னிடத்திருவயிற்றிலுதித்திடுமைந்தனுக்கு
மன்னியவுலகையாளமணிமுடிசூட்டுவேனே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே சகுந்தலை உன்னையன்றிநான்பரஸ்திரீமுகத்தைப்பார்க்கிறதில்லை நீயொன்றுக்குஞ்சந்தேகப்படவேண்டாம் நீயே எனதுபட்டத்தினி உன்வயிற்றிற்பிறக்கும் பிள்ளைக்கு இந்த உலகமெல்லாம் ஆளும்படியாக முடிசூட்டுவேன் வாரும் பெண்ணே.

சகுந்தலை சொல்-வி-ம்-இ-ம்-சாவேரி.

எந்தைகண்ணுவனரிங்கே யில்லாத வேளைதன்னில்
வந்துநீயென்னைக்கூடிமருவினுற்றதுநீதியோதான்

உத்தமிகாண் கண்டேனுஉன் முகமறிவேனோவுன்
றிக்குவாசகத்தைசொன்னாலுனைநிறைவேனோதானென்செய்வேன்.

வசனம்.

கேளும் மகாராஜனே எனது தந்தையாகிய கண்ணுவமகாரிஷி இல்லாத வேளைபார்த்து வந்து என்பேரில் மோகித்து என பட்டத்துத்தேவியென்னும் பட்டம் உண்டாக்கிப் பிறக்கும் பிள்ளைக்குப் பட்டத்தை கொடுக்கிறேனென்னும் இச்சமயம் பேசிக் கூடினால் தகுமோ. நானே உனைக்கண்டவளுனுன் முகத்தைப் பார்த்தவளென்று சொன்னால் அப்போது நானென்னசெய்குவேன் மகாராஜனே.

இராஜன்சொல்-வி-ம்-இ.ம்-காம்போதி.

அன்னமே கேளாயிந்தவுலகமெங்கு மரசர்களுகாமுனைத்
பின்னையோராமைச்சேர்ந்துவிரகநோய் தீர்ந்தபின்
உன்னையாரகண்டாருன் முகத்தையாரறிவாரென்று
சொன்னவருலகிலுண்டோதோகையே யுனைசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே சகுந்தலை நீ சொல்லுகிற அதிசயமான வார்த்தையை நானொருநாள் கேட்டதில்லை ஆகிலும் இராஜாக்கள் ஸ்திரிகளைக்கண்டு அவர்களைக்கூடி தங்கள் விரகந் தீர்ந்தபின்பு உன்னையார் கண்டார் உன் முகத்தையார் கண்டாரென்று சொன்ன அரசர் உலகத்திலுண்டோ இல்லை ஆகிலும் உனக்குப்பிரமாணஞ் செய்து கொடுக்கிறேன் வாரும் பெண்ணே.

இராஜன்சொல்-தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

சும்மாடிபெண்ணே என்வார்த்தையை
நம்படிபெண்ணே
ஐம்பெரும்பூதாச வாணிபூமிதேவி
மனதெரித்திரமாக விதும்வசத்தியமாக (சும்)
கன்னியேநீ யென்பெண்சாதி காணும்
கணவனிதேயுள்ள சேதி
தன்மையாலுன்னை யல்லாமல்வேறேபெண்
டன்னைக்கொள்ளுவதில்லை உன்னைத்தள்ளுவதில்லை (சும்)
எந்தன்வார்த்தையை நீதள்ளாதே நெஞ்சில்
ஏதுவுஞ்சந்தேகப்பட்டுக்கொள்ளாதே
உந்தன்வயிற்றிலுதித்த பிள்ளைக்கிவ்
வுலகமதுபுரப்பதலருபூதரிப்பனை (சும்)
பட்டத்துத்தேவியு நீயே எந்தன்
பாராளும்வாரிசுந்தன் சேயே
கட்டழகியேயுன்னைக்கைவசமாக்கிய
கண்ணேயுந்தனிமித்தியெஞ்சொன்னேன்சத்தியஞ்சத்தியம் (சும்)

இராஜன்சொல்-வி-ம்-ஆனந்தபைரவி.

மெய்யுநல்லறமுநீதிவிளக்கமுமருளுங்கொண்டு
வையகமுழுதுங்காக்குமன்னர்மன்னவனுண்கண்டாய்
தையலேயுனக்குச்செய்தசத்தியமறக்கேனனால்
தெய்வந்தான் பொறுத்திட்டாலுஞ் சகதலம் பொறுத்திடாதே

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே சகுந்தலை உண்மையையும் தர்மத்தையும் நீதியையும் பிரதாபத்தையும் கிருபையையும் ஒரு ஆபரணமாகப்பூண்டு இவ்வுலகத்திலுள்ள எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களையுந்தன்னுயிரெனப்பார்த்துக்காக்கும் இராஜாதிராஜர்களுக்கெல்லாம்ராஜனாகிய நான் உனக்குப்பொய்சொல்லமாட்டேன்மேலும் உனக்குச் செய்துகொடுத்த சத்தியத்தை மறப்பேனானால் தெய்வம் பொறுக்காது அல்லது தெய்வம்பொறுத்தாலும் இந்தப்பூமிபொறுக்கமாட்டாது இப்பவும் எனக்குக் காமவேதனைபொறுத்திடக்கூட வில்லை இனிமேலாகிலும் நாமிருவருங் காமக்கிரீடை செய்வோம் வாரும் பெண்ணே.

இராஜன்-சொல்-கந்தார்த்தம்-இ-ம்-தோடி.

கேளாயிளங்கிளிமொழி மீனாக்ஷியென்ப்ரியாகமெலியுறுமெனை நீ
ஆளாவிடிலுயிர்போகுது தள்ளாதினிமேலென்றனைத்
தையலேவாடிநான்சொன்னது பொய்யல்லவாடி
வெய்யபாவியினிமையமேனென்னுவி
உய்யும்வாறுகிருபைசெய்வடிவொய்யாரத் (தைய)

சகுந்தசொல்-கந்தார்த்தம்-இ-ம்-தோடி.

அன்றேயுன்திருமனைவியென்றேபிரமனெழுதியபடியே
இன்றேயிசைகுவதென்னை நன்றேபேனுயிராண
காதனேவாரும்ஜகதலப்பிரக்கியாதனேவாரும்
கோதகன்றநின்ற நீதனென்றுமித்த
பூதலங்களெங்குமோதுமின்றயெந்தன் (காத)

இராஜன்சொல்-கந்தார்த்தம்-இ-ம்-தோடி.

கானேந்துவிபயிளமடமானே யுனதாசைவெள்ளவாரியில்வீழ்ந்தே
தானேயலைவதுயிதமதேதேனோமொருமையாகச்
சேருவம்வாடி சேர்ந்தானந்தங்கூடுவம்வாடி
தாருகன்பகலில்யாரும்வந்திராமுனே
சேருமிந்தேயிருவோருமின்பமாகச் (சேரு)

சகுந்தலைசொல்-கந்தார்த்தம்-இ-ம்-தோடி.

ஆரூமதிரோகிணியும்மென ஏருளாதிமதனுமென்ன இனிதுடனிரமு
சாரைபுகருமெனவே நீநடனோமோருமையாகச் [யுஞ்
சேருவம் வாரும் சேர்ந்தானந்தங்கூடுவம்வாரும்
தாருகன்பகலில் யாரும்வந்திராமுன்
சேருமிங்கேயிருவோருமின்பமாகச் (சேரு)

இராஜன் சொல் வசனம்.

கேளாய் பெண்ணே சகுந்தலை உன் பிதாவாகிய கண்ணுவமகாரிஷிபோன்ற புதலாகிய கற்றவர்கள் செய்ப்பட்டிருப்பின் ஆதலால் காம்பிரவநம் இவ்வித திற காயங்களிடை செய்பவர்களாக அந்தாந்த குருக்கதமதத்தின் மீதுபாணங்களைபெற்றிருக்கிறகாம்பாகம்முறையுகின்றது அவ்விதத்தில் காமிருவருக்கூடி விளையாடலாம் வாரும்பெண்ணே (சகுந்தலை-சொல்-வ-ட) அப்படியேவாரும் மகாராஜனே.

இராஜன்சொல்-கந்தார்த்தம்-இ-ம்-தேடி.

மலர்வுற்றலர்களைபாரும் மெல்லியுற்றிமிர்த்தாயம்மலிமிக்கதேய்ச கலன்தகித்தமகிழ்ந்தெய்தி ஞலப்பிரியமாகக்

கூடிவபவாடி கொஞ்சிவிளையாடிம்வாடி
காடிமிஞ்சியுறவாடியின்பவளைத்
தேடியின்பமலர்ச் சூடிப்பாடிகாம் (கூடி)

சகுந்தலை சொல்-கந்தார்த்தம்-இ-ம்- தோடி.

பாவிச்சிலைருகம் விழிகணைகவிக்காரகண்டிலாத்தமியையணைக்கென் ஆவிக்கினிதுறுபட்டுரல்கூவுப்பிரியமாகக்

கூடிவம்வாரும்கொஞ்சிவிளையாடிவம்வாரும்
காடிமிஞ்சியுறவாடி யின்பவளைத்
தேடியின்பமலர்சூடிப்பாடிகாம் (கூடி)

இராஜன்சொல்-வி-ம்-இ-ம்-காம்போதி.

ஆருக்குஞ்சத்தியமென்ப தருவேகண்கண்டதெய்வம்
பாருக்குஆளுக்குச்சொன்னபரவசம்தப்பதில்லைச்
சீருக்குருயர்ந்தோரே சேவகுதந்தனுப்பவேண்டும்
ஊருக்குச்சென்றாக்கிளையுனையாலவரச்செய்வேனே.

(வசனம்) வாரும் என்பிராணநாயகி அருக்குசத்தியமே பிரத்தியட்சமானதெய்வமாதலால் நான் உனக்குச்செய்துகொடுத்த சத்தியத்தப்புவதில்லை வந்துவெகு சீக்கிரமாய்க்கூட எனக்குச்சேவகு கொடுத்தனுப்பும்பெண்ணே.

சகுந்தலைசொல்-வி-ம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

கற்றவமுனிவர்வந்தாடந்தவாறறிந்தபின்பு
மற்றெதையறுப்புவிக்கமகிழ்ந்துநகரூர்க்குச்சென்றுநீ
குற்றமொன்றில்லாகமக்குநீகோகிலாக்கண்ணுவர்க்கும்
பற்றுமிக்கிதைக்கேட்போர்க்கும்பார்ப்போர்க்குமழகுமன்று.

(வசனம்) கேளுமென்பிராணநாயகனே பிதாவாகியகண்ணுவமகாரிஷியானவர் இந்நேரமுமக்குமெனக்கும்கூடியிருந்ததைமெல்லவாக்கேட்டு அவர்சந்தோஷமாய் பெண்ணைக்கூட்டியனுப்பும் படிசெய்வித்தாக்கொண்டு போவீராகில் நம்மிருவருக்கும் மாசொன்றுமுற்றுமில்லை இதல்லா

மல் கண்ணுவமகாரிஷிக்கும் இதைக்கேட்டவர்க்கும் பார்ப்பவர்க்கும் அழகாயிருக்கும் பிராணநாதா.

இராஜன்சொல்-வி-ம்- இ-ம்- காம்போதி.

வேட்டைக்கிறங்கிய திருநாமனென விறலுடன்வந்தவிரதக்
காட்டகத்துமயிலெனுமலைக் காணுமற்றேபோவார்கள்
கூட்டமாய்வரக்கூடிக் குலவுகண்ணகர்க்குச்சென்று
நாட்டுமந்திரியானுன்னை காலைகளவரச்செய்வேனே.

(வசனம்) கேளுமென்பிராணநாயகியாம் அம்மாத்திரத்தாக்குவேலை வைத்துக் கொண்டுநிற்க வேண்டாம் நான் செல்லுகிறதைக்கேள் உன்பிதாவாகிய கண்ணுவமகாரிஷி வருகிறவரைக்கும் இல்லையோ யிருக்கச்சொல்லுகிறாய் அதுசரியே வேட்டைக்கு வந்தவிடத்தில் ஒருமானைத் துரத்திக்கொண்டு நான் தனித்துவந்துவிட்டேன் பின்னாலேவந்தசேனைகள் என்னைக்காணாமற்றேடுவார்கள் ஆதலால்நான் சீக்கிரமாய்ப் போய் நாளையதினம் மந்திரியையனுப்பி உன்னை பெண்ணிடத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன் எனக் குத்தரவு கொடுத்தனுப்பும்

சகுந்தலைசொல்-வி-ம்-இ-ம்-சாவேரி.

காணகத்தன்னந்தனைமகிழ்வாயிருக்குமாறுல்
நாணினிச்சொலவந்தன்னில்லதப்படிபாகட்டும்
ஆனமந்திரியானுனையனுப்பியேனென்றசொல்லும்
வானுமன்னரிந்தசொல்லும்மறக்கவேண்டாமன்று.

(வசனம்) கேளும் என்பிராணநாதா உமக்குக்காரியமிருக்கிறதானால் அப்படியேபோய்வாரும் என்னை நாளையத்தினம் மந்திரியை அனுப்பியழைத்துக் கொண்டுபோகிறேனென்ற சொல்லையும் ஆகாசவாணி பூமிதேவியறியத் தந்தாகச்செய்துக்கொடுத்த சத்தியத்தையும் மறந்திடவேண்டாம் போய்வாரும் என்பிராணநாதா.

இராஜன்சொல்-வசனம்.

கேளுமென்பிராணநாயகி இந்தப்பூமியும் ஆகாசமும்அறியும்படியாக உனக்குச்செய்துகொடுத்த பரவசத்தை மறப்பேனோ நாக்காளுமகிறதில்லை என்பின்னாலே வந்த மந்திரிகள் முதலாகிய சேனைகளுடனே கூடி அஸ்தினாபுரத்திற்குப்போய் நாளையதினம் மந்திரியை அனுப்பி உன்னைவரவழைத்துக்கொள்ளுகிறேன் இப்போது நீ மனதிலே சந்தேகங்கொள்ளாமல் உத்திரவுகொடுத்து அனுப்பிவிக்கவேண்டும் என்மனோரஞ்சிதமான பிராணநாயகி (சகுந்தலைசொல்-வசனம்) அப்படியேபோய்வாரும் சொன்னசொல்லை மறக்கவேண்டாம் என்பிராணநாதா இராஜன்சொல் வசனம் இருக்கட்டும் மறக்கமாட்டேன் பெண்ணே (சகுந்தலை சொல்-வசனம்) நீங்கள் போய்வாரும் மகாராஜனே.

இராசன்சொல்-வி-ம்-இ-காம்போதி.

தந்திரிமுதலாஞ்சேனை தலைவரைவனத்தில்விட்டு
மூநுமானைத்தொடர்ந்து மூரியவேட்டைகொண்டோம்.
விந்தையாம்புனலையுண்டு மேனியவிடாயுந்தீர்ந்தோம்
வந்தொருஜாமமாச்சுமந்திரிகாளெருந்துவாரீர்.

(வசனம்) ஆஆ மந்திரிகளே சேனைகளை யெல்லாம் வனத்தில் விட்டு ஒருமானின்பின்னாலே தொடர்ந்து மிகவும் மெய்வருந்தி தாகமாய் ஜலத்தைத்தேடி வந்தோம் வந்தவிடத்திற்புனலைக்கண்டுதாகசாந்திசெய்து தாகவிடாய் தீர்ந்தோம் ஆனாலும் நாம் வந்துவெகுநேரமாச்சுதனெருந்துவாரும் மந்திரிகளே(மந்திரிவசனம்) அப்படியேபோவோம்வாருஞ்சுவாமி.

இராஜன் சொல்-வி-ம்-இ-ம்-தோடி.

வீரியசேனையெல்லாம் விடுபட்டுத்திசைதோறும்போய்ப்
பாரியவேட்டையாடிபலவிதமாயிருப்பார்
சூரியன்மறையுமுன்னேதுரிதமாய்வந்துசேரப்
பேரிகையடிப்பாரந்தப்பேரொலியுற்றுக்கேளீர்.

(வசனம்) கேளும் மந்திரிகளே நம்மு[illegible] வேட்டையாடிப்பலதிசைகளிலும் போயிருப்பார்கள் அவர்களையெல்லாம் பாசறையில்வந்து சேரத்தக்கதாக பேரிகை யடிப்பார்கள் அதை யுற்றுக்கேளுங்கள் மந்திரிகளே.

மந்திரிசொல்-வி-ம-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

ஆமிதுமெய்தானேந்த எண்ணலேயொருவிண்ணப்பம்
போமிந்தவழிக்குமேற்குப் புறவடதிசையிலேநேர
தாமவான்குமுறல்போலதொனிக்கின்றதுதானந்தச்
சேமபேரிகையடிக்குஞ்செழித்திடுமோசையையா.

(வசனம்) கேளாயெங்கலாவ்டவனே நாம் போகும் வழிக்கு மேற்குவடதிசைப்புறத்திலே ஒரு யோசனைதூரத்தில் நமதுஜயபேரிகை மேகக்குமுறுதல்போலத்தொனிக்கிறது சுவாமி.

இராஜன்சொல்-விம்-இம்-காம்போதி.

விந்ததேர்மானைக்கண்டு விடாமலேபின்றொடர்ந்து
சுந்தரமானையெய்யத்தொடர்ந்துபோய்மீண்டுவந்தோம்
தந்திரவலிமையுள்ளதரும்படைவீரரேநீர்
அந்தவஸ்தினபுரந்தூக்கனைவரும்புறப்படுரே.

(வசனம்) அகோ கேளுங்கள் அகோ உக்கிரவீராதி வீரர்களேஒரு மானையெய்யும் பொருட்டாய்அந்த மானின்பின்னாலே வெகுதூரம்போய் மீண்டுவந்தோம் ஆகையால் நம்முடைய அஸ்தினபுரத்திற்குப் போவோம் வாரும் வீரர்களே.

இராஜன் சொல்-தரு-இ-ம்- ஆகிரி-ரூபகதாளம்.

போவோம்வாரீர் அஸ்தினபுரம் போவோம்வாரீர் (போ)
ஆவேதனையில்லாப்பாதியிலவருங்கூடிப்

வலிமொழி கடந்தோம் வனத்தினிற் படர்ந்தோம்
மெலிவுற வடர்ந்தோ மிருகபகை கடந்தோம் (போ)
வனமது தொலையே வாவிலங் கிலையே
இனிநல்ல நிலையே யெவர்க்கும்பய மிலையே (போ)
வேட்டையிற்குளித்தோ மிகப்பரி மளித்தோம்
காட்டமாய்க் களித்தோ காட்டுக்கினி தளித்தோ [போ)

போதுகொச்சகம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

மங்கைசகுந்தலையு மன்னவனுஞ்சேர்ந்தணைந்து
தங்குமுடிக்கடியந்தன் றனைகற்குப்போனபின்பு
பொங்கமிகுமாதுனிபிய போயிருந்தகண்ணுவனார்
தங்குமெழிலாசிரமந் தன்னிலவர்வந்தாரே.

பொது வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் இப்படிக்குச் சகுந்தலை யுந்துஷ்டியந்த மகாராஜனுங்கூடியனைந்த பின்புதுஷ்டியந்தமகாராஜன் அஸ்தினபுரிக்குப்போய் விட்டார் அப்போது சதானந்தர் ஆசிரமத்துக்குப்போயிருந்த கண்ணுவ மகாரிஷியானவர்தன்னுடைய ஆசிரமம்வந்தபின்பு நடந்த விறவிதங்காண்க.

கண்ணுவர்சொல்வசனம்.

அம்மா சகுந்தலை அம்மாசகுந்தலை அப்பா விவேக சித்தாமணி நம்முடைய அம்மாள் சகுந்தலை நான் அழைக்கு முன்னமே ஓடிவருவாளே இன்றைக்கு அட்டியா யிருப்பதென்ன அழைத்துக் கொண்டு வாரும்பிள்ளாய் (சீஷன் வசனம்) அப்படியே அழைத்து வருகிறேன் சுவாமி, அம்மா சகுந்தலை (ஏனப்பா) ஐயா அழைக்கிறார் வாருமம்மா (அப்படியே வருகிறேனப்பா.

சகுந்தலைசொல்-வி-ம்-இ-ம்-காம்போதி.

பேதமையெனபதெல்லாம் பெண்களுக்குரியதெனபார்
ஆதலாற்பிழையொன்றிப்போ தடியவள்செய்தனையா
போதநான்செய்தகுற்றம்பொறுத்தாட்சிக்கவேண்டும்
மாதவமுனியேயுந்தன மலரடிபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

சுவாமி சுவாமி தேவரீர் அனுமதியில்லாமல் அடியவள் ஒருகுற்றஞ்செய்துவிட்டேன் அடியவள்செய்த குற்றத்தைத் தேவரீர்திருவுளத்திற்கொண்டு பொறுத்து இரட்சிக்கவேண்டுஞ்சுவாமி.

கண்ணுவர்சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

கைதவமென்னவெந்தன் கருத்தினிலினைத்தவஞ்ஞ்
செய்வப்பயனேவென்று திருவுளச்செயலோகண்டாய்
மைதவிர்த்தலகையாளுமன்னவன்றேவியாதல்
எய்துமுன்பாக்கியத்தை யென்சொல்லுவனமுந்திரமா.

அம்மா சகுந்தலை நீயென்னகுற்றஞ்செய்தாய் சந்தோஷம்சந்தோஷம்குருசாதாசாமிவிளைத்தபடி திருவுளச்செயலினாலே உனக்குத் தகுந்த புருஷன்வந்து வாய்த்தான் அவனெழுதினவா செயலே புல்லாயினும் உடம்பில் ஒருகுற்றமுமில்லை எழுந்திருமம்மா யெழுந்திரு.

கண்ணுவர்சொல்-வி-ம-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

உலகையாளும்மொருவனைக்கண்டுனையலப்பற்றிருக்கையினால்
வலியைப்படைத்தசாதருலப்பலவலைப்ருவயாலதினால்
கவலைதனையுமனமகிழ்ந்தே நடந்ததெல்லாமெனியமற்
றிலதநுதலாமென்றனக்குத்தெரியநன்றாயுரைசெய்வாய்.

வசனம்.

கேளும்மா சகுந்தலை இந்த உலகமெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழ் வாளப்பட்டவனாகிய ஒரு பிள்ளை உனகர்ப்பத்தி லிருக்கிற படியாலும் நீ சத்தியமிசநல துஷ்டியந்தமகாராஜன் தேவியானதினாலும் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷமாச்சுது இப்பவும் உனக்கும் அந்தராஜனுக்கும் ஆவிடத்தில் நடந்த வரலாறெல்லாம் ஒளியாம லெனக்குத்தெரியச்சொல்லும்மா சகுந்தலை.

சகுந்தலைசொல்-அகவல்-இ-ம்-காம்போதி.

கற்றவருணிமயடைந்தவா றதுகேள
கொற்றவனவகோர் குடையின்லாளும்
மன்னனைதுஷ்டியந்தன்வனவேட்டையாடி
தனனுடல்வருத்திந்தகமேசொனடே
உற்றதேர்தனைவிட்டொருவரில்லாமல்
மறுவன்றனையே வருந்தமாய்வந்தே
இக்கடாகத்தி லெழிற்பன்னிரண்டு
சற்றவடத்திற்றனிப்பாறிக்
கனிதெளிக்கெனைக்கண்டுமோகித்தே
இனமயலேகியமொகக்கேட்க
கண்ணுவரளித்தகனமாமெனைநீ
வண்ணமாமெனநு வரலாறுசொல்லேனே
சொல்லவுமதுகேட்டுமேகொண்டு
நல்லகாந்தருவ மணமெனச்செய்து
உனனுடைவயற்றினிருக்குமைந்தனுக்குப்
பொன்னாடமகுடமடைந்தருமேசென்று
சத்தியஞ்செய்துதழுவியபின்னர்
அவ்நிருபுரிசென்றமைச்சரையனுப்பித்
தையலேயுன்னைத்தருவிப்பேனென்று
மெய்யுரைசொல்லி வேந்துநடந்தான.

கண்ணுவர்சொல்வி-ம-ஆனந்தபைரவி.

கருதசெக்திருவேவநன்னைக்காக்தர்வவிவாகமாக
மருவியதுஷ்டியந்தமகாராஜன்வாழியாழி
அருமையுமன்புமபெற்றவரினைவோழியுத்தன்
திருவயற்றிற்றனித்த சிறுவனும்வாழிவாழி

கண்ணுவர்-சொல்-வி-ம-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை.

உன்னுடைத்திருவயற்றினுன்மையாயுதிக்குமைந்தன்
மன்னியவுலகுக்கெல்லா மன்னர்மன்னவனேயாகி
மின்னுசெங்கோல்செலுத்தி மென்மேலும்வாழ்ந்திருப்பான்
இன்னமுதனையசொல்லா யிதற்குநீயஞ்சவேண்டாம்.

வசனம்.

கேளும்மா சகுந்தலை உன்னுடைய வயற்றிற்பிறக்கும் பிள்ளை இந்த ஐம்பத்தாறு தேசத்தையும் ஆளப்பட்ட இராஜாதிராஜனுஞ் செங்கோல்செலுத்தி வாழ்கிருப்பான் நீயொன்றுக்கு மஞ்ச வேண்டாம் சுகமாயிருப்பாய் விசனிக்குணமேபோயிருமம்மா.

பொதுகலிப்பா-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

கொடிப்பளவிற்றீவினையையாறுமறைநூனிவர்
வடிப்பவேற்கண்ணுனைவாழ்த்தியனுப்பியபின்
கொடிப்பவளவாயாள்குறைபறவேகொண்டகர்ப்பம்
படிப்படியாயாகமொருபத்துமேறைந்தமேவ

சகுந்தலை-சொல்-வி-ம-இ-ம்-கண்டா.

இன்னிசைக்குயிலேகளாயின்றைபதினைந்திலேதோ
என்னடிவயற்றிலுள்ளே யுருத்திருக்குதோக்குதிக்கப்
பன்னுமெல்லிடையிரண்டு பக்கமும்வலித்துக்கால்கள்
பின்னுதசோபதாயப்பெருகுதெனசெய்வேனம்மா.

வசனம்

அடிசௌந்தரவல்லி என்னடி இன்றையதினம் இருந்திருந்து என் அடிவயற்றிலேக்குது இரண்டு பக்கமும் வலிக்குது கடத்தாக்கால்கள் பின்னிட்டுப்போகுது உடம்புநொவகையாய் வருகுது நானென்ன செய்வேனடி தோழி.

தோழிசொல்-வி-ம-இ-ம்- ஆனந்தபைரவி.

சந்தமுலைநற்பெண்கடலைச்சனைப்பெறுவோரெல்லாருந்
சிந்தையிலெண்ணுதெண்ணித்தியங்குவருந்துவார்கள்
தந்தைகண்ணுவராமையர்தமருளிருக்கும்போதில்
உந்தனுக்கொருதீங்கில்லை யொன்றுக்குமஞ்சவேண்டாம்

வசனம்,

கேளுமம்மா சகுந்தலை உலகத்திற் றலைச்சன்பிள்ளைப் பெறுகிறவோர்கள் என்னமோ யேதோவென்று ஏங்குதல்லவோ பெண்ணினருக்குவார்கள் ஆனாலும் உன்பிதாவாகிய கண்ணுவ மகரிஷியினு

டைய அனுக்கிரக மிருக்கிறபடியினாலே உனக்கு யாதொரு பயமுமில்லை நீயொன்றுக்கு மஞ்சவேண்டாமம்மா.

சுகுந்தலை-சொல்-தரு-இ-ம் ஆகிரி-ரூபகதாளம்-

என்னகாரணம்- அடி-அம்மா-சவுக்தார

ஏதாகாரணம்

அன்னமேயடிசொன்னமேனாலின்னரு

இன்னவன்பிள்ளையென்றும்பெறுதவள்

என்னமாயமோயென்னவுபாயமோ

என்னேயென்னடிவயிறானோவுதே (என்ன)

இப்படிவருமென்றறிந்தேனானால்

அப்போதேயவ்வரசனைக்கூடேனே

தப்பிப்போச்சிதற் கெப்படிசொல்லடி

அப்பியேயென்னிடைமிகநோவுதே (என்ன)

கள்ளமொன்றுமறியாதிருந்தேனே

வள்ளல்போர்சொல்லயெக்தன்வயற்றினில்

பிள்ளைவந்ததுபோதும்போதுமடி

உள்ளுளேயென்னைத்துள்ளியுல்தக்குதே (என்ன)

சர்க்கரைக்கஞ்சிவார்த்தென்னைத்தேற்றிய

துஷ்டியந்தமகாராஜனைக்காணேனே

இக்கதையையொருவருடன்சொன்னால்

வெட்கம்போகுதேபக்கநோவுதே (என்ன)

தோழிசொல்-கொச்சகம்-இ-ம்- புன்னாகவராளி.

திருந்தமுற்றவேதாந்தசின்மயவிலாசமெல்லாங்

கருத்திலுற்றமெய்ஞ்ஞானக்கண்ணுவரேகீர்கேளீர்

வருத்தமுற்றப்பேதைவயிறுளைந்துவாடுகிறாள்

மருத்துவச்சியிப்போழுதே வருகவருள்செய்வீரே.

வசனம்.

சுவாமி சுவாமி தேவரீர் வாழ்த்தியனுப்பினபின்பு சகுந்தலை யம்மாளுக்கு கர்ப்பம் பத்துமாதமு நிறைந்துஇப்போது பிரசவவேதைப் படுகிறபடியால் உமக்கு அறிக்கை செய்து மருத்துவச்சியை அழைத்துவரச்சொன்னாள் சுவாமி.

கண்ணுவர் சொல் வசனம்.

அப்பா சிஷியா விவேகசிந்தாமணி நம்முடைய அம்மாள் சகுந்தலை பிரசவவேதை படுகிறாள் ஆகையால் இந்தமலையடி வாசச்சிறுகுடிசைக்குப் போய் ஒரு மருத்துவச்சியை யழைத்து வாருமப்பா (சிஷன்-வசனம்) அப்படியே யழைத்துவருகிறேன் சுவாமி அடி ஆரடி மருத்துவம் பார்க்கப்பட்ட மாதிரசானி இராஜாதி ராஜனாகியதுஷ்டியந்த மகாராஜாவினுடையபட்டபுஸ்திரீ பிரசவ வேதனைப்படுகிறாள்சீக்கிரமா போடிவாடிபாட்டி.

பொருள்-வி-ம்- இ-ம்-புன்னாகவராளி.

சுழித்திரிருழிக்கண்கானகாந்தலைமெங்கெட்டுவலரும்முழக்தாளின்

விழுச்சிறுசாருத்திக்கொளாந்தனமலைதடுமிகமுறுகிறகூனி

முழுக்கவுறுநீக்குடல் இரைத்தொருவிடக்கென்றுமுறு வரணடேதா

கிழத்தனமடுக்கடிவிழுந்தனமருத்துவக்கிழவியும்வந்தாளே. [ன்

சிஷன் சொல் வசனம்.

அடிபாட்டி (என்னடாபோரண்டி) உன்னுடைய மருத்துவப்பிரதாபத்தையெனக்குத்தெரிபச்சொல்லடி பாட்டி.

மருத்துவச்சி-சொல்-தரு-இ-ம்-பியாகடை-ஆதிதாளம்.

என்னைப்போல் கல்வி மருத்துவச் சமர்த்தி

இவ்வுலகிலினியில்லை மெய்யடா

இதுதானே பொய்யடா

என்று கையடா

சந்தேகம் ஐயடா (என்னைப்)

மருத்துவச்சிசொல் வசனம்.

சரணஞ் சரணஞ் சுவாமி கண்ணுவ மகாமுனியே.

கண்ணுவர் சொல் வசனம்.

கேளும் மருத்துவநங்கையே இப்போது பிரசவவேதைப் படுகிறான் குமாரத்தி இந்த உலகமெல்லாம் ஒருகுடைநீழ லாளப்பட்ட துஷ்டியந்த மகாராஜாவினுடைய பெண்சாதியாக்கும் நீ யாதொரு பயமுண்டாய் பிள்ளைப்பெற பார்க்கவேண்டும் மருத்துவ நங்கையே (அப்படியே பார்க்கிறேன் சுவாமி) மருத்துவச்சி சொல் வசனம்) ஆரடியம்மா இக் தவனிலே (இப்படிவாடிபாட்டி) சகுந்தலைசொல் வசனம்) அடிபாட்டி (என்னடி பேத்தி) என்னசெய்வேனடி பாட்டி எனக்கு இடைவிட்டுப்போகுது பக்கமெல்லா நோகுது சரீரமெல்லாம் வேர்க்குது தாகமெடுக்குது இருந்திருந்து என் அடிவயிற்றிலே முட்டுது எனக்கு மிகவும் பயமாயிருக்கிறதடி பாட்டி.

சகுந்தலைசொல்-அகவல்-இ-ம்-கண்டா.

மங்கையேநீயென்வார்த்தையைக்கேளாய்

இங்கென இடையிலிருக்கிருந்தகனே

கத்தரிக்கோலாற் கத்தரிப்பதுபோல்

உற்றமுட்டேதும்புஉளைக்குதென்னம்மா

மருத்துவச்சிசொல்-வசனம்

காக்கையேறின் கொம்பல்லவோ அசைக்குது கைப்பட்டகண்ணல்லவோ அருகுது அதற்குக்காலம்வந்தால் நிற்குமா பயப்படாதே யம்மா பயப்படாதை.

மேற்படி அகவல்.

வயிறெலாநோவுது வலதுபாரிசத்தில்

முயலுறப்புறணடி முட்டுதென்னடியே

வசனம்.

வலதுபாரிசத்தில் சொந்தால் ஆண்பிள்ளையைப் பெறுவாய் இப்ப வோ சற்றுதோமோ வென்றிருக்கச்சே உளைக்காமலும் அளைக்காமலு மிருக்குமா சற்றே மனதைப் பிடித்துக்கொண்டிரு.

மேற்படி அகவல்.

உக்கிரிகோர வொருகுடக்கிரண்டு
உதைத்துகீழ்வயிறு சரியுதேன்னடியோ
சரிந்திடமெல்லாத்தணல்லெவதுப்பாகி
பெருக்குடைச்சதை பிறப்புறமுனைத்தே
நருவலைதயதிக்கேயுடம்பெலாமயிர்த்தது
வரவரவலைப்புவருகுதெனடியோ

வசனம்.

அடிபோடியம்மாசீதான் அதிசயமானபிள்ளைபெறத்தலைப்பட்டாய்கள தபுரணடவெள்ளங் கைபிலட்கிகொண்டுவடக்குமாகா ஐயுமண்டிபுரகலக்த டித்தால் கல்லாலுலுக்கலகாமற் பொருமாபத்தெட்டுப் பெற்றவளெ ல்லாம் பயப்படச்சே தலைச்சன்பிள்ளைததாய்க்குத்தெரிய மிருக்குமா பயப்படாதையம்மா பயப்படாதை.

மேற்படி அகவல்.

கடக்கிடிற்கால்களடுக்குதட்காரிகால்
இடக்காப்பெருமூச்சேறிகுதாகின்றல்
பக்கம்கோவுதே இப்படிகுளிக்கிட்டால்
அக்கமைமார்பைபடைக்குதென்செய்வேன்
என்செய்வேனம்மாவென்சேய்வேன்சகியே
என்செய்வேனினிமே லெப்படிபொறுப்பேன்

(வசனம்) அடி பாட்டி எப்படி.

சகுந்தலை-சொல்-தரு-இ-ம்-கண்டா-ரூபகதாளம்.

என்னசெய்குவேன்-அம்மா-அம்மாநான்-எதசெய்குவேன்
அன்னியர்போலென்னை யென்னுதையென்னுதை
ஆதாரகேவெற்றமாதாவுகீயடி
அன்னமேசிதறிவேனே மன்னமே
பொல்லவேயென்றுற்பொறுத்துமுடியாது
போதுமிதுபோதுகான் (என்ன)
அம்மாகீவாடி-ஐயோ-ஆ-ஆ-கீ-அந்தப்பக்கம்போடி
அம்மாவென்னைப்பிடித்தேபலட்டாதை
சோகமுமிக்குதுதாகமெடுக்குது
தோகையேயடிசித்திரரேகையே
அப்பாயிசெதனுற்சகித்திடலாமாயினிபாமா (என்ன)
வயுக்கும்கோவுதே-இந்தா-இ-கா-இடையிற்றுப்போகுதே
உதைவாலேபாதியுடம்புமுறியுதே

குத்திரிருசந்தேயொத்திரிரு அ ஆ
உளைக்குதேசங் களைக்குது
சங்கடமையையோ பெண்ணாய்ப்பிறக்கவும்
தருமாயிது தருமாகான் (என்ன)

சிநேகன் சொல் வசனம்.

அடிபாட்டி (என்னடாபோசண்டி) என்னபிள்ளைபிறந்ததடிபாட்டி.

கிழவி சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

ஒருவரொப்பில்லாப்பிள்ளையுலகமேபூரணபிள்ளை
வரமெலாம்படைத்தபிள்ளை வறுமையிற்சிறந்தபிள்ளை
தருமதேவனதக்கர்பிள்ளைச் சகுந்தலையெனும்பெண்பிள்ளை
அருமையாய்ப்பெற்றபிள்ளை யானைபிள்ளையறிகுதிடாவே.

சிநேகன் சொல் வசனம்.

சுவாமி சுவாமி தேவரீர் ஆசிர் வசனத்தினாலே அடியேனுக்கு த்தம்பி பிறந்தான் தம்பி பிறந்தான் சுவாமி (சந்தோஷம் சந்தோஷ க்குருநாதர்.)

கிழவி சொல் வசனம்.

கேளு அம்மா சகுந்தலை உன்னுடைய மகாரிஷி யாவர் என்னுட னே இந்த உலகமெல்லாம் ஒரு குடையின் ஆளப்பட்ட துஷ்டியந்த மகாராஜாவின் பெண்சாதி யென்று சொன்னார் அவர் அஸ்தினா புரத் திலிருக்க நீ இங்கே இருக்க வேண்டிய தென்ன எனக்குத் தெரியச் சொல்லுமம்மா.

சகுந்தலை-சொல்-வி-ம்-இ-ம்-கண்டா.

மருந்தவமாதேகேளாய் வனத்திலேவந்தனைக்கண்டு
கருத்திலாசைக்கொண்டு காந்தருவவிவாகமாக
அருத்தியோடென்னைச்சேர்ந்தே யவமசராற்றறாவிப்பெண்ணை
இருத்தியேபோனவேந்த னின்னம்வரக்காணேனே.

வசனம்.

அம்மா மருந்தவமாதே இந்த உலகமெல்லாம் ஆளப்பட்ட துஷ்டியந்த மகாராஜனை வேட்டைக்கு வந்த விடத்தில் என்னைக் கண்டு மோகித்து காந்தருவவிவாகஞ்செய்து நாளைப்பத்தினம் மந்திரியையனு ப்பி அஸ்தினாபுரிக்கு வரவழைத்துக் கொள்ளுகிறே னென்றுசொல்லி ப்போன மகாராஜன் இதுவரைக்கும் வரக்காணோம் மந்திரியையும் அனுப்பவில்லை என்னுடைய பாக்கியம் இப்படிக்கிருக்கின்றது நானென் ன செய்வேனடியம்மா மருந்தவமாதே.

மருந்தவசி சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

அன்னையேயுன்வயற்றி லருமையாய்ப்பிறந்தபிள்ளை
உன்னியவுலகமுன்று மொருகுடைதன்னிலாள்வான்
மன்றனின்மகனானக்கு மஞ்சனேகீராயாட்டி
பன்னுகன்னுவர்தருசெய்யபாதத்திற் [illegible] மெம்மா.

வசனம்.

அம்மா சகுந்தலை உன் பிள்ளை இந்த உலகமெல்லாம் ஒரு குடையிலாளுவான் சந்தேகமில்லை இந்தப் பிள்ளைக்கு பஞ்சன சீராட்டி உன தபிதாவாகிய கண்ணுவ மகாரிஷியினுடைய பாதாரவிந்தத்திற் கொண்டுபோய்ப் போடுமம்மா (சகுந்தலை சொல் வசனம்) அப்படியே செய்கிறேனடிபாட்டி.

சகுந்தலை-சொல்-விருத்தம்-மத்தியமாவதி.

முத்தனேசரண முனிவனேசரணஞ்
சுத்தனேசரணஞ் அறிவேசரணஞ்
சித்தனேசரணஞ் சிறந்தவாசரணம்
அத்தனேசரண மையனேசரணம்.

கண்ணுவர் சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

சரணமாய்ப்பணிந்துபோற்றுஞ்சகுந்தலைத்தாயேயுன்றன்
திருவயிற்றினிற்பிறந்தசேயிவன்பரதனென்பேன்
ஒருமையாயுலகமேழு மொருகுடைநிழலிற்றங்க
விருதுசெங்கோல்செலுத்தி மன்னவனாயும்வாழிவாழி.

வசனம்.

அம்மா சகுந்தலை நீ சுகமாய்ப் பிள்ளையைப் பெற்றுவந்ததே பாக்கியம் இந்தப் பிள்ளைக்குப் பரதனென்று பேர்கொடுத்தேன் இந்த உலகத்தையெல்லாம் ஒருகுடையி லாளுவான் நீங்க ளிருவருஞ் சுகமாயிருப்பீர்கள் பிள்ளையை எடுத்துக் கொண்டுபோய்சீராய்வளர்த்துவாருமம்மா (சகுந்தலை வசனம்) அப்படியேவளர்த்துவருகிறேன்சுவாமி.

சகுந்தலை-சொல்-தாலாட்டு-தரு-இ-ம்-நீலாம்புரி.

ஆராரோ-ஆராரோ-ஆராரோ-ஆராரோ.

பொன்னேநவமணியே பூலோகசுந்தரமே
தன்னேரொருவரில்லாச் சந்திரனேகண்வளரீர் (ஆரா)
கன்னேயெனக்கண்மணியே கற்கண்டேசர்க்கரையே
தன்னேயெனதுதவப்பயனேகண்வளராய் (ஆரா)
செந்தாமரைமலரோ ஜெகத்தலத்தையாளவந்த
சிந்தாமணியேயென் செல்வமேகண்வளரீர் (ஆரா)
சீராருநல்லமுதே தித்திக்குஞ்செந்தேனே
பாராளுஞ்சக்கரகுல பாக்கியமேகண்வளராய் (ஆரா)
பிள்ளைகளிற்சிறந்தபெருமையாளவந்த
வள்ளலெனவேபிறந்த வாழ்வேநீகண்வளரீர் (ஆரா)
உற்றவுலகேழு மொருகுடையிலாளவந்த
கொற்றவனேயெங்கள் குலக்கொழுந்தேகண்வளராய் (ஆரா)
பார்புகழுங்கண்ணுவனார் பாட்டனெனவேபடைத்தாய்
சீர்தழைக்குமென் [illegible] கண்மணியேகண்வளரீர் (ஆரா)

வசனம்.

அப்பா விவேகசிந்தாமணி (சுவாமி) நம்முடைய அம்மாள் சகுந்தலையை அழைத்துவாருமப்பா - அப்படியே அழைத்து வருகிறேன் சுவாமி.

சிஷன் சொல்-கலிப்பா-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

புன்புவியையாளுமொரு மன்னனாகுமடியமைந்தனை
இன்பமுறுகின்றவே என்றாய்சகுந்தலையே
அன்புமறைநீக்குமொரு தூயமுனிகண்ணுவனார்
அன்புடனேயுன்னையிப்போ தழைத்துவரச்சொன்னாரே.

வசனம்.

அம்மாசகுந்தலை நம்முடைய ஐயர் அழைத்துவரச்சொன்னார்வாருமம்மா (அப்படியே போவோம் வாருமப்பா)

சகுந்தலை சொல்-கண்ணி-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

காதலனைவந்தேசேர் வேதனேவியமா
நீதமென பெரியார் போதனைப்போற்றி.

கண்ணுவர்-சொல்-கண்ணி-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

பொன்னேவாழி பூவையேவாழி அன்னேவாழி மருந்தேவாழி
மின்னேவாழி மெல்லியேவாழி தன்னேரில்லாச சகுந்தலைவாழி

கண்ணுவர்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

உதித்தமாமதலையேகளா புண்ணியன்பரதனுக்கு
கதித்திடும்வயதுதாகிக் கல்விக்குப்பருவமாச்சு
பதித்திடும்வேதசாஸ்திரம் படிப்பிக்கவேண்டுமம்மா
அதித்திடுமென்னைவிடவே ஆசிரமனுப்புவாயே.

வசனம்.

கேளுமம்மா சகுந்தலை உனது குமாரனாகிய பரதனுக்கு வயது ஐந்தாச்சுது இனிமேல் அவனுக்குச் சகல கலைகளையும் கற்பிக்கவேண்டும் ஆதலால் அந்தப் பிள்ளையை என்னிடத்திலே அனுப்பி வையுமம்மா (அப்படியே அனுப்புகிறேன்சுவாமி)

பொது விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

தரையொருகுடையிலாளுஞ் சந்திரகுலத்தமன்னன்
அரையறுகலந்தியுக்த வளிக்கிடுமருமைமைந்தன்
குருகண்ணுவனிடத்திற் கலையெலாங்கற்கவேண்டிப்
பரதனச்சமயமேவிப் பரிந்துடன்வருகின்றானே.

பொது வசனம்.

அதேதெப்படியென்றால் இப்படிக்குச் சகுந்தலை புத்திரனாகிய பரதமகாராஜனுக்கு வயதைந்தாகி கல்விக்குப் பருவமாய் அந்தக் காலத்து கலைக்கியானங்களும் உணரும்படியாக பாட்டனாகிய கண்ணுவமகாரிஷியிடத்துக்கு வருகிறபடியால் [illegible].

பரதமகாராஜன்வருகிறதரு-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

மதிகுலபதிபரதன் வந்தானே,
அதிவிதரண குணமிகவுமுடைய (மதிகுல)
அதிபதி கஜபதி நரபதி யனைவருந் துதிபுரி மகிபதி (மதிகுல)
கண்ணுவர்முனி கண்களிக்கவே-இலகும் வடிவழகினைக்
கண்டுபுன் மதன் கலக்கியெரிக்கவே
காணவரியகற்புச் சகுந்தலை இதயகமலத்தேன் ரசிக்கவே
இறைவன் துஷ்டியந்த ராஜன் கீர்த்தி ஏழுலோகமும் பரிமளிக்கவே.

பரதன் - சொல் - கவி - இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

ஐயனேபோற்றி யருமறையுணர்ந்த
மெய்யனேபோற்றி விமலனேபோற்றி
அய்யனேபோற்றி தொடர்வினைகடந்த
செய்யனேயுந்தன் திருவடிபோற்றி.

கண்ணுவர்சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

அப்பனேபாராவென்ற னழகுக்கண்மணியேயாராய்
ஒப்பிலாநிலவுக்குஞ்சந்த்ர குலக்கொழுந்தேவாராய்
இப்புவியேழுமாளுஞ் சக்ரேசனுமி
மெய்ப்புகழ்செங்கோல்செலுத்தி மென்மேலும்வாழிவாழி.

வசனம்.

சேனாய் பரத மகா ராஜனே உனக்கு வயதைந் தாச்சுது நீசகல கலைக்கியானங்களை சீக்கிரமாய்ப் படித்துக் கொண்டு வப்பா (அப்படியே படித்துக் கொண்டு வருகிறேன் சுவாமி (கண்ணுவர் சொல் வசனம்) வாரீர் சீமாத்துமா சிதம் நமோ குருவாழ்க குருவே துணை (அப்பா விவேக சிந்தாமணி) நம்முடைய பரத மகா ராஜனுக்கு வில் வித்தை கற்பிக்க வேண்டும் ஆதலால் வில்லையும் அம்பையும் எடுத்துக் கொண்டு வாருமப்பா அப்படியே எடுத்துக்கொண்டு வருகிறேன் சுவாமி) (அப்பா பரதமகா ராஜனே) (சுவாமி) இந்த வில்லை இடதுகையிற்பிடித்துக்கொள் அந்த அம்பை வலதுகையிற் பிடித்துக்கொள மென்மேலும் வாழி வாழி.

பரதமகாராஜன் வில் வளைக்குந் தருவு
இ-ம்-சவுளிபந்து-ஆதிதாளம்.

இந்தவில்லெனக்கொரு பொருட்டோ
தேவரீருடையவன்பேயிருக்க (இந்த)
இந்தவில்லைப்பற்றிப்போர்வளைத்திடுவேனம்
பேத்திரத்தைப்புங்கூட்டித்துளைத்திடுவேன்-மெத்த (இந்த)
மெத்தவுந்தனியேதனவாமே நான்குற்றவிந்தைதட்டு
மகமேருகிரிதானெனக்கொரு உபதேசமிகையில் (இந்த)
சந்த்ரகிரணவெள்ளைநத்தைக் பாமதைப்பேன
தாவும்புவிதைத்தைச்சமர்த்திலேபிடிப்பேன (இந்த)

கண்ணுவர் சொல் வசனம்.

அப்பா பரதமகாராஜனே வில்வித்தையி லுன்னை மெச்சினேனை உன்னைப்போல் சாமர்த்தியமான பிள்ளையை நானிதுவரைக்குங் கண்டதில்லை மென்மேலும் வாழிவாழி (அப்பா விவேகசிந்தாமணி) நம்முடைய அம்மாள் சகுந்தலையை அழைத்துக்கொண்டு வாருமப்பா (அப்படியே அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேன் சுவாமி) அம்மா சகுந்தலையுமா அழைத்துவரச்சொன்னார் வாருமம்மா (அப்படியே வருகிறேனப்பா) சரணஞ்சரணமெய்யனே தேவரீர் அடியாளை அழைத்தகாரியம் அருளிச்செய்யவேண்டும் சுவாமி.

கண்ணுவர் சொல் வசனம்.

அம்மா சகுந்தலை உமக்குறிய பரதமகா ராஜனுக்குச் சகலகலைக்கியானங்களுங் கற்பித்துக் கொடுத்தேன திரிலோகத்திலுமிந்தப்பிள்ளைக்கு நிகர் ஒருவருமில்லை உனக்கும் யாதொரு குறைவுமில்லை சுகமாயிருப்பாயம்மா (சகுந்தலை-வசனம்) தேவரீர் கிருபை அடியாளுக்கிருக்க யாதொருகுறையுமில்லை சுவாமி.

கண்ணுவர்சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

தன்னிகரொருவரில்லாச் சகுந்தலைத்தாயேகேளாய்
மன்னவனுனையுமினி வரவழைத்திடுவனென்று
சொன்னசொல்லிதுவரைக்குஞ் சந்தனுக்குவயதேழாச்சு
இன்னமுமவர்வராமை யென்னசெய்வேன் சொல்லுமம்மா.

வசனம்.

கேளுமம்மா சகுந்தலை உன்னைகாலையத்தினம் வரவழைத்துக்கொள்ளுகிறேனென்று சொல்லிப்போன துஷ்டியந்த மகாராஜன் இந்தப்பிள்ளைக்கு எழுவயதாகியும் இனனம் வராதிருப்பது என்னகாரணமோ தெரியவில்லை இதற்கென்ன செய்யலாஞ் சொல்லுமம்மா.

சகுந்தலை சொல்-வி-ம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி.

பெற்றமாதாவுநீயேபிதாவுநீகுருவுநீயே
மற்றொருதெய்வமுண்டோமாதவமுனியேபோற்றிக்
கொற்றவன்மறந்திருத்தல் கொடியவள்செய்தபாவம்
பற்றுமுன்சித்தமென்றன் பாக்கியமெப்படியோகண்டாய்.

வசனம்.

கேளுஞ் சுவாமி எனக்கு மாதாபிதாகுரு தெய்வமுமாகநீங்களிருக்க அந்த துஷ்டியந்த மகாராஜன் என்னை மறந்திருப்பதற்குநானென்னசெய்வேன் உம்முடைய சித்தம் என்பாக்கிய மெப்படியோ எனக்கொன்றுந்தெரியாது சுவாமி,

கண்ணுவர்சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

பரதனும்பிள்ளைதன்னைப்பரிவுடனழைத்துக்கொண்டே
அரசியுநகரத்துக்கு அஸ்தினாபுரிக்குச்சென்று

வளைப்புயநாதுஷ்யந்தமன்னவனிடத்திற்சேர்க்கவே
நிரமுடனியுமுக்கண்சிவனும்வாழ்குவரே

வசனம்.

கேளுமம்மா சகுந்தலை உன் குமாரனாகிய பரதமகாராஜனை அழைத்துக்கொண்டு அஸ்தினாபுரத்திற்குப்போய் நீயும் உன்புருஷனுங் சுகமாகவாழ்ந்து கொண்டிருங்களம்மா.

சகுந்தலை-சொல்-தரு-இ-ம-ஆனந்தபைரவி-திரிபுடைதாளம்.

ஐயா எப்படியுனைப்பிரிவேன்
ஐயா என்னையெடுத்தே பரிவுடன்வளர்த்த (ஐயா)
கண்ணுக்குமிமைபோலுங் கன்றுக்குப்பசுபோலுங்
கனிவாயிதுவரைக்கு மளித்தாயே
பெண்ணுக்கு பெலமொரு பெண்ணாசையென்னைப்
பிரியமுடன்வளர்த்துக் களித்தாயே
என்றுமென்னாலே நீ என்னபலனைப்பெற்றாய்
எக்கதையுமுன்னாலேதானெல்லாப்பலனும்பெற்றேன் (ஐயா)
ஆகத்துக்குயிர்போலு மலைக்குமழைபோலும்
அல்லும்பகலுமென்னைக் காத்தாயே
தாகத்துறைதெரிந்து நமியென்மனதின்படி
சாற்றுமொருநிலையிற் சேர்த்தாயே
வருத்திடனீர்சொன்ன வசனந்தலைக்கணிந்து
மாதாபிதாவையுமன்னை மறந்துமனக்களிந்தே (ஐயா)
மடியிலெனையிருத்தி மார்பினணைப்பிற்றி
வாசமெனையவளர்த்த ஐயாவே
அடியிற்தனிமாமாலமுதாயினிதுதவி
அருமையிகவுஞ்செய்த ஐயாவே
அடியாளொருபெண்ணுக அதங்கொண்டதைத்தொட்டே
அறவுமனதுஅணிவாகியுன்றனைவிட்டு (ஐயா)

வசனம்.

கேளுமம்மா சகுந்தலை என்னைவிட்டு பிரிவதற்கு விசனப்படவேண்டாம் மேலும் நனுபானேபுள்ள போகங்களை ஆதீர் எக்தெந்த விடத்திலிருந்து எதை யனுபவிக்க வேண்டுமோ அதையதை யனுபவிக்கச்செய்யும் ஈஸ்வரக்கினை எவ்வளவுந் தப்பாது நீ உத்தமியானபடியினாலே உனக்கொரு குறைவும் வராது உன்னுடைய புருஷனைச்சேர்ந்து சுகமாயிருமம்மா (சரணஞ் சரணம் அப்படியே போய்வருகிறேன் சுவாமி.

கண்ணுவர்சொல்-வி-ம-ஆனந்தபைரவி.

அப்பனேபரதாயென்றனாசீர்வாதத்தினாலே
இப்புவிபேருதிவுசக்கரசெனுகி
ஒப்புறவொருகுடைக்கீழுண்மைசெங்கோல்செலுத்தி
மெய்ப்புடன்வாழ்ந்திருக்குமென்மேலும்வாழிவாழி.

வசனம்.

அப்பா பரதமகாராஜனே என்றனாசீர்வசனத்தினால் அஷ்டதிக்கும் ஏகசக்கிராதிபதியாகி செங்கோல் செலுத்தி வாழ்ந்திருப்பாய்போய்வாரும் அப்பா சிஷ்யா விவேகசிந்தாமணி (சுவாமி) நம்முடைய அம்மாள் சகுந்தலையையும் பரதமகாராஜனையும் இட்டுக்கொண்டுபோய் துஷ்யந்த மகாராஜாவினிடத்தில் ஒப்புவித்து வாருமப்பா (அப்படியே ஒப்புவித்து வருகிறேன் சுவாமி)

சகுந்தலைசொல் வசனம்.

அப்பாவிவேக சிந்தாமணி (ஏனம்மா) இந்த அரியாத குழந்தையை இட்டுக்கொண்டு காடு மலை காடுநாகடந்து எப்படி போகப்போகிறோம் துஷ்யந்த மகாராஜாவினுடைய சத்திய வார்த்தைதனைநம்பினவளானபடியினாலே இப்படியாச்சுது காணென்ன செய்வேனப்பா.

சகுந்தலை-சொல்-தரு-இ-ம-காம்போதி-ரூபகதாளம்.

நம்பிமோசம் போனேனே இனி
காணென்ன செய்வேனே
அப்புவியறியாத ஐயோ இதென்ன தொல்லை
அமைச்சராலுமேவரா வழைக்கிறேனென்ற சொல்லை (நம்பி)
கன்னிபேசயத்திற் கலக்கநீ பண்ணுதே
கவிபாணம்பேறேகான் செய்வேனென்றெண்ணுதே
இன்னருபேதையெனை யாரென்றுமி பார்த்தாய்
மின்னேயுனை மறவேனென்றுசொன்ன வார்த்தையை (நம்பி)
உண்மையாயென் சொல்லையுலகத்தில் காட்டுவள்
உன்மகனுக்கேயென்னெனசிரமுடி சூட்டுவேன்
வண்மையாகச்சொன்னேனே வெனக்கேனிந்தப் பழி
மறவேன்மறவேனென்று மன்னவன்சொன்ன மொழி (நம்பி)
பூமிதேவி யாகாசவாணி சாட்சி
பெண்ணையுமக்கு போதாம்வேறென்ன காட்சி
தாமசமேனினி தயுவிதிநீ மித்திபவ
சந்தசேயென்னவர் சகலதொட்டுசொன்ன சத்தியம் (நம்பி)
பரதமகாராஜன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம-ஆனந்தபைரவி.
எந்தையீன்றதாயே எனக்குத்தாகம்பசிக்குதம்மா
எந்தையீன்றதாயே என்கால்கணுவுதம்மா
எந்தையீன்றதாயே எப்படிநடப்பேனம்மா,
எந்தையீன்றதாயே எனையெடுத்துக்கொள்வாயே

வசனம்.

அம்மா எனக் காதும் பசிக்கிறது கால்கள் மிகவும் நோகுது நானெந்தனை தூரம் நடப்பேன் என்னை [illegible] தூக்கிக் கொள்ளுமம்மா

(சீஷன்வசனம்) நானெடுத்துக்கொள்ளுகிறேனம்மா (சகுந்தலைவசனம்) அப்படியே எடுத்துக்கொள்ளுமப்பா.

சகுந்தலைசொல்-தரு-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

என்னசெய்வேனேதுசெய்வேன் என்மகனேகண்மணியே
என்னமாய்ப்பசிக்குதோ வெஞ்ஞானிலஞ்சியோமகனே
என்னபாவஞ்செய்தேனோ நானிப்படியுனைவதைக்க
இருதயங்குளிர்ந்ததே யென்மகனே
நிர்மித்தியங்காங்கத்தி லென்னைப்பாருடகேட்டால்
நினைத்தபோதேவருமோ மகனே
மன்னனஷ்டியந்தராஜன் வாழ்ஸ்திநாபுரஞ்சேர்ந்தால்
அன்னமளிப்பேனையராய்மகனே.

சகுந்தலைசொல் வசனம்.

அப்பா விவேகசிந்தாமணி குழந்தை பரதமகாராஜன் அலு காமில்லாமல் எத்தனை தூரங்கடந்துவருவான் அஸ்திநாபுரம் இனம் எத்தனைதூரமிருக்கிறது சொல்லுமப்பா (சீஷன் வசனம்) அதோதெரிகிறதே அதுதானஸ்திநாபுரமம்மா (சகுந்தலை வசனம்) அப்பாவிவேகசிந்தாமணி நாமிந்த விருக்ஷத்தினிழலில் சற்றுநேரமிருந்துவிட்டுப் பிறகு போகலாமப்பா (அப்படியே செய்வாரம்மா).

பொது வசனம்.

அதோ தெப்படியென்றால் கண்ணுவமகாரிஷியினுடைய சிஷ்யனாகிய விவேகசிந்தாமணியும் சகுந்தலையும் பரதமகாராஜனும் கண்ணுவர் ஆசிரமத்தைவிட்டுக் காடுமலை காணுங்கடந்து அஸ்திநாபுரத்தருகில்வந்திருக்க இப்பால் ஏகசக்ராதிபனாகிய துஷ்டியந்தமகாராஜன் கொலுவிலிருக்கும் போது மகததேசாதிபதி வருகிற விதங்காண்க.

மகததேசாதிபதி வருகிற-தரு.
இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

மகததேசாதிபன்வந்தான் ஜய மகததேசாதிபன்வந்தான்
அகிலத்திசைபெற்ற அரசர்குனெறியுற்ற
அஷ்டமங்கலயோகவிதான துஷ்டியந்தபதிபனருகினில் (மகத)
சென்னியிற்பொன்முடி சூட்டி மார்பிற
ரிசமூடதாளிகைப் பூட்டி தோளில்
மன்னும்புஜகிருதை மாட்டி நல்ல
வரகனவுத்தரியங் கூட்டி
மின்னும்வச்சிரகவச மார்பிற்றலங்கக் காட்டி
விளங்கும்வலதுகாலின் வீரமணியை யாட்டி
வீராணமுகசூரனழகினின் மாரனெனவெகுதிரமுடனெதிர்
விகடதடகடாடமதகஜ மலையபுஜபலசுமுகனதிசெப
திருக்தறபுத சிரவசனாகுனன் பொற்பொரு சபைதனிலே

கட்டியக்காரன் சொல்-கவி-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி,

ஏகமாபுலகேழு ககதல்லாசரும்
மோகனமுடிவைத்தே மாகதர்பதிவந்தான்.

மகததேசாதிபதி சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

மன்னவர்மன்றுபோற்றி மறுநெறியுள்ளாய்போற்றி
தன்னைமக்குவந்தேபோற்றிச்சசிகுலத்தலைவாபோற்றி
உன்னியவுலகோரேழு மொருகுடைநிழலிலாரு
மன்னியதுஷ்டியந்த மகிபதிபோற்றிபோற்றி.

இராஜன்சொல்-வி-ம்-இ-ம்-காம்போதி.

மகததேசத்தோய்கேளாய் வளமிகுமுனதுநாட்டிற்
றிக்ருகன்நீதியுண்டா திங்கண்மும்மாரியுண்டா
மிகவும்வேளாண்மையுண்டாவேதியரொழுக்கமுண்டா
மகிமைசேர்தேவதாபவகைமிகவுண்டோசொல்வாய்.

வசனம்.

ஓ மகததேசாதிபதி (சுவாமி) உமதுதேசத்தில் நீதியுண்டா மாதமும்மாரியுண்டா விளைவு வேளாண்மையுண்டா பிராமணக்ஷத்திரியர்களனைவருமல் நடக்கின்றதா தேவதாலயகங்கிரியங்கள் செவ்வையாய் நடக்கின்றதா சொல்லும் மகததேசாதிபதி.

மகததேசாதிபதி சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

பூதலத்தரசேயுனனிற் பெருங்கண்ணீதியுண்டு
சாதனசாஸ்திரங் சத்தியசௌசமேயுண்
டாதலாலுனையாளு மாசனேயெனதேசத்தில்
ஓதியவெல்லாமுண்டா மொருகுறைவில்லையையா.

வசனம்,

கேளும் ராஜகெம்பீர நல்ல நீதிமார்க்கம் சத்ஜன சங்கமம் சத்தியம் சௌசம் இவைகளெல்லாம் தேவரீரிடத்திலுண்டாயிருக்கிறபடியினாலே இந்த ஐம்பத்தாறுதேசத்திலுமுண்டு யாதொரு குறைவுமில்லை மகாராஜனே.

கேகயதேசாதிபதி வருகிற-தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

கேகயபதிவந்தான் ஜய
கேகயர்பதிவந்தான்
தோகையர்மகனென மோகனமிகவுள
துஷ்டியந்தநூற மார்ந்தகோலுவினில்
னெற்புவிபெறுமவிரன திரு பொற்பிதுவருமார்ன்
வெற்பெறுமபுயதீரன நல்ல விற்பனயந்த காரண
கற்பகமொத்திடு நற்கொடையிற்பெரு
விற்றெருளிற்பல னிற்றலைமைக் கொரு
கருதியபிரபலநுரைதனகவிசையனைகாதமுபுளைவதிகபுனைவென
காட்டிசெய்வதில்வெகு
ஆட்சியுலகில மொரு (கேகய)
சூட்சியுடையன்ற காட்சியிலு

கட்டியக்காரன் சொல்-க-வி-ரு-ம்-ஆனந்தபைரவி.

சோகையர்மட்டெழும் வாருளபுயவீரன்
மாசனகம்பிகுசேர் கேகயர்பதிவந்தார்.

கேகயதேசாதிபதி-சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

அவனிமுடமன்னர்க்கெப்பான வருவமேமையவொனூர்கள்
இவனிமுடிமன்னருக்காய இங்ஙன குலத்தோய்கண்ட
பவனிமுடிதாங்குமைய்ய பரித்துடிமரசர்கோவே-
பவனிமுடிகட்டியக்க பகிபதிபோற்றிபோற்றி

இராஜன் சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

கருவேடமிதனுங்கொண்டகுருவசேகயனேகேளாய்
திரமிருந்தனவர்தசத் திலுறப்பணக்கொடுவந்தாயா
நிமையுடன்செலுத்திடாய் நீதகட்செய்வதென்ன
அருமையாய்யமனுசெகிசே வாணவையையறிந்திடாயே

வசனம்.

ஓ கேகயதேசாதிபதி உன்தேசத்துக்குப் பகுதிப்பணமெல்லா
மொன்றுமொழுங்காயத்து உன்னுடையதேசத்துப்பணமாத்திரமிலே
விட்டுச்செலுத்தாமற்போனதென்ன சக்ரேஸ் பரனுடையஆக்கினைப்
படிக்கவேண்டாமா அரணமனைப்பணத்திற்கு அட்டியும் அம்மா
மகனுக்கு முறையுமுன்டோ என்னுடைய புஜபலபராக்கிரமத்தைகான
பித்தவேண்டியேயா நல்லதாகட்டும்

கேகயதேசாதிபதிசொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

அனைகமுன்வீரர்போற்றும் மாசருக்கரசேபோற்றி
நனைதிவமுதுசெகபோனூசி செலுத்தாமல் திரு கொன்றில்லே
பிறவுமரக்குருவியின் மேற் பிரம்மாஸ்திரந்தொடுத்தாற் போல
மனையவே கோபஞ் செய்தா லெனக்கினி யுயல் வேறுண்டோ

வசனம்.

கேளும் ராஜபரமேஸ்பரா எனதுடைய தேசத்துப் பகுதிப் பண
மெல்லாம் காணிக்குரியோர் தயத்திற் கொணவந்து செலுத்தப் போ
கிறேன் வீரர்குருவின்மேல் பிரம்மாஸ்திரந் தொடுகிறதுபோல் தே
வரீர் அடியேன் மீதுகோபங் கொண்டால் எனக்கு வேறே கதியுண்டோ
மகாராஜனே.

கட்டியக்காரன் சொல் கட்டியம்.

வங்கதேசாதிபதி மகததேசாதிபதி மச்சதேசாதிபதியும்
கொங்குதேசாதிபதி குடகுதேசாதிபதி குருதேசாதிபதியும்
அங்கதேசாதிபதிமுதலான ராஜாக்களனைவரும் புடைசூழவே
மகனாகரித்திய முடிகொண்ட துஷ்டியந்தமகாராஜன்வெகுபராக்

பொதுவசனம்.

அதோதெப்படியென்றால் ஏகசக்ரேஸ்பரனுமிய துஷ்டியந்த மகா
ராஜன் மந்திரி பிரதானிகளோடு கொலுவிலிருக்கும் போது கண்ணு
வமகரிஷியினுடைய சிஷ்ய மந்திரிருந்து பால சந்நியாசியாகி

விவேகசித்ராமணியும் சகுந்தலையம்மனும் பிள்ளையாகிய பரதமகாராஜ
னும்வந்தவிடத்தில் நடக்கிறவிதங்களெங்க (சகுந்தலை சொல் வசனம்)
ஆரப்பா இங்கே ஆசாரவாசற்காவற்காரர்கள் (கட்டியக் காரன்சொல்
வசனம்) ஓகோ நீங்களார் ஆசாரவாசற் காக்கின்ற காங்களிருக்கஎங்க
ளுத்தர வில்லாமல் துணிவுடன் எங்கே போகிறீர்கள் சொல்லுங்க
ள் (சகுந்தலை சொல் வசனம்) ஆனால் உங்கள் ராஜாவுக்கு நாங்கள் வ
ந்த சமாச்சாரஞ் சொல்லிவாருமப்பா (என்ன சமாச்சாரஞ்சொல்லும்
கள்) (சகுந்தலை சொல் வசனம்) உங்கள் ராசாவினிடத்திற்குப்போய்
ஒரு பெண்சாதியும் பிள்ளையும்வந்திருக்கிறார்களென்று சொல்லிவா
ருமப்பா.

கட்டியக்காரன்சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

திருமகள்போலுமோர்தாய்சித்தசன்போலோர்பிள்ளை
இருவரும்வந்தார்நீங்களாரெனவடியேன்கேட்க
மருவுகானரசன்றேவி மைந்தனேவரசன்மைந்தன்
அருமையாய்வந்தோமென்றேயறிவிக்கச்சொன்னாரையா.

வசனம்.

கேளும் ராஜபரமேஸ்பரா நம்முடைய ஆசாரவாசலிலே திருமக
ளைப்போலொருதாயும் திவ்யசொரூபம் பொருந்திய மன்மதனைப்போ
லொருபிள்ளையும் ஒரு பாலசந்நியாசியும் வந்தார்கள் அவர்களை அடி
யேன் ஆரென்றுகேட்க தேவரீர்பத்தினியும் பிள்ளையும் வந்திருக்கிறோ
மென்று தெரிவிக்கச் சொன்னார்கள் சுவாமி (இராஜன் சொல் வசன
ம்) ஆ ஆ ஆ இதென்ன ஆச்சரியம் மந்திரிகளே இராஜாக்களே இ
தென்னகாரணம் கேட்டீர்களோ நம்முடைய ஆசாரவாசலிலே என்
பெண்சாதியென்றும் பிள்ளையென்றும் இருவர் வந்திருக்கிறார்களாம்
அவர் கன்றுயிருக்கிறது இராத்திரியெவளாகிலுங்கனவுகண்டுவந்தார்க
ளோ அல்லது ஆராகிலுந்தந்திரஞ்சொல்லியனுப்பினார்களோதெரியாது
ஆகிலும் அவர்களை வரச்சொல்லும் பார்ப்போம் அந்த விந்தையானக
தையைக்கேட்போம் (அப்படியேவரச்சொல்லுகிறேன் சுவாமி) கட்டி
யக்காரன் சொல் வசனம்) ஆரம்மா ஓ பாலசந்நியாசியே உங்களையெல்
லாம் மகாராஜன் வரச் சொன்னார்வாருங்கள் (அப்படியே வருகிறோ
மப்பா.)

பாலசந்நியாசிசொல்-வி-ம்-இ-ம்-மத்தியாவதி.

மதிகுலபதியேவரகுணநிதியே
துதிபெறுமுதலேதொடுகழலரசே
பதிமூதாளும்பார்த்திபர்வணங்கும்
அதிபதிதுஷ்டியந்தஅண்ணலேவாழிவாழி.

இராஜன் சொல் வசனம்.

சரணஞ் சரணமையா பாலசந்நியாசியே ஆரடா ஆசாரவாசற்காவ
லர்விகள் நம்முடைய பாலசந்நியாசிக்கு ஒரு ஆசனங்கொண்டு வந்து
போடும்பிள்ளாய் (அப்படியேபோடுகிறேன் சுவாமி)

சகுந்தலை சொல்-வி-ம்-ஆனந்தபைரவி.

மன்னனே சரணஞ் சரணமே சரணம்
மின்னியசெங்கோல் வேந்தனே சரணம்
தன்னையாளுடைய மன்னவனே சரணம்
கனைபிராண காந்தனே சரணம்.

பாதமகாராஜன் சொல்-வி-இ-ம் ஆனந்த பைரவி.

சந்திரகுலத்தில் வந்தவதரித்த
எந்தனையளித்த தந்தையே சரணம்.

இராஜன் சொல்-வி-ம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

ஆரடி பெண்ணே நீ தானிங்கிருப்பது மேலாவுக்தன்
பேரென்ன ஊரேதென்ன பிறந்திடமெவ்விடங்கண்டாய்
காருலவுகின்ற சபைதனிலேவந்தென்ன
சீருடனே சொல்லுவந்த சேதியைச்சொல்லடிபெண்ணே

வசனம்.

ஆ ஆ ஆ மந்திரி மதிமந்திரி இவளார் நீங்களறிவீர்களா (சகுந்தலை) ஆரடி பெண்ணே நீயாரிங்கிருப்பது உன்னூர்ப்பெயரென்னவென்ன பிறந்தவிடமெங்கே யடா இந்த ராஜ சபையில் வரவேண்டியகாரியமென்ன வர்த்தமானத்தைதெரியச்சொல் பெண்ணே.

சகுந்தலை சொ-வி-ம்-இ-ம்-சாவேரி.

சொல்லுகின்றேனைக் குறைதவிர்முடிமன்னனே சோராய்
வல்லிசாலுன் மனந்தேறினைத்தனுன் மைந்தன்கண்டாய்
வல்லகண்ணுவர்வளர்த்தமகள்சகுந்தலைகாளித்த
எல்லையிற் சிறுவன்றன்பேர் முன்பிருபாதன்றானே

வசனம்.

கேளும்மகாராஜனே காணும் பெண்பாதி இந்தப்பிள்ளை உன் பிள்ளை மேலும் அடியேன் கண்ணுவ மகாரிஷியி னுடைய புத்திரியென்பேர் சகுந்தலை பிள்ளையின்பேர் பரதன் இதுதான் வரலாறு மகாராஜனே.

இராஜன் சொ-வி-ம்-இ-ம்-காம்போதி.

இவன்மனோயாயமளிக்கிற தொழிற்கு மேவுமனையபல்
அவளையாளபெற்ற வெருமையென்மகளுரிக்க
உடலையிழந்தவன்கண்ணுவ [illegible] பெற்றார்
எவர்களுமறியக்கூ வெள்ளனையாளப்பரீக்ஷ

வசனம்.

ஆ ஆ ஆ ராஜராஜாக்களோ இது என்ன ஆச்சரியம் இவளென் மனையாட்டியாம் அதோ நிற்கிறானே அதோ ஒருபயல் அவனென்னுடைய பாலன் பட்டத்து புத்திரனும் பூலோகத்திலுள்ள அம்பத்தாறு தேசத்து இராஜாக்களும் வேதவேதியரும் உற்றார் பெற்

றார் உறவின் முறையார் மற்றுமுண்டான பேர்களும் மதிப்புப்படி கேற்ற ஆசன மனையில் உட்கார்ந்து மாங்கலியம் தரித்தேனோ அந்தமனோ பாளாம் இந்தமனையாள் இவளோ நீங்க ளெல்லோரும் பாருங்கள் இராஜாக்களே மந்திரிகளே.

சகுந்தலை சொல்-வி-ம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

மனைவியென்றாலு மெய்ப்பே மகனைக்கொடுத்துமாலுல
இவனுலகாளத்தெய்வீக மென்றுசொன்னதுமெய்மெய்
அனைவரும் [illegible]
நகரிக்கைசெய்யாமென்று காணுமிதென்னமோ

வசனம்.

கேளும் மகாராஜனே நீரும் என் பெண்சாதி யென்று சொன்னது மெய்மெய் நீ யானையின்னையா பெற்ற வையாறு வந்த பிள்ளைக்கு இந்த உலகத்தை யாளும்படி பட்டமிடுகிறேன் என்று சொன்னது மெய்மெய் இப்போ இந்தச் சபையிலே நீரென்னைப் பங்கப்படுத்தி நகை செய்வதென்னது மகாராஜனே.

இராஜன் சொல்-வி-ம்-இ-ம்-காம்போதி.

மதிமந்திரிமொனாயிருந்தனை [illegible]
[illegible]
[illegible]
மதிகுநன்மாதிசொன்ன [illegible] பாராய்.

வசனம்.

கேளும் மதி மந்திரி முற்காலத்தில் மடி மாங்காய் போட்டதென்று ஒருகதையல்லவோ இப்போதிவள் சொல்லுகிற கட்டுக்கதைக்கு அந்தக்கதை கொல்ல ஆ ஆ ஆ இது முன்செய்த பழியோ விதியோ மிருகம் பிடிபிடித்தாற்போல இவள் வந்து சொல்லுகிற வல்லடி வழக்கைப்பார்த்தையா மந்திரி.

மந்திரி சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

தொடுமுழுப்பூசினிக்காய் சோற்றோடேமறைத்தவார்த்தைப்
படியிசைகேட்டதுண்டு பார்த்தவரில்லையையா
உடனிவளவுஞ்செய்வா ளுலகையுமறைப்பாளிந்த
அடரும்வில்லங்கக்காரி யாரென்றறிகிலேனே.

வசனம்.

கேளும் மகாராஜனே முழுப்பூசினிக்காயைச் சோற்றோடே மறைத்தவார்த்தையை உலகத்தார் சொல்லக்கேட்டதுண்டு கண்ணாரக்கண்டதில்லை இதோ நிற்கிறாளே இவள் பருத்த முழுப் பூசினிக்காயைப்பிடிச்சோற்றினுள்ளே மறைத்து போடுவாள் இந்தப்பூலோகத்தையுமறைப்பாள் மகாவில்லங்கக்காரியை யாரென்றுந் தெரியவில்லை மகாராஜனே (இராஜன் வசனம்) ஏனாங் கன்றுயச் சொன்னீர் இப்படிக் கல்லவோ சொல்லவேண்டும் மந்திரி.

சகுந்தலை-சொல்-வி-ம்-இ-ம்-மோகனம்.

காரியாகாரியங்கள் கண்டுகாவலருக்கோதுந்
தீரியம்நிதியினோரைத் தெளிவுளவமைச்சரென்பார்
கேளுமுன் ஞானியென்று வீர்த்தூனியென்றுசொல்லுங்
கூரியவமைச்சருன்போற் குவலயந்தனிற்கானேனே.

வசனம்.

கேளுமப்பா மதிமந்திரி உலகத்திலே புத்தியிலே யுயர்ந்த மந்திரி யாரென்றால் உன்னையே சிறப்பித்துச்சொல்லுகிறார்கள் அதே தென்றால் இராஜாக்களிடத்தில் காரியாகாரியங்களை பூகபௌஷிய வர்த்தமானந்தெரிந்து சொல்லுகிறது மந்திரிகளுக்குரிய கடமை அதாயிற்று இராஜாஞானியென்றால் மந்திரிஞானியென்று சொல்லப்பட்ட மந்திரியை உன்னைப்போல் காணக்குங் கண்டதில்லையப்பா மந்திரி.

மந்திரிசொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

பொன்னினைத் திருடுவார்கள் பொருளினைத் திருடுவார்கள்
மன்னியவுலகிலின்ன மற்றெருன்றைத் திருடுவார்கள்
தன்னிகரில்லாயேக சக்ராபதிகளான
மன்னரைத்திருடவந்த மாதங்கியிவள்தானையா.

வசனம்.

கேளும் ராஜ பரமேஸ்பரா உலகத்திலே பொன்னைத் திருடுவார்கள் பொருளைத் திருடுவார்கள் இன்னம் எதையாகிலும்திருடுவார்கள் இந்த உலகத்தை யெல்லாம் ஒரு குடையிலாளப்பட்ட இராஜாக்களைத்திருடவந்த மாதங்கி இவள்தான் மகாராஜனே.

சகுந்தலை சொல்-வி-ம்-இ-ம்-கலியாணி.

மன்னவனரக்கனுற்ற மந்திரிகொடியவேங்கை
தன்னயப்பரிவாரங்கள் ஞானிகளாகுமானல்
அன்னமன்னவனெவ்வாறோ அவ்வாறேபிரஜைகளென்று
சொல்லுசாஸ்திரத்தைநன்றாய்ச் சோதித்திரமைச்சமாரே.

வசனம்.

கேளும் மந்திரிகளே இராசாவானவன் ராக்ஷதனும் மந்திரிகள் வேங்கையாகிய மிருகங்களாம் மற்றைச்சேனைகளெல்லாம் அவைகளும் (பரதன் சொல் வசனம்) எலைகளையாயிலைக்குறைத்துக் கொண்டிருக்கின்றவைகளாம் அம்மா அப்படிக்கு காமன் சொல்ல வேண்டும் மேலும் (எதாராஜா ததாப்ரஜா) என்று சொல்லப்பட்ட தரும சாஸ்திரத்தை நீங்கள் நன்றாய்ப் பரிசோதித்தவர்களைப்போற் காணகின்றதப்பா மந்திரிகளே.

இராஜன்சொல்-வி-ம்-இ-ம்- காம்போதி.

அடியென்னையறிவையா கானகிலேனுவுன்றனைத்தான்
குடியிருந்தோர்கள்கூடி குலாவிகொண்டாழ்ந்ததெப்போ
முடிபுனைமன்னர்மன்னர் முன்னின்றுமுழுவ்வெங்கத்
தொடுவேழுந்திடவேகற்றதோரணத்தேயபோர்க்கண்டாய்.

வசனம்

அடி பெண்ணே நீ அறிவையா உன்னைகானகிலேனெருநாளாகிலும் நாமிருவரும் கூடிக்குலாவிக் கொஞ்சிக்குலாவி யெப்போது வாழ்ந்தோம் நன்றாயிருந்தது பெண்ணாய்பிறந்தவள் இந்த ராஜசபையிலே வந்து தொடுவழக்குபேச வெங்கே கற்றுக்கொண்டுவந்தாய் போபோ பயித்தியக்காரி.

சகுந்தலை-சொல்-வி-ம்-இ-ம்-காம்போதி.

உன்னை கானகமென்காட்டி லொருத்தனுக்குனிதவத்தே
பன்னுமென்மேல்மோகித்துப் பட்டபாடறிவேன்மேலுந்
தன்னையுடனேசெய்த சத்தியமறிவேனிப்போ
தென்னைமோசஞ்செய்வா யென்றறியாமற்போனேன்

வசனம்.

கேளும்மகாராஜனே உன்னையானறிவேன் ஒருநாள் என்பிதாவாகிய கண்ணுவ மகாரிஷியினுடைய ஆசிரமத்தில் தனித்து வந்தவென்னைக்கண்டு மோகித்து அப்பொழுதுபட்டபாடெல்லா மறிவேன் எனக்குசெய்துகொடுத்த பரவசத்தையு மறிவேன் என்னைமோசஞ்செய்வாயென்று அறியாமற்போனேன் மகாராசனே.

இராஜன் சொல்-வி-ம்-இ-ம்-தோடி.

உன்னைநானறிந்ததென்ன வொருத்தனுப்வந்ததென்ன
கன்னியேயுன்னைக்காட்டிற்கண்டுமோகித்ததென்ன
தன்னையுடனேசெய்த சத்தியமானதென்ன
இன்னதென்றறியநன்று யெனக்கவையுரைசெய்வாயே.

வசனம்,

சபாசடிபெண்ணேநன்றாய்ச்சொன்னாய் நன்றாய்சொன்னாய் உன்னை நானறிந்ததும் காட்டிலேதனித்துவந்ததும்உன்னைக்கண்டு மோகித்ததும் சத்தியஞ்செய்துகொடுத்ததும் அவை யெல்லாமெனக்கு நன்றாய்த்தெரியச் சொல்லடி பெண்ணே.

சகுந்தலை-சொ-வி-ம்-இ-ம்-சாவேரி

கண்ணுவரிருப்பிடத்திற் காந்தர்வவிவாகஞ்செய்தே
என்னையுமென்னைக்கூடியின்றையத்தினம்போய்காலை
வண்ணமந்திரிகளாலே வரவழைத்திடுவேனென்று
மன்னும்வின்னறியச்சொன்ன வகைமறந்தாயோமன்னா.

வசனம்.

கேளும் மகாராஜனே நீ வனவேட்டையாடவந்தபோது கண்ணுவருடைய ஆசிரமத்திற்கு வந்து என்னைக் காந்தருவ விவாகஞ்செய்து பின்பு காலையத்தினம் மந்திரிகளால் உன்னை வரவழைத்துக்கொள்கிறேனென்று பூமிதேவி ஆகாய வாணியறியஎன்றலையைத்தொட்டு சத்தியஞ் செய்ததை மறந்துபோனீரோமகாராஜனே.

11

இராசன்சொல்-வசனம்.

ஆரடா அடா ஆசாரவாசற் காவற்காரர்கள் (ஐயா)அதோயிந்த குழந்தை ஆரோதெரியவில்லை இந்த மாரீசக்காரிமாயப்பொடி வைத்தி அழைத்துவந்தாற்போற்காண்கிறது ஐயையோ அந்தக்குழந்தை குகோரமாய்நிற்கிறதைப்பார்த்தால் எனக்குமிகவும்பரிதாபமாயிருக்கிறது அப்படி யெங்கேயாகிலும் எட்டஉட்காரச் சொல்லும் பின்ன (அப்படியே சொல்லுகிறேன்சுவாமி) அப்பாபரதமகாராஜனே (எனப் எங்கள் ராஜா உன்னை அப்படியெங்கேயாகிலும் உட்காரச்சொன்னா பா (பரதன்-வசனம்) அப்படியே உங்கள் ராஜாவைப்போய் உட்காரச் சொல்லுமப்பா (இராஜன்வசனம்) ஏது இந்தத்துஷ்டப்பயல் மிஞ்சின வயிருக்கிறான் சுத்தரிக்காயிற்கைகால்முளைத்தாற்போற்காண்கிறதே நல்லது செய்தால் பொல்லாங்கு விளைகின்றது பார்த் தீரா மந்திரிகள் சபாசு நன்றாய்ச்சொன்னான்,

இராஜன்-சொல்-வி-ம்-இ-ம்-தோடி,

புருஷகற்றுநன்றாய்ப்பொருந்தவேபுருஷவேண்டும்
களவுகற்றுந்தன்னைக் காக்கவேகற்கவேண்டும்
பிளவிதுவேபெண்புத்திப்பின்புத்தியாகையாலே
உட்விதற்கொருத்தர்வேண்டு மொருத்தியாய்வரவொண்ணாதே

வசனம்,

கேளுமிராஜராஜர்க்களே மந்திரிகளே புருஷக் கற்றால் நன்று பொருந்தப்புருஷவேண்டும் களவுகற்றால்தன்னைக்காக்கும்படியாக்கவேண்டும் இவளென்ன சமர்த்தாய்ப் பேசினாலும் பெண்புத்தி புத்தியென்று சொல்லுவார்களே அதற்குச்சரியாய்ச் செய்தாள் ஆன்னமொருகாரியஞ்செய்யலாம்மறந்துவிட்டான்அது உனக்குத்தோ கிறதா மந்திரி அல்லது உனக்குத் தோற்றுகிறதாமந்திரி எங்க த்தோற்றவில்லைசுவாமி) ஆனால் நான்சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள் அன்னவென்றால்அவனுடன்பெண்சாதிதான் அந்தப்பிள்ளை உன்பிள்ளை துதானதிவேனென்று ஒருசாட்சியையிட்டுக்கொண்டுவாரமற்றனி வந்தாளே இதுதான்இவள்பேரில் குற்றம் மற்றதெல்லாஞ் சரியாக்கின்றது மந்திரிகளே.

சகுந்தலை-சொல்-வி-ம்-இ-ம்- காம்போதி.

பொருந்துமாயந்தரத்தைப் பூமியைசாட்சிவைத்துக்
கருத்துடன்சேர்ந்தபின்பு கைவிட்டாயிதுபோதாதோ
இருந்துயோர்மனையாளுண்டேன் றெதிர்காட்டிதெல்லவேண்டும்
ஒருத்தனிபழியேனென்ற துன்னிலேகுறைவுமன்று

வசனம்.

கேளும் மகாராஜனே ஆகாயவாணி பூமிதேவி யிருவர் சாட்சியாய் பட்டத்துத் தேவியென்று காந்தருவவிவாகஞ்செய்து இப் போனபிறகு யேனென்று சாதிக்கிறீரே இது போதாதா ஆம் இன்னம் செ

காரியஞ்செய்ய மறந்துவிட்டீர் அதென்ன வென்றால் எனக்குப் பட்டத்துத்தேவியில்லையா இதோயிருக்கிறாளேயென்று ஒரு பெண்சாதியையழைத்து அவர்களைக்கொண்டு யென்னை அடி நீயெங்கேயிருந்தவள் உனக்குமென்புருஷனுக்குஞ் சம்பந்தமென்னவென்று பேசவிக்க மறந்துபோய்விட்டீர் இதுதான் உம்மிடத்திலுண்டான குற்றம் மகாராஜனே.

இராஜன் சொல்-வி-ம்-இ-ம்-காம்போதி

பண்டரிச்சந்திரன்றேவிப் பாலனைக்கொன்றாளென்று
விண்டதோர்பழிபெண்மீதில் விளைவித்தார்புருஷரானோர்
ஒண்டொடிபுருஷர்மீதி லுறுபழிபோடலெங்கும்
கண்டதுமிலையேயின்று கண்ணாரக்கண்டோம்பாரீர்

வசனம்.

கேளுங்கள் இந்தச்சபையிலுள்ளவர்களே முற்காலத்திலே அரிச்சந்திரமகாராஜன் மனைவியான சந்திரமதி யென்பவள் காட்டிலே சர்பந்தீண்டி இறந்துபோன தன்பிள்ளையை மயானத்திற்கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து கொள்ளிக்காசுக்கும் வெள்ளைத் துகிலுக்கும் காசிப் பட்டணத்துக்குள்ளே போகிறபோது வழியிலே கிடந்த ஒருபிள்ளையை அவளே கொன்றாளென் றல்லவோ ஆணாய்ப்பிறந்தவர்கள் பெண்ணாய்ப்பிறந்தவர்கள்பேரில் பெரும்பழிபோட்டார்கள் அப்படியிருக்கிறப்போது ஆணாய்ப்பிறந்தவர்கள் பேரில்பெரும்பழி போடப் பட்ட இந்தப்பெண்பிள்ளையை எல்லோரும்பார்த்தீர்களா சபையிலுள்ளவர்களே.

சகுந்தலை-சொல்-வி-ம்-இ-ம்-சாவேரி.

துதியரிச்சந்திரனோர்பொய்சொல்லமாட்டாமல்முன்பு
பதிமனைமகவிழந்து பறையனுக்கடிமையானான்
கதிரோமென்னும்வின்னோர்காட்டியென் றலையைத் தொட்டுத்
ததியிற்பொய்சொன்னானோ போற் றரணியிலில்லைமன்று

வசனம்.

கேளும் மகாராஜனே அப்படிக்கல்லவோ சொன்னீர் நான் சொல்வதைக்கேளும் ஆதியிலே என்பிதாவாகிய விஸ்வாமித்திரமகரிஷிக்காக அரிச்சந்திர மகாராஜன் ஒருபொய் சொல்லமாட்டாமல் நாடெல்லாமிழந்தும் பெண்சாதி பிள்ளையை விற்றும் தானும் புலையனுக்கடிமைப்பட்டும் பொய்சொல்லாத சத்தியகீர்த்தி யென்றல்லவோ பேர்பெற்றான் அப்படியிருக்கப் பேதமைக்குணமுள்ள பெண் பிள்ளையைத் தேற்றி நீயேயென்பெண்சாதி நானே யுன்புருஷனென்று சொல்லிப் பின்புமோசஞ்செய்த இராஜர்களை யிதுவரைக்கும் யாரும் கண்ணாரக் கண்டதில்லை (பரதன்சொல்வசனம்) எனம்மா நான்பார்த்தேன் (ஆரப்பா) இதோ யிருக்கிறாரே சந்திரவம்சத்திலேபிறந்து தெய்வமறியப் பொய்சொல்லப் பட்டமகாராஜா இவரொருவர்தானம்மா.

இராஜன்சொல்-வி-ம்-இ-ட-காம்போதி.

கண்ணுவர்மகளென்றான்முன் கழறியமலேயின்
பெண்ணைமாம்விஸ்வாமித்திர னின்றுமகளென்றாள்
திண்ணமாயினிமேல்மெள்ள சேர்க்கசம்பந்தங்காட்டு
வண்ணமாயெனக்குச்சொந்த மாமனார்மகளென்பளோ

வசனம்.

கேளுங்க ளிந்தச்சபையிலுள்ளவர்களே என்னதக்கது எழுத்தறவசித்தாலும் பெண்புத்தி பின்புத்தியென்று சொல்லுவார்களே அதற்குச்சேதாக்கிரம் பார்த்தீர்களா முன்பு நீ யாரென்றுகேட்டால் கண்ணுவ மகாரிஷியுடைய மகளென்று சொன்னாள் முகூர்த்தத்திலும் அப்படியேசொல்லாமல் பின்பு விஸ்வாமித்திரனுடைய மகளென்றுசொன்னாள் இதிலே இரண்டுபேச்சாய்ப் புரட்டிப் பேசினதை பெண்களுக்கு கேட்டீர்களோ கல்லது இனிமேலாயினும் விடப்போகிறாளா சாட்சாத் அன் தாயாருடனே கூடப்பிறந்த கவ்வம்மாள் மகளென்று சொல்லிச் சாதிக்கப்போகிறாள் பாருங்கள் சபையிலுள்ளவர்களே.

சகுந்தலை-சொல்-வி-ம்-இ-ம்-மோகனம்.

கதிர்குலத்துதித்தபேர்க்குங் ககனத்தில்விளக்குங்காய
மதிகுலத்துதித்தபேர்க்கும் வாய்மூறையுள்ளதன்றோ
அதிபெருவிஸ்வாமித்திரன் சுடர்குலத்தரசனென்றும்
வதியுமுன்மாமனென்று மழுவையுமெடுப்பேன்கண்டாய்.

வசனம்.

கேளும்மகாராஜனே சூரியவம்சத்து ராஜாக்களுக்கும் சந்திரவம்சத்து ராஜாக்களுக்கும் பெண்களைக்கொள்ளல் கொடுத்தலாகிய சம்பந்தத்தில் விஸ்வாமித்திரமகாரிஷி சூரியகுலத் தரசனென்றும் அவனெனக்குத்தகப்பனென்றும் உனக்குமாமனென்றும் எனக்கு நீ கணவனென்றும் மழுவையுமெடுப்பேன் மகாராஜனே.

இராஜன்சொல்-வி-ம்-இ-ம்-காம்போதி.

தொழுதவிழ்த்திருச்சகுக்குச் சொர்க்கத்தையுன்பெண்ணை
கொழுமையாம்விஸ்வாமித்ரன் குடிகேடன்மகளியானால்
மழுவையுமெடுப்பாயிந்த வையகத்தைப்புகழிழ்ப்பாய்
வழுவிலாவுள்ளங்கையில் வைகுந்தமுங்காட்டாயோ.

வசனம்

ஆ ஆ கேளும் பெண்ணே அந்தவிஸ்வாமித்திரமகாரிஷி யென்பவர் ஒருதிரிசங்குமகாராஜனை இந்தப்பூமிக்கும் அந்தச் சொர்க்கத்துக்கும் ஆகவொட்டாமல் அந்தரத்திலே நிலையிட்டுத்திரிசங்கு சொர்க்கமொன்றுண்டாக்கி அவனைத்தலைகீழாய்க் கட்டிக்கொண்டிருக்கச் செய்தான் அவனுடையபின்னோர்களான அரிச்சந்திர மகாராஜனுக்குப்பெண்சாதி பிள்ளையுதவமதும் பெண்சாதி பிள்ளைகளுக்குந் தானுதவாமலுந் தனித்தனி அலையத்தக்கதாக அவனைக்கெடுத்துவிட்டான் அப்படிப்பட்ட

விசுவாமித்திர மகாரிஷிக்கு நீ மகளென்று சொல்லுதலால் மழுவையு மாத்திரமா யெடுப்பாய் இந்தப் பூலோக முழுமையுங்கவிழ்த்துப்பேர் உள்ளங்கையிலே வைகுந்தமுங் காட்டுவாய் நீ சும்மாவிடுவாய் இனி ப்போகிறாயா கல்லது ஆ ஆ ஆ.

சகுந்தலை-சொல்-தரு-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி- ஆதிதாளம்.

ஐயோபாவி — தெய்வமே — நானிந்த
அலதிப்படவிட்டாயே தெய்வமே
வையகத்தையாளவந்த மகனைநான்பெற்றெடுத்து
வலக்காரமாய்வந்தேனே — தெய்வமே
மணிமுடிசூடவந்த மகனைராஜன்பெற்றேனென்று
மனமகிழ்ந்திருந்தேனே — தெய்வமே
மணிமுடிசூடவந்த மகனுக்கிந்தவிதி
வருமென்றறியிலேனே — தெய்வமே
அன்னையுடனேகூடி யருமையாய்விளையாடி
அகமகிழ்ந்திருந்தேனே — தெய்வமே
அன்னைவிடத்திலிந்த வதர்மமிருக்குமென்றே
அறியாமற்போனேனே — தெய்வமே

சகுந்தலைசொல்-வி-ம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி.

அரிகரியென்னபாவமரசனார்சொன்னவார்த்தை
எரிகிறநெருப்பின்மீது லெண்ணெய்விட்டாற்போலச்சு
தரணியையாளுமன்னர் சத்தியமறந்தாரானால்
அரிவையரென்னசெய்வார் நீதிக்கென்செய்குவேனே.

வசனம்.

அரிகரி நாராயணா ஈதென்னபாவம் இந்தமகாராஜன் சொல்லுகிற வார்த்தை யெரிகிற நெருப்பிலே எண்ணெய் விட்டாற் போலாச்சுது நீதிநெறியறியாமல் உலகையாளப்பட்ட ராஜாக்களே அசத்தியம் பேசினால் ஸ்திரீகள் என்னசெய்யப் போகிறார்கள் இந்த அநீதத்திற்கு நானென்னசெய்வேன் கர்த்தனே.

இராஜன்சொல்-வி-ம்-காம்போதி.

பெண்களினுன்னைப்போலும் பெருமிதஞ்சொன்னபேரைக்
கண்களிற்கண்டதில்லைக் காதினுங்கேட்டதில்லை
மண்களிற்பிறந்தோரும்போல் வன்னெஞ்சம்படைத்தாரில்லை
எண்களின்மன்னர்மீது விடுத்ததைப்போடலாமோ.

வசனம்.

ஆ ஆ ஆ இந்தப்பூலோகத்தில் உன்னைப்போல் நிந்தை சொல்லப் பட்ட பெண்களைக் கண்களிலேயுங் கண்டதில்லை காதினாலேயுங் கேட்டதில்லை ஆயினும் நீ வன்னெஞ்சுபடைத்தவச்சற்றுமென்று ல் இராஜாக்கள் பேரிற்குறை நீ நிந்தையைச் சொல்லுகிறதுபாபமா கன்றாயிருக்கின்றது போபோ பதித்தியக்காரி.

சகுந்தலை-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-கண்டா-ஆதிதாளம்.
கண்ணுவரிருப்பிடத்தி லென்னைமுடனன்று வந்தீர்மன்னவனே - என்
னைக் - கண்டவுடனே விரகங்கொண்டு பிரேமையாகி நின்றீர்மன்
கண்ணுவரறியாதென்னைக் கலியாணஞ் செய்தபின்பு மன்னவனே - இ
ப்போ - காதலுடனே யணைந்தால் கீதியதே என்றுசொன்னீர் மன்
கண்ணுவர்வருமளவு மென்னுயிர் தரியாதென்றீர் மன்னவனே - நான்
காந்தருவ மணமாக விந்தையாய்க் கூடுவே மென்றீர் மன்னவனே
பெண்ணரசிள கலியாணபெண்ணினல்லா ளுண்டோ வென்றால் மன்
(னவனே-கேளாய்
பெண்ணேயுன்னை யல்லால் வேறு பெண்ணைக் கொள்வதில்லையே
(ன்றீர்மன்னவனே
பெண்ணு மென்னையல்லால்வேறு பெண்ணைத் தேடுவீரென்றால் மன்ன
(வனே பெண்ணே
பெண்ணுவதென்னடி நீ யென் பட்டத்து தேவி யென்றீர் மன்னவ
உனையணைந்தாலென் மகனுக் கென்னவழியென்று கேட்கமன்ன - அ
உன்மகனுக்கே யென தரசுமுடி சூட்டுவே னென்றீர் மன்னவ
மையல்தலைக்கேறிமிக மயக்கங் கொண்ட வேளையில் மன்னவ - நா
வசப்பட வேண்டு மென்று பசப்புவார்த்தையியன்றீர் மன்னவனே
வையகத்தை யாளுஞ் சந்த்ரவமிச பதிகாவென்றீர் மன்னவனே-வே
வாய்மை தப்பினு மெந்தன் வாக்குதப்பாதென்று சொன்னீர்
செப்பமுடனே சத்தியஞ் செய்யுமென்று சொன்னவில்மன்ன- பூ
-தேவியர்காயத்தைக் கூவியே சாட்சியிட்டீர்மன்னவனே
தப்பிதம் வாராதுன்றனைசதிசெய்யே னென்றுசொன்னீர்மன் - அ
சட்டமுடனே றலையைத் தொட்டுசத்தியஞ்செய்தீர் மன்னவ.

இராஜன்சொல்- வி-ம்-இ-ம்-காம்போதி.
மந்திரிமாரேயிந்த மாரிசக்காரிகற்ற
தந்திரவிந்த்ராஜாலச் சமர்த்திற்கேமெச்சவேண்டும்
விந்தையிதெவர்கேட்டாலு மெய்யென்றேயினைப்பாரிந்த
விந்தைசொல்லுந் திருட்டு நீலியைநாமென்செய்வோம்.

வசனம்.
கேளுங்கள் இராஜ ராஜர்க்கவே மந்திரிகளே இந்தமாரீசக்கா நி
ற்றிருக்கிற இந்திர சாலம் மகேந்திர ஜாலம் ஜெகஜாலம் செப்பிடு வி
த்தை இவளுக்கே மெச்ச வேண்டும் ஆனாலும் இவள் சொல்லுகிற க
தைகளையக் கேட்போர்க் கெல்லாம் மெய்யென்றே தோற்றப் படு
இப்படிப் பட்ட வித்தையை சொல்லுகி றவளை நாமென்னசெய்யலா
மந்திரிகளே.

மகததேசாதிபதி-சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.
பூதலத்தரசேநீயும் பொய்யொருக்காலுஞ்சொல்லாய்
வேதம்பொய்த்தாலுமிந்த மெல்லிபோய்சொல்லாளையா

ஏழிலாமுடவனுக்குமெருதுக்குக்கோபமான
தீதியிதாளுமிந்தவித்தையார்கொள்வாரையா.

வசனம்.
கேளும் இராஜ பரமேஸ்பரா தேவரீர் ஒருக்காலும் பொய்சொல்லா
த் சத்தியகீர்த்தி இந்த அம்மாளுடைய முகவிலாசத்தையும் வசனத்
தையும்பார்த்தால் வேதம் பொய்த்தப்போனாலும் ஒருக்காலத்திலும்
பொய்சொல்லாதவள் போற்றோற்று கின்றது நாம்யாருக்கென்று சொ
ல்லலாம் ஏறச்சொன்னால் எருதுக்குகோபம் இறங்கச்சொன்னால் முட
வனுக்குக்கோபம் இதை யார் கடவு நிலைபாகச் சொல்லப் பட்டவர்க
ள் மகாராஜனே.

இராஜன் சொல் வசனம்.
ஆ ஆ இப்படியல்லவோ சொல்லவேண்டும் ஓ மகததேசாதிபதி
இந்தச்சபையிலேவந்து வித்தையைச் சொல்லுகிற நீலியாகிய இவளைஎ
ன்னசெய்யலா மென்று நான் கேட்டால் இது சத்தியம் அசத்தியமெ
ன்று கண்டித்துச் சொல்லவேண்டும் அதைவிட்டு நீயும் பொய்சொல்லா
ய் அவளும் பொய் சொல்லாளென்று சொன்னால் என்னிடத்திற் பொ
ய்மையுண்டென்றல்லவோ காண்கிறது (சாருண்டனுபட்டி கண்டமேசா
ரா) னைக்கேற்றபடியென்று சொல்லுவார்களே அதைப்போல கோ
ஞ்சம் ஒட்டவைக்கிறாய் ஏதுகாணும் நீயே நேக்கண்டத்தைச் சொல்லி
ப்போட்டாய் சபாசு இவளை யென்னசெய்யலாஞ் சொல்லுங்காணும் ஓ
கேகயதேசாதிபதி.

கேகயதேசாதிபதிசொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.
உந்தனைப்பார்த்துப்பிள்ளை யுருவத்தைப்பார்த்தாலிந்த
மைந்தனுன்மைந்தனென்றேவையகமுழுதுஞ்சொல்லும்
வந்திடுமாதைநீயென்மனைவியென்றேசொன்னாலும்
இந்தகல்லுலகிலுள்ளோரியாவருமிதையொவ்வாரே.

வசனம்.
கேளும் இராஜபரமேஸ்பரா முப்பத்திரண்டிலக்கணமும் வாய்த்த
உமதுருவத்தைப்பார்த்து இதோவந்திருக்கிற பிள்ளையினது உருவத்
தையும் பார்த்தால் தேவரீருடைய மைந்தனென்றே உலகத்தார் சொ
ல்லுவார்கள் மேலும் இந்தக்கற்புள்ளமாதை நீரென் மனைவியென்றே
சொன்னாலும் யாவரும் ஒப்புக் கொள்ளார்கள் மகாராஜனே.

முதல்மந்திரிசொல்-வி-ம்-இ-ம்- ஆனந்தபைரவி.
தோகைசூர்ப்பனகைமுன்னுடுவிராகவனைகண்டு
மோகங்கொண்டதற்க்கேகாது மூக்கும்போய்வசையுங் கொண்டாள்
ஆகவுன்றனையுமுன்றனாசையுன்சமர்த்தினாலே
ஏகமாய்க்கொள்ளவந்தவிவளேயென்செய்வதையா.

வசனம்.

சுவாமி முற்காலத்திலே சூர்ப்பனகை யானவள் தசரத ராமனைக் கண்டு மோகித்து என்னை யணையவேண்டுமென்று சொன்னமாத்திரத்திலவ்வளவு மூக்கும் காதும்போய்ப்பங்கப்பட்டது மன்றியிக்கைக்கிட்டாளுள் அப்படியிருக்க நீயே என்புருஷனை நீங்கிப் பெண்சாதியாயப்பட்ட அரசாட்சி என் பின்னைக்கே யாணிபாட்சி யென்று உண்டவராம் புரட்டவந்த உத்தமியை என்னசெய்யலாகுஞ்சுவாமி.

உவமை மந்திரி சொல்-வி-ம்-இ-ப்- ஆனந்தபைரவி.

மழுவையுமெடுப்பார்பாம்பின் வாயிற்கையிடுவார்ஞூனும்
அழலினிற்குளிப்பாரானை யாக்கினைக்கஞ்சாபொல்லாப்
பழியென்றுகாணரிக்கப்பாரினிற்பெண்களானோர்
எழுமனத்தவலைவல்ல லெவராலுமுடியாதையா.

வசனம்.

கேளும் ராஜபரமேஸ்பரா இந்த உலகத்திலுள்ள பெண்களானவர்கள் மழுவையுமெடுப்பார்கள் பாம்பின் வாயிலும் கையிடுவார்களக்கினியிலுங்குளிப்பார்கள் ஆக்கினைக்கு மஞ்சார்கள் பழிக்குமஞ்சார்கள் அவர்களை வெல்லுவதற்கு எவராலுமுடியாது மகாராஜனே.

இராஜன் சொல் வசனம்.

சபாசு மந்திரி நீ சொன்னது மெய்தான்மெய்தான் நன்றாய்ச்சொன்னீர் நன்றாய்ச் சொன்னீர் இப்படியல்லவோ சொல்ல வேண்டும் பளாபளா.

சருந்தலை-சொல்-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

ஐயையோ நாதனி யாயம் எனக்-கார்சொல்லுவார்
உமக்-கேசொல்லுவார் ஞாயம் (ஐயை)
அறியாதவென்னையே மாற்றி-க்கலி
யாணமென்றேபொம்ம லேற்றி-உன்மே
லாசைகொள்ளமிகத் தேற்றி-கழுத்
தறுத்தாயிதல்லவோ நேத்தி
குறியாமலென்சொல்லைக்கொள்ளாமலேதேதோ
கூறுகிறீர்மடைமாறுகிறீர்போம்போம் (ஐயை)

இராஜன் சொல்-தரு-மேற்படி-இ-ம்-தாளம்.

போபோபயித்தியக் காரி-வாய்ப்
பூசலத்தாய்மகாராஜன்சபையேறி (போபோ)
ஆரடிநீபெண் ணேவி-யுன்னை
யார்தொட்டுக்கட்டினார் தாலி-சற்றும்
அஞ்சாமற்செய்கிறாய் கேலி-நான்
அறிகிலனே இந்தச் சோலி

யிப்பாண்மன்னர் சபைதனிலேநின்று
பேசுகிறாய்முற்றுஞ் சாதிக்கிறாய்சீ

சருந்தலை சொல் தரு. (போபோ)
மன்னவர் தேனின்றுபெண் ணோன்-சொலவி
வாழ்ந்தவருண்டோவிவ் தாரம்- மன்னர்
வாழ்க்கையெல்லாநீதி சாரம்- அதை
மறந்தாலுண்டோபரி காரம்-
சொன்னமொழியெல்லா மில்லையென்றிப்போது
சொல்லுகிறீர்வாயால் வெல்லுகிறீர்போம்போம் (ஐயை)

இராஜன் சொல் தரு.

வீணாவீணாநீ போடி - புலி
வேந்தர்மேல்வில்லங்கந் தேடி - தலை
வெட்டவந்தாய்வாயை மூடி- உன்சொல்
வெல்லாதடிகுடி கேடி
ஆணன்பேர்முன்னே பெண்ணுடகங்கட்டி
ஆடுகிறாய்பழி போடுகிறாய்சீ (போபோ)

சருந்தலை சொல் தரு.

பொய்வந்ததுமெய்யை வெல்லாது-மன்னர்
பொய்சொன்னாற்செங்கோல் செல்லாது-அவர்
பூமியும்வாழ்வும் நில்லாது- விட்டுப்
பேர்கொண்டபெண்பாவம் பொல்லாது
செப்பவனத்தினி லென்னுடனீர்சொன்ன
சேதியெங்கேமறு நீதியெங்கேபோம்போம் (ஐயை)

இராஜன் சொல் தரு.

எங்கேநற்றாயித்த வித்தை- ஏதோ
என்சொல்லுவேனுன்றன் சித்தை- பெண்கள்
ளார்சொன்னார்முன்பி னிந்தை- நீ
யெடுத்தாக்கவிழ்ப்பாய் ஐந்தை
பங்கம்வருமென்று சற்றுமெண்ணாமல்
பாராமல்வீணாய்த் தேறுவல்பேசுறாய் (போபோ)

சருந்தலை சொல் தரு.

வனத்திற்றனக்கா மேந்தாய்- என்மேல்
மையல்கொண்டிச்சை கொண்டாய்-
வாய்மைப்பாசைக் தந்தாய்- இன்று
வல்லாண்மைகாட்டத் துணிந்தாய்-
தனித்தவன்வார்த்தையை நம்பினேனட்டாற்றிற்
கைவிட்டீர்சொன்ன மெய்யைவிட்டீர்போம்போம் (ஐயை)

இராஜன் சொல் தரு.

வனவேட்டைக்கான்வந்த போது- உன்னை
வழியிலே நான்கண்ட தேது- மட

தரைக்ப்பவோன் — ஞுது- உக்நன்
வார்த்தையெல்லாம்வெறுந் — ஞுது
கனமானவுன்னுடத்ராணியெல்லாமிங்கே
காட்டுகிறாய்சும்மாகீட்டுகிறாய்சீசீ (பேபோ

சகுந்தலை சொல் தரு.

சதிபுருஷர்க்கித்த — வாதா- இந்தத்
தாணியெல்லாம்பழித் — காதா- மனஞ்
சற்றுகிலுமிரக் — காதா- இது
தர்மமோவென்பிராண — நாதா
புத்மோகந்தன்னிலே போதித்தவெல்லாம்போய்ப்
போர்செய்கிறீரெனைத்தூர்செய்கிறீர்போம்போம் (ஐயை

இராஜன் சொல் தரு.

ஆறுநீயே — சமர்த்தி- உனக்
கார்சொன்னதோவித்த — புத்தி- உற
வாடவந்தாய்மென்ன — யெத்தி- பெண்க
ளாலவர்க்கேவரும். — வெற்றி
தாளுகவேவந்திங்கில்லாததும்பொல்லாதுஞ்
சண்டிக்கிறாய்மெய்போற் கண்டிக்கிறாய்சீசீ (போபே

சகுந்தலை சொல் தரு.

வலியவென்மேலாசைப் — பட்டாய் நீயென்
மனையாளென்றேதலைத் — தொட்டாய்- பூமி
வானத்தையுஞ்சாட்சி — யிட்டாய்- அந்த
வார்த்தையெங்கேவிட்டு — விட்டாய்-
மெலியோர்க்கிரக்கமதுன்சபையோர்க்கெல்லாம்
மெய்க்கச்சொன்னீர்தாமிற்கச்சொன்னீர்போம்போம் (ஐயை

இராஜன் சொல் தரு.

அபுருபமானபெண் — டாட்டி- உன்னை
யல்லாமற்கிடையாதோ — நாட்டில்- முன்பின்
அறிந்தாப்போலொருசொல்லைக் — காட்டி-கொட்டி
யளக்கிறாயேகைவை — நீட்டி
விவகாரமேது வழக்கேதுநீயேது
வெற்றிக்கொண்டாய்சண்டைப் பற்றிக்கொண்டாய்சீசீ (போபே

சகுந்தலை சொல் தரு.

ஏறவிட்டேணியைத் — தாழ்த்தி - பெல்ல
இறக்கிவிட்டாய்முன்சொல் — மாற்றி - இப்போ
கேலிதஞ்செய்வதோ — கீர்த்தி - ஈ
தேர்க்குமோமன்னர்க்குக் — கீர்த்தி
இறையாகவுஞ்சொல்லை கம்பினேனைத்தெருவில்
நிற்கவிட்டிருந்தன் வெட்கங்கெட்டீர்போம்போம் (ஐய

இராஜன் சொல் தரு.

எப்போநீயென்னைக் — கண்டாய் - அம்மா
பேனடிபெருமை — கொண்டாய்- மான
மெல்லாம்விட்டு — விண்டாய் - வெட்டி
எதிருவன்பாசிரு — ஆண்டாய்
தப்பானகாரியமென்னைப்பாராமற்
சாதிக்கிறாய்மெய்போல் வாதிக்கிறாய்சீசீ (பேபே)

சகுந்தலைசொல்- வி-ம்-இ-ம்-முகாரி.

பொற்கொடிநீயேயென்று பொருத்தவேயிதவுசொல்லிச்
சர்க்கரைக்கஞ்சிவார்த்து தழுவினகாலம்போச்சு
தொக்கவோடங்கடந்தா லோடக்காரனுக்கோர்சொட்டென்
றிக்கதையெனக்கேசெய்தாயிதுவோவுன்நீதிமன்னா.

வசனம்.

கேளும்மகாராஜனே நீயே என்பெண்சாதி நானே உன்புருஷன் என்று இதவுவார்த்தைகளைச்சொல்லி சர்க்கரைக்கஞ்சி வார்த்து தழுவினகாலம்போய்விட்டது அது எப்படி யென்றால் ஓடங் கடந்தால் ஓடக்காரனுக்கு ஒருசொட்டென்று சொல்லுவார்கள் அக்கதை யெனக்கே கிடைக்கச்செய்தாய் இதுதானா உன்னுடைய மனுநீதி மகாராஜனே.

இராஜன் சொல் - வி - ம் - இ - ம் - ஆனந்த பைரவி.

பழமொழியெழுதிக்கற்றாப்படிக்கின்றபசப்புக்கள்ளி
மொழியுமுன்சமர்த்தாலிக்கேமோசம்போவார்களில்லை
பிறழிலாவேட்டிபூண்டேன் பிள்ளையென்றழைத்துவந்தாய்
இழிவுறுபயனுநீயு மிவ்விடம் விட்டேகு நீரே.

வசனம்.

ஆ ஆ சபாஷடிபெண்ணே யிக்கதைவார்த்தைகளை யெல்லாம் எழுதி சாற்றுக்கொண்டு இந்தச்சபையிலே வாசித்துப் பேசவந்தாய் என்னடி பசப்புக்கள்ளி உனது சமர்த்திலே மோசம் போவார்களொருவருமில்லை என்பிள்ளையென்று மாயவேட்டிபூண்டு அழைத்துவந்தாயே அந்தப் பிள்ளையைவிட்டுக் கொண்டு இந்தச் சபையை விட்டு அப்புறம் போடி பயித்தியக்காரி.

சகுந்தலை சொல்-வி-ம்-இ-ம்-தோடி.

அன்னாளிந்தசாதன்முன் பறுபதாயிரவல்லாண்டு
பிள்ளையில்லாமலங்கிப் பெருமூசமுடித்தப்பெற்றான்
என்னாறுகுலம்விளங்க வெய்தியமைந்தன்றன்னைத்
தள்ளிவிட்டவனாயிந்தத் தாணியிற்காணேனமன்னா.

வசனம்.

கேளும்மகாராஜனே ஆதியிலே ஒருதசரத மகாராஜா வானவர் தக்குப் பிள்ளையில்லையென்று அறுபதினாயிர வருஷம் வருந்தி யெக்ஞ வேள்வியைச் செய்து பிள்ளைகளைப் பெற்றார் அப்படி யிருக்க நான்

ன் முன்செய்த தபோபலத்திஞலேபிறந்தபிள்ளையைத் தள்ளிவிடப்ப டடபேர்களை இந்த உலகத்தில் உண்டோயல்லாமல் நான் வேறொருவ ரையுங்கண்டதில்லை மகாராஜனே (இராஜன்வசனம்) ஆ ஆ மந்திரி (சு வாமி) நீ மந்திரி (ஐயா) இவள்தற்குத தருகிவாக்கக்கொண்டுவந்த க டடுக்கதையைப் பார்த்தீர்களா அப்பா யிவளுஞ் சமாதியா யிருக்கிறு ள (ஆம் சுவாமி.)

சகுந்தலைசொல்-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

வள்ளலின்பேர் சொல்லபிள்ளை வேண்டுமென்று
மாதவத்தைபுரிவார்கள்- இந்த
பூதலத்திற்றிரிவார்கள் - பெற்ற
பிள்ளைவேண்டாமென்று தள்ளிவிடுவதுபேருலகிலுண்டோ மன்னவ

இராஜன் சொல்-தரு-பேகடை-இ-ம்-ரூபகதாளம்.

பிள்ளைவேண்டுமென்பவர்களுக்கிதுயாரென்று
பிள்ளைதானென்பேர் சொல்லுது- உன்றன்
கள்ளக்கோலங்களெல்லாஞ் செல்லாது- அடி
பள்ளப்புக்கிட்டுபெல்லையெல்லாந்தப்புகிறாய்நீ யோசியாய்நீ

சகுந்தலை சொல் தரு.

கட்டழகிநீயேபட்டத்துத்தேவியென
கண்ணேயென்றனைபுட ஜவாந்திர்-அடி
பெண்ணேயென்றெனதுகை கலந்திர்-அப்போ
கிட்டவாயென்னடா மெட்டலில்லென்றென்னைக் கேளிசெய்யலாமோ மன்னவனே

இராஜன் சொல் தரு.

இஷ்டமாய்த்தேடிவந்து [illegible]
மனைக ஜாடேயென்னடா தேரு-உன்றனை
மொக்கந்தந்நிகுத்தடையேற்தா-தக்க
கட்டுக்கதைசொல்லவிட்டவந்தாயப்போபோ கள்ளச்சிறுக்கியாரடி

சகுந்தலை சொல்-தரு.

ஆதிமனுமுறைநீதிசெய்யுமன்னர்க்
காகாதுபொய்பேசல் - செலும்-விட்டு
போகாதுகாண்பெண்பாவஞ் சேரும்-இந்தப்
பேதைமனம்நொந்துவிடச்செய்தாலினிவரும்பெரும்பேறாயிருக்குமோ மன்னவனே

இராஜன்சொல்-தரு.

நீதிகேள்பெல்லாஞ்சாதகமாய்கற்ற
கலியென்பர்மெய்தானே போடி-இக்க
[illegible] குடிகேடு-உன்றன் போடி
வேதனையைக்கொடுத்தமேன்மையைச்சொல்லாதேவீணபேச்சுபேசாதே

சகுந்தலை-சொல்-வசனம்.

அப்பா மகனே பரதா எங்கள் ஸ்வாமியே (ஏனம்மா) நானும் பொய்யானதை வாரத்யும் மாமி நீயும் இந்த மகாராஜனுக்குப் பிறந்த

பிள்ளையுமானால் இந்த அரசன் பொய்மையொழிந்து அண்டம் படி லெ ளறு வெடிக்காதா இனிமேனசெய்வேன் கர்த்தனே.

இராஜன் சொல்-வி-ம்-இ-ம்-காம்போதி.

என்னதான்கற்றுனிந்த விந்திரஜாலக்கீலி
இன்னமும்பொறுத்திருந்தா லிதைவிடவனந்தஞ்சொல்வாள்
பன்னியவீரரேயிப் பயலையுமிவளையுந்தான்
மென்னியைப்பிடித்திழுத்து வெளியினிற்றள்ளுவீரே.

வசனம்.

ஆ ஆ இக்தநீலி இந்திரஜாலம் மகேந்திர ஜாலம் என்னதான் கற் றுள்காணும் இன்னமிவள் வாயைப் பார்த்துக் கொண்டே யிருந்தால் இவள் இராஜ்ஜியமெல்லாமிங்கே செலுத்துவாள் ஆடா அடா போர் வீரரே இந்தப்பயலையும் இவளையும் [illegible]தைப்பிடித்து சீக்கிரமாய்வெ ளியிலே தள்ளிவிடுங்கள் (போர்வீரர் சொல் வசனம்) ஆரம்மா (ஏன ப்பா) ஆரம்மா (ஏனப்பா) எங்கள் ராஜா உங்களைக்கழுத்தைப்பிடித்து வெளியிலே தள்ளிவிடச் சொன்னார் போகிறீர்களா இல்லையா (சகுந் தலை சொல் வசனம்) அப்பா நீங்களெங்களைத் தள்ளவேண்டாம்நாங்களே போய்விடுகிறோமப்பா.

சகுந்தலை சொல்-வி-ம்-இ-ம்-கண்டா.

பெரியோரில்லையோபெண்களையும்பெற்றோரில்லையோமானமுன்ன
உரியோரில்லையோவென்றனுக்கிங்கொருகதியில்லையோநீதிசொல்லும்
அரியோரில்லையோவொருவருக்குமருளையில்லையோயதொன்றுக்
தெரியாவேழைபென்பதற் றெய்வமில்லையோ ஜகதீசனே.

சகுந்தலைசொல்-தரு-இ-ம்-கண்டா-ஆதிதாளம்.

அவனிதனிலொருவரக்கிரமஞ்செய்தாரானால்
அரசர்தண்டிப்பதுண்டு தெய்வமே
அரசரேயிப்படி யநியாயஞ்செய்வாரானால்
ஆரிடம்சொல்லுவேனே தெய்வமே
மிதித்தகொம்புமுறிந்து பிடித்தகொம்புமொடிந்து
விழுந்துவாய்போலாமேனோ தெய்வமே
வெந்தனெஞ்சிலே வார்த்தையை கட்பிவேனேனக்கிந்த
விந்தவருமொழிநீப்ப தெய்வமே
விளைந்தபயிரைமாடு [illegible]டுப்பட்டுமேய்ந்ததானால்
வேலியிடுவாருண்டு தெய்வமே
வேலிதானேபிட்ட பயிரைமேய்ந்ததானால்
வேறெனைச்செய்வது தெய்வமே
ஆனையிழுக்கப்பார்த்தே யானைகாரக்கொண்டாப்போல்
அகப்பட்டுக்கிருந்தேனே தெய்வமே
ஆனையிழுக்கும்பாருங் [illegible]வக்கப்போருமேயென்
[illegible] தெய்வமே

மாத்திலிருக்கசொடி மலைமேற்பட்டர்க்குதென்று
மகிழ்ச்சியாயிருந்தேனே — தெய்வமே
மாமுங்கணுமலக்க மலையுங்கரணுமல்மலர்வின்
வாடுங்கொடிபோலானேன் — தெய்வமே
நீதியில்லையோகல்ல நிலைமையில்லையோபாரில்
நிசமுமில்லையோவையோ — தெய்வமே
நீதிவலமைவார்த்தை நிசமாய்ப்பேசினவெல்லாம்
நீயறியாயோவையோ — தெய்வமே
அண்டநிழலில்லாமல் பாதகித்திடுதலன்
நயனர்விதிப்படியோ — தெய்வமே
ஆதியிற்சாட்சியாகவிருந்த வாகாசவாணி
அபயமபயமையோ — தெய்வமே

பொது வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் ஆதியிலே துஷ்யந்த மகாராஜனுக்குஞ் சகுந்தலையம்மனுக்கும் நடந்த விருத்தாந்தங்களுக்கெல்லாஞ் சாட்சியாகவிருந்த ஆகாசவாணிவந்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

ஆகாசவாணி சொல்-வி-ம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

மன்னனேகேளாயன்று வனத்தினிற்சகுந்தலைக்காய்
என்னைநீசாட்சிவைத்தே யியம்பியவாய்மைக்கெல்லாம்
இந்நிலமதுசாட்சி யிமையவர்சாட்சியந்த
கன்னியைத்தவிர்த்தப்பேசல் ஞாயமோமன்னர்மன்னா.

வசனம்.

அகோ கேளுந்துஷ்யந்த மகாராஜனே ஆதியிலேநீவனவேட்டைக்காடவந்தபோது கண்ணுவ மகாரிஷியினுடைய ஆசிரமத்துக்குத்தனித்துவந்து இந்தச்சகுந்தலையைக்கண்டு மோகங்கொண்டு நீயே என்பட்டத்துத்தேவியென்றும் உன்வயற்றிற்பிறக்கும் பிள்ளைக்கு முடிதரித்திடுவேனென்றும் பூமிதேவியையும் என்னையும் சகலதேவர்களையுஞ் சாட்சிவைத்து இந்தப்பெண்ணைக் காந்தருவ விவாகஞ்செய்து நாளை மந்திரிகளாலே வரவழைத்துக்கொள்ளுகிறேனென்று சொல்லி அஸ்தினாபுரத்துக்கு வந்துவிட்டாய் அதுமுதல் ஏழுவருஷ காலமாயிருந்து இப்போது உன்னிடத்திற்கு உனது குமாரனை பரதமகாராஜனை அழைத்துக்கொண்டுவந்தமகாபதிவிரதையை இந்த ராஜசபையிலே பங்கப்படுத்துகிறது தர்மமல்ல நான்றிருவுளமறியச்சொல்லுகிறேன் இவளேஉன் மனையாள் இந்தப் பிள்ளையேஉமது குலசிரேஷ்டனாகிய புத்திரன் இவர்களுடன் கூடிவாழ்ந்திருப்பையேயாகில் ஆசந்திரார்க்கமாய் எல்லாசம்பத்துகளையும் பெற்றுச்சுகமாயிருப்பாய் துஷ்யந்தமகாராஜனே.

பொது விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

வந்தவாகாசவாணி வழுத்திடக்கேட்டபோது
மந்தாரப்புயத்துவேந்தர் மனமகிழ்கூரத்தேவர்
துந்துபிமுழங்கவானிற் றொடுகடல்வைய மெங்கும்
அந்தரத்திமையோரெல்லா மலர்மழைசொரிந்திட்டாரே.

இராஜன்சொல்-வி-ம்-இ-ம்-காம்போதி.

அப்பனேவாராயென்ற னழகுகண்மணியேவாராய்
இப்பெரும்புவியையாளு மென்குலக்கொழுந்தேவாராய்
ஒப்பிலாப்பரதனென்னு மொளிர்மணிக்குன்றேவாராய்
செப்புமென்மகனேவாராய்ச்செல்வனேயருகில்வாராய்.

இராஜன்-சொல்-வி-ம்-இ-ம்-காம்போதி.

எந்தனுருயிரேயின்னே யென்னிருகண்ணேபெண்ணே
உந்தனுக்குரைத்ததெல்லா முண்மையேமேலுமிந்த
வைந்தளிவதுலகையாள மனதினிலெண்ணாமலாக
நிந்தையில்லாமற்செய்தே னீபொறுத்தருளுவாயே.

வசனம்.

கேளும் என்னுருயிரே யென்னிருகண்மணியே எனது காமாக்ஷமே நான் உனக்குச்சொன்னவார்த்தைகளெல்லாமெய்தான் ஆகிலும் மேதான் உனக்குச்சொன்னவார்த்தைகளெல்லாமெய்தான் ஆகிலும் வேதமாத்திரத்தில் என் பிள்ளைதான் பெண்சாதிதானென்றுறைப்புவிகேவேனையானல் உலகத்தில் ஒருத்தரும் நம்பார்கள் இந்தப்பிள்ளைக்கு நாளைமுடிசூட்டச்செல்லாது ஆதலால் நிந்தையில்லாதிருக்கச்செய்தேனையல்லாமல் வேறொன்றுமில்லை நீ பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும் பெண்ணே.

இராஜன்-சொ-வி-ம்-இ-ம்-காம்போதி.

அனைவருங்கேளீர்முன்னே யடவியிற்றனித்தேயிந்த
வனிதையைச்சேர்ந்ததுண்டு மற்றவாறியாரொந்தன்
மனைவிதான்மகன்றனிந்த வழுத்துமைந்தனுக்குநாளைப்
புனைமணிமகுடஞ்சூட்டப்புவிதமேபுகலுவீரா

வசனம்.

கேளுங்கள் இந்தச்சபையிலுள்ளவர்களே ஆதியிலே வனவேட்டைக்குச் சென்றபோது நான் மாத்திரந்தனித்துகண்ணுவமகாரிஷியினுடைய ஆசிரமத்துக்குப்போய் இந்தப்பெண்ணைக் கண்டுமோகித்துக் காந்தர்வவிவாகஞ்செய்து கொண்டதுமெய்தான் அப்போது பூமிதேவியையும் ஆகாசவாணியையுஞ் சாட்சிவைத்ததுண்டு ஆர்களுக்கும் யாவருமறியச் சொல்லவேண்டுமென்று நானறியமாட்டேனென்று இக்கியம் இத்தனையல்லாமல் வேறேயாதொருசந்தேகமில்லை இப்பவும் நானையர்ப்பனம் எனது புத்திரனாகிய பரதமகாராஜனுக்கு மகுடாபிஷேகஞ்செய்யவேணுமென்றிருக்கிறேன் செய்யலாமா சொல்லுங்கள் இந்தச் சபையிலுள்ளவர்களே.

சபையிலுள்ளஅரசர்சொல்லுகிற-விருத்தம்.

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி,

உபதிதுஷ்டியந்த மகாராஜனேகேளீர்நானே
அமகிழ்இனிதாய்ப்பெற்றஅருமைமின்மைந்தனுக்கு

வனைக்குடிமகுடஞ்சூட்டிமண்டலத்தாசுசெய்ய
விதிதமேசமிசையில்லைவிளவினைப்படிசெய்வீரே.

வசனம்.

கேளும் ராஜபரமேஸ்பரா இந்தப்பிள்ளை உமது பிள்ளைதான் இந்த அம்மாள் உமது மனைவிதானென்று மெய்த்தெய்வமாகிய ஆகாசவாணிவந்து யாவருமறியச் சொன்ன பின்பு உமது மனதிற் சந்தோஷமானதுபோல்நாங்கள் மிகவுஞ் சந்தோஷத்தை யடைந்தோம் தேவரீர் எண்ணிப்படியே நாளைத்தினம் பரதமகாராஜனுக்கும்முடிசூட்டாபிஷேகஞ் செய்யலாம்ராஜபரமேஸ்பரா.

மந்திரிகள்சொல்-வி-ம்-இ-ம்.ஆனந்தபைரவி.

இந்தைநாமறியோமம்மாவிவளவளென்றேசொல்லி
உத்தமிபெற்றதாயேயுன்றனையிகழ்ந்தோமம்மா
எத்தனைபிழைசெய்தாலுமெங்களைமேற்றிருவுளங்கூர்ந்து
சித்தம்வைத்தருளவேணுமே திருவடிபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

சரணம் சரணம் ராஜ பரமேஸ்பரீ உமக்கும் மகாராஜனுக்கு முன்னடந்த விர்த்தாந்தங்களையெல்லாம் நாங்களறியாமல் புல்லறிவிலே அவமரியாதை பண்ணினோம் அடியோர் கள் செய்த பிழைகளை பொறுத்தெங்களைப் பாதுகாக்கவேணுந்தாயே,

போது-விருத்தம்-இ-ம்-கலியாணி.

மன்னிவைதிகழ்ந்தாலைமனுநிலைவேந்தர்சூழ
பன்னியமறையோர்வாழ்த்தப்பாவலர்புகழ்ந்துபோற்ற
துன்னுபல்லியமுழங்கத்துஷ்டியந்தராஜனின்ற
மன்னியபரதனுக்கு மணிமுடிசூட்டினரே.

வாழிவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

தேவர்கள்வாழிவாழிதிகழ்வைநபுரந்தரன்வாழி
மூவர்கள்வாழிவாழிதுஷ்டியந்தன்வாழி
காவலர்வாழிவாழிசகுந்தலைமின்வாழி
பாவலர்வாழிவாழிபரதனும்வாழிவாழி

சகுந்தலைவிலாசம்.

முற்றிற்று.